

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva ulica 20–25, 1000 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

PREDLOG
EVA 2021-1611-0094
NUJNI POSTOPEK

ZAKON O DODATNIH UKREPIH ZA PREPREČEVANJE ŠIRJENJA, OMILITEV, OBVLADOVANJE, OKREVANJE IN ODPRAVO POSLEDIC COVID-19

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) je z Odlokom o začasnih ukrepih za preprečevanje in obvladovanje okužb z nalezljivo boleznijo COVID-19 (Uradni list RS, št.174/21; v nadaljnjem besedilu: Odlok) ki je začel veljati 8. novembra 2021, sprejela začasne ukrepe za preprečevanje in obvladovanje okužb z nalezljivo boleznijo COVID-19. Vlada zagotavlja pravno podlago za pomoč za nakup testov za samotestiranje za pravne in fizične osebe javnega in zasebnega prava. Poleg tega je določen ukrep delno povrnjenega izgubljenega dohodka za samozaposlene in družbenike za čas trajanja karantene na domu ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka za obdobje od 1. julija do 31. decembra 2021, s čimer se izenačuje pomoč tem ciljnim skupinam s pomočjo zaposlenim. Na podlagi Odloka navedeno presejalno testiranje uporabljajo delodajalci za testiranje oseb, ki pri njih opravljajo delo. Obenem zagotavlja pravno podlago za odškodnine zaradi okvare zdravja zaradi cepljenja proti COVID-19 ali uporabe ali aplikacije zdravila za zdravljenje COVID-19, ki je lahko v začasni uporabi zaradi mnenja Evropske agencije za zdravila na podlagi tretjega odstavka 5. člena Uredbe (ES) 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila.

Zaradi naraščanja števila okuženih z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2 (COVID-19) in zaradi naraščanja zasedenosti kapacitet bolnišničnih postelj, namenjenih bolnikom z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2 (COVID-19), ter števila bolnikov, ki potrebujejo intenzivno zdravljenje zaradi nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19), je smiselno sprejeti dodatne ukrepe za preprečevanje širjenja, omilitev, obvladovanje, okrevanje in odpravo posledic COVID-19 na področju zdravstva, dela, socialnega varstva in gospodarstva.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj predloga zakona je omiliti in odpraviti posledice in vpliv nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na področje zdravstva, gospodarstva in socialnega varstva.

2.2 Načela

Predlog zakona ureja vsebino, povezano z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2 (COVID-19). Predlog zakona sledi načelu varovanja zdravja in življenja ljudi ter zagotavljanja likvidnosti gospodarskim subjektom ter naslednjim načelom:

1. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram

Virus COVID-19 je ves svet pahnil v popolnoma novo in nepredvidljivo situacijo, tako z vidika trajanja ter posledic na družbo in posameznike ter njihov vrednostni sistem. V luči te negotovosti zakonodajalec nima le pravice, temveč tudi dolžnost, da zakonodajo prilagaja danim družbenim razmeram in jo tudi spreminja, če to narekujejo spremenjena družbena razmerja. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram se v teh družbenih razmerah torej kaže kot ključni element načela pravne države.¹

2. Načelo socialne države

Načelo socialne države daje zakonodajalcu pri zagotavljanju in uresničevanju socialne varnosti njegovih državljanov široko polje proste presoje. Načelo je povezano z načelom vzajemnosti in solidarnosti.²

3. Načelo zakonitosti

Načelo zakonitosti od državnih organov zahteva, da morajo njihova posamična dejanja temeljiti na zakonu ali na zakonitem predpisu (četrti odstavek 153. člena Ustave Republike Slovenije).

4. Načelo učinkovitosti

Nujni ukrepi, ki jih država sprejema za obvladovanje in zmanjševanje negativnih posledic COVID-19 na prebivalstvo in gospodarstvo, morajo biti čim bolj učinkoviti.

5. Načelo ekonomičnosti postopka

Postopki dodeljevanja finančnih sredstev in spodbud se morajo voditi hitro, s čim manjšimi stroški in čim manjšo zamudo za stranke in druge udeležence v postopku.

6. Načelo solidarnosti

Zakonski ukrepi sledijo načelu solidarnosti in vzajemne pomoči med bolnimi in zdravimi.

7. Načelo transparentnosti

Zaradi preprečevanja zlorab so prejemniki finančnih vzpodbud zavezani k transparentnosti njihovega pridobivanja.

2.3 Poglavitne rešitve

Z zakonom se določajo ukrepi za omilitev in odpravo posledic po epidemiji nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na področje gospodarstva, dela in delovnih razmerij, socialnega varstva ter zdravstvenega varstva.

Poglavitne rešitve so:

- solidarnostni dodatek za upokojence,
- solidarnostni dodatek za posebej ranljive skupine,
- dodatek za pripadnike sil za zaščito, reševanje in pomoč,
- enkratni solidarnostni dodatek za izboljšanje socialnega položaja oseb,
- pomoč za nakup antigenskih hitrih testov na virus SARS-CoV-2 (COVID-19) za samotestiranje,
- delno povrnjeni izgubljeni dohodek za čas trajanja karantene na domu ali nezmožnosti, opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka,
- dodatno financiranje programov v podporo družini,
- pravna podlaga za podaljšanje veljavnosti turističnih bonov,
- denarna odškodnina osebam, ki jim je s cepljenjem proti nalezljivi bolezni COVID-19 nastala škoda na zdravju, ki se kaže v resnem in trajnem zmanjšanju življenjskih funkcij.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

¹ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-80/16, U-I-166/16, U-I-173/16 z dne 15. 3. 2018, 38. točka obrazložitve.

² Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-313/98 z dne 16. 3. 2000, 5. točka obrazložitve.

Sredstva za izvajanje aktivnosti, ki izhajajo iz zakona, so zagotovljena v finančnih načrtih ministrstev v skupni višini caa. 180 mio EUR.

Predlagani zakon nima finančnih posledic na druga javnofinančna sredstva, saj se bodo za izvajanje vseh ukrepov sredstva zagotovila v državnem proračunu.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Finančna sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

HRVAŠKA

Ukrepi za spopadanje s pandemijo covid-19 na Hrvaškem v letu 2021 so predvsem odpis neposrednih davkov in prispevkov, subvencije v kmetijstvu, povezane s covidom-19, subvencije za ohranitev zaposlitve, povračilo fiksnih stroškov, plačilo zaradi začasne nezmožnosti za delo, dodatek k pokojnini zaradi pandemije covid-19, socialni transferji, aktivne politike trga dela, predvsem usposabljanja, in nabave cepiv, medicinske in zaščitne opreme za boj proti pandemiji covid-19. Skupna vrednost ukrepov v letu 2021 je približno 10047,5 mio HRK oziroma 1,34 mrd evrov.

Evropska komisija je 5. oktobra 2021 odobrila hrvaško shemo za podporo podjetjem v sektorju reje perutnine, ki jih je prizadel izbruh koronavirusa, v vrednosti 2,7 mio evrov. Podpora v obliki neposrednih nepovratnih sredstev je na voljo podjetjem vseh velikosti, ki so registrirana kot sektorju reje perutnine ali primarni pridelovalci jajc. Cilj sheme je omiliti pomanjkanje likvidnosti, s katerim se soočajo upravičenci, in nasloviti del izgub, ki so nastale zaradi izbruha koronavirusa in posledičnih omejevalnih ukrepov.

Evropska komisija je 8. marca 2021 odobrila hrvaško shemo za podporo prašičerejcem, ki jih je prizadel izbruh koronavirusa, v vrednosti 396.000 evrov. V okviru začasnega okvira državne pomoči je podpora v obliki neposrednih nepovratnih sredstev namenjena naslovitvi likvidnostnih potreb prašičerejcev, ki so utrpeli zmanjšanje prodaje v času izbruha koronavirusa, in pomoči pri nadaljevanju njihove dejavnosti med in po krizi. Pričakovano je, da bo shema pomagala več kot 500 podjetjem.

Evropska komisija je 12. januarja 2021 odobrila hrvaško shemo za podporo podjetjem vseh velikosti v sektorjih turizma in športa ter ostalih neposredno povezanih sektorjev (npr. hoteli in restavracije), ki jih je prizadel izbruh koronavirusa, v vrednostni 202 mio evrov. V okviru začasnega okvira državne pomoči so pomoč v obliki jamstev za nova obratna sredstva in investicijska posojila ter subvencionirane obrestne mere za nova posojila namenjene pomoči upravičenim podjetjem pri dostopu do likvidnosti in nadaljevanju njihove gospodarske dejavnosti.

AVSTRIJA

Avstrija se je na pandemijo odzvala z močno fiskalno podporo, ki je bila namenjena večji porabi za zdravstvo, podpornim ukrepom, vključno s delovnimi shemami skrajšanega delovnega časa, nepovratnim sredstvom za pomoč podjetjem, razširjeni podpori za nezaposlene, odlogom plačil davkov in jamstvom za posojila. V revidiranem proračunu za leto 2021 se je Avstrija osredotočila na razširitev ciljne podpore za pomoč podjetjem, ki jih je kriza koronavirusa močno prizadela, in povečanje izdatkov za zdravstvo. Urgentni ukrepi odziva na pandemijo covid-19 v višini približno 4,46 % avstrijskega BDP

so tako v letu 2021 predvsem sheme skrajšanega delovnega časa (0,75 %), dodeljevanje dohodkovne podpore (0,08 %), podpora podjetjem in občinam (2,03 %), podpora zdravstvu (0,59 %) ter drugi ukrepi (1,02 %). V letu 2022 je predvidena vrednost ukrepov v povezavi s pandemijo covid-19 zmanjšana na 0.54 % avstrijskega BDP.

Evropska komisija je 3. septembra 2021 odobrila avstrijsko shemo za podporo mikro, malim in srednje velikim podjetjem v javni lasti iz salzburške regije, ki so dejavna v sektorjih bazenov in velnesa in so jih prizadeli omejevalni ukrepi, v višini 1,6 mio evrov. V okviru sheme je pomoč v obliki neposrednih nepovratnih sredstev namenjena omilitvi nenadnega likvidnostnega primanjkljaja, s katerim se podjetja soočajo zaradi izbruha koronavirusa.

Evropska komisija je 5. julija 2021 odobrila avstrijsko shemo za odškodnine organizatorjem dogodkov, ki so morali zaradi omejevalnih ukrepov odpovedati ali omejiti dogodke, načrtovane za obdobje med 1. julijem 2021 in 31. decembrom 2022. Podpora je na voljo podjetjem vseh velikosti, ki delujejo v Avstriji.

Evropska komisija je 3. junija 2021 odobrila shemo subvencioniranja plač za podporo podjetjem, ki jih je prizadel izbruh koronavirusa, v vrednosti 95 mio evrov. V okviru začasnega okvira državne pomoči je javna podpora v obliki bonusa na voljo vsem podjetjem v sektorjih, ki jih še posebej prizadenejo omejevalni ukrepi (npr. gostinstvo). Cilj sheme je pomagati zaposlenim in pomagati pri ohranitvi delovnih mest.

Evropska komisija je 5. februarja 2021 v okviru izbruha koronavirusa v skladu s pravili EU o državni pomoči odobrila avstrijsko shemo za organizatorjev in posrednike paketnih potovanj v višini 300 mio evrov. Pomoč v obliki državnih jamstev krije 100-% odgovornost upravičencev za potovalne storitve, ki jih zaradi koronavirusa ni bilo mogoče zagotoviti v celoti ali delno, v specifičnem primeru, ko se upravičenci soočijo z insolventnostjo.

ITALIJA

Italijanska vlada je 17. marca 2020 sprejela paket nujnih ukrepov v vrednosti 25 mrd evrov. Paket je namenjen krepitvi italijanskega zdravstvenega sistema in civilni zaščiti (3,2 mrd evrov), ohranitvi delovnih mest in dohodkov (10,3 mrd evrov), podpori podjetjem, vključno z odlogi davkov in odlogom plačil komunalnih storitev v najbolj prizadetih občinah (6,4 mrd evrov), in podpori ponudbe posojil (5,1 mrd evrov).

19. marca 2021 in 20. maja 2021 je italijanska vlada odobrila dodatne pakete podpore za v višini približno 72 mrd evrov. Cilj paketov je razširiti podporo podjetjem in delavcem, ki jih je prizadela pandemija, in dodatna spodbuda gospodarstvu. Ključni ukrepi vključujejo nadomestilo podjetjem in samozaposlenim (sorazmerno z izgubo prometa v letu 2020) ter podaljšanje prepovedi odpuščanja (do konca junija) in sheme skrajšanega delovnega časa.

Evropska komisija je 10. novembra 2021 v okviru izbruha koronavirusa odobrila shemo za pomoč podjetjem in gospodarstvu v višini 4,5 mrd evrov. Namen pomoči v obliki neposrednih nepovratnih sredstev je podpora upravičencem pri nadaljnjem izvajanju gospodarskih dejavnosti. Prav tako 10. novembra 2021 je Evropska komisija odobrila shemo za pomoč podjetjem v sektorjih tekstila, mode in modnih dodatkov, ki jih je prizadel izbruh koronavirusa, v višini 245 mio evrov. Podpora v obliki davčnega odbitka je na voljo vsem podjetjem, njen namen pa je omiliti nenadnega likvidnostnega primanjkljaja, s katerim se zaradi omejevalnih ukrepov soočajo upravičenci.

Evropska komisija je 5. novembra 2021 odobrila shemo za podporo avtobusnim prevoznikom, ki jih je prizadel izbruh koronavirusa, v vrednosti 73 mio evrov. Pomoč je namenjena za zagotavljanje nadomestil za odplačilo obrokov posojil in nakupe novih avtobusov.

Evropska komisija je 28. oktobra 2021 v okviru izbruha koronavirusa odobrila shemo za podporo podjetjem, ki zaposlujejo delavke v vrednosti 96,9 mio evrov. Podpora v obliki oprostitve plačila prispevkov za socialno varnost za pogodbe, sklenjene leta 2021 z delavkami, je namenjena pomoči upravičencem pri naslavljanju likvidnostnih potreb in spodbujanju zaposlovanja delavk, ki so se soočale z obdobji brezposelnosti ali neredno plačano zaposlitvijo.

18. oktobra 2021 je Evropska komisija odobrila shemo za podporo podjetjem, ki jih je prizadel izbruh koronavirusa, v vrednosti 31,9 mrd evrov. Shema je bila odobrena v okviru začasnega okvira državne pomoči. Shema je sestavljena iz dveh ukrepov: (i) omejeni zneski pomoči in (ii) podpora za neplačane fiksne stroške v obdobju med marcem 2020 in decembrom 2021 oz. v delih tega obdobja. Shema bo na voljo vsem podjetjem, ne glede na njihovo velikost in sektor, v katerem delujejo (izjema so podjetja iz finančnega sektorja). V okviru sheme bodo omejeni zneski pomoči na voljo kot (i) oprostitve in znižanja davkov, (ii) davčni odbitki in (iii) neposredna nepovratna sredstva.

15. septembra je Evropska komisija odobrila shemo za podporo podjetjem iz turističnega sektorja in sektorja, ki ponuja namestitve, ki jih je prizadel koronavirus, v višini 200 mio evrov. V okviru sheme je podpora v obliki neposrednih nepovratnih sredstev namenjena omilitvi nenadnega likvidnostnega primanjkljaja, s katerim se zaradi omejevalnih ukrepov soočajo upravičenci.

NEMČIJA

Med letom 2020 sta bila objavljena dva fiskalna paketa, ki obsegata povečano porabo za javno zdravstvo, nepovratna sredstva podjetjem, subvencije za razširjeno shemo krajšega delovnega časa, transferje deželnim vladam in dodatne javne naložbe.

Zaradi trajanja pandemije je tudi Nemčija podaljšala kar nekaj ukrepov, na primer neporabljena nepovratna sredstva, namenjena podjetjem, iz proračuna za leto 2020 so bila prerazporejena v leto 2021. Vlada je naznanila tudi nove ukrepe, kot so na primer dodatna podpora podjetjem, samozaposlenim in kulturnemu sektorju, ponovni enkratni otroški dodatek (150 evrov na otroka), povečanje subvencij za vajeništvo (od 1. junija 2021 do konca akademskega leta 2021-2022) in predhodno vlaganje v nekatere naložbene projekte. Glede razširjene sheme krajšega delovnega časa bodo delavci prejeli ugodnosti do konca leta 2021, vendar ugodnosti iz razširjene delovne sheme veljajo samo za tiste, ki so s skrajšanim delovnim časom začeli pred koncem septembra 2021.

Evropska komisija je 11. oktobra 2021 v okviru izbruha koronavirusa odobrila shemo za podporo organizatorjem trgovinskih sejmov in razstav v višini 150 mio evrov. Shema je na voljo organizatorjem vseh velikost. Namen sheme je nadomestitev stroškov organizacije dogodkov, načrtovanih med 1. oktobrom 2021 in 30. septembrom 2022, v primeru, da zaradi omejevalnih ukrepov pride do njihove odpovedi.

Evropska komisija je 2. avgusta 2021 v okviru izbruha koronavirusa odobrila dve shemi za podporo sektorju železniškega tovornega prometa (2,1 mrd evrov) in sektorju potniškega železniškega prometa na dolge razdalje (410 mio evrov). Cilj ukrepov je razbremenitev infrastrukturnih pristojbin in posledična pomoč pri preprečevanju izgube tržnih deležev v zvezi s konkurenčnimi načini prevoza.

Evropska komisija je 9. julija 2021 v skladu s pravili EU o državni pomoči odobrila shemo za povračilo stroškov potnikom v primeru insolventnosti organizatorjev paketnih potovanj v višini 750 mio evrov. V okviru sheme je pomoč v obliki državnega jamstva za prihodnja posojila, za katere lahko zaprosi Sklad potovalno insolventnost, namenjena nadomestilu za upravičence in zagotavljanju neprestane zaščite potrošnikov.

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Za upravičence do ugodnosti po tem zakonu so predvidene dodatne administrativne obveznosti.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Zakon nima posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlog zakona bo imel pozitivne posledice na gospodarstvo, saj upravičencem omogoča omilitev posledic epidemije virusa COVID-19.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

S predlogom zakona se izboljšuje položaj širšega kroga upravičencev, med drugim tudi na področju socialnega varstva.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

- Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

- Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremljajo vsebinsko pristojna ministrstva po področjih.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Omilitev posledic širjenja nalezljive bolezni COVID-19 je najbolj pomembna okoliščina v tem zakonu.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona ni bil objavljen na spletnih naslovih.

Ker gre za predlog zakona po nujnem postopku, sodelovanje javnosti pri pripravi predloga zakona ni

potrebno.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

- Janez Poklukar, minister za zdravje,
- mag. Franc Vindišar, državni sekretar na Ministrstvu za zdravje,
- Alenka Forte, državna sekretarka na Ministrstvu za zdravje,
- mag. Robert Cugelj, državni sekretar na Ministrstvu za zdravje,
- Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Simon Zajc, državni sekretar na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Andrej Čuš, državni sekretar na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Janez Cigler Kralj, minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Cveto Uršič, državni sekretar na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Mateja Ribič, državna sekretarka na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Aleš Hojs, minister za notranje zadeve,
- Franc Kangler, državni sekretar na Ministrstvu za notranje zadeve,
- Dr. Simona Kustec, ministrica za izobraževanje, znanost in šport,
- Damir Orehovec, državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport,
- Dr. Mitja Slavinec, državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport,
- mag. Andrej Vizjak, minister za okolje in prostor,
- dr. Metka Gorišek, državna sekretarka na Ministrstvu za okolje in prostor,
- dr. Helena Jaklitsch, ministrica UVRSSZS,
- dr. Dejan Valentinčič, državni sekretar UVRSSZS,
- mag. Andrej Šircelj, minister za finance,
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka na Ministrstvu za finance,
- dr. Katja Lautar, državna sekretarka na Ministrstvu za finance,
- mag. Maja Hostnik Kališek, državna sekretarka na Ministrstvu za finance.

II. BESEDILO ČLENOV

PRVI DEL

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se zaradi preprečevanja širjenja, omilitve, obvladovanja, okrevanja in odprave posledic COVID-19 spreminjajo in dopolnjujejo določbe naslednjih zakonov:

1. Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (Uradni list RS, št. 43/06 in 76/10),
2. Zakona o začasnih ukrepih za omilitve in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20, 175/20 – ZIUOPDVE, 82/21 – ZNB-C, 112/21 – ZNUPZ in 167/21 – odl. US),
3. Zakona o nujnih ukrepih na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 112/21),
4. Zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20, 15/21 – ZDUOP, 82/21 – ZNB-C in 112/21 – ZNUPZ),
5. Zakona o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list RS, št. 30/18),
6. Interventnega zakona za odpravo ovir pri izvedbi pomembnih investicij za zagon gospodarstva po epidemiji COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20),
7. Zakona o dodatnih ukrepih za omilitve posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 15/21 in 112/21 – ZNUPZ),
8. Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15, 31/18, 152/20 – ZZUOP, 175/20 – ZIUOPDVE, 203/20 – ZIUOPDVE in 112/21 – ZNUPZ),
9. Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2021 in 2022 (Uradni list RS, št. 174/20, 15/21 – ZDUOP, 74/21 in 172/21),
10. Zakona o javnih skladih (Uradni list RS, št. 77/08, 8/10 – ZSKZ-B in 61/20 – ZDLGPE).

(2) S tem zakonom se odstopa od določb naslednjih zakonov:

1. Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19),
2. Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS, 81/19, 203/20 – ZIUOPDVE in 119/21 – ZČmIS-A),
3. Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP, 142/20, 175/20 – ZIUOPDVE, 15/21 – ZDUOP, 82/21 in 178/21 – odl. US),
4. Zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 17/14 in 66/19),
5. Zakona o dodatnih ukrepih za omilitve posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 15/21 in 112/21 – ZNUPZ),

6. Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitve njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, 61/20, 152/20 – ZZUOOP, 175/20 – ZIUOPDVE in 15/21 – ZDUOP),
7. Zakona o začasnih ukrepih za omilitve in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20, 175/20 – ZIUOPDVE, 82/21 – ZNB-C, 112/21 – ZNUPZ in 167/21 – odl. US),
8. Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12, 54/15, 11/18 in 200/20 – ZOOMTVI),
9. Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE in 5/21 – odl. US),
10. Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20 in 95/21),
11. Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 176/21 – uradno prečiščeno besedilo).

(3) S tem zakonom se določajo tudičasni ukrepi za pomoč pri omilitvi posledic po epidemiji COVID-19 na področju zdravstva, dela, socialnega varstva, kmetijstva, okolja in gospodarstva.

DRUGI DEL

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONOV

1. ZAKON O ODNOSIH REPUBLIKE SLOVENIJE S SLOVENCIZUNAJ NJENIH MEJA

2. člen

V Zakonu o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (Uradni list RS, št. 43/06 in 76/10) se v 76. členu četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Pravnomočna odločba, s katero je bil prosilcu priznan status repatriirane osebe ali pravica do repatriacije v RepublikoSlovenijo kot ožjemu družinskemu članu osebe slovenskega rodu, ki je pridobil status repatriirane osebe, velja kot dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji.«.

2. ZAKON O ZAČASNIH UKREPIH ZA OMILITEV IN ODPRAVO POSLEDIC COVID-19

3. člen

V Zakonu o začasnih ukrepih za omilitve in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20, 175/20 – ZIUOPDVE, 82/21 – ZNB-C, 112/21 – ZNUPZ in 167/21 – odl. US) se v 55. členu v četrtem odstavku za besedilom stavka, ki postane prvi stavek, doda nov, drugi stavek, ki se glasi: »Ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko vsem delodajalcem v mreži javne zdravstvene službe odredi prednostno razporejanje kadra glede na izkazane potrebe.«.

V dvanajstem odstavku se besedilo »31. decembra 2021« nadomesti z besedilom »30. junija 2022«.

4. člen

V 83. členu se za šestim odstavkom doda nov, sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Vlada lahko ukrepe iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev. Sklep o podalžanju ukrepov se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

5. člen

104. člen se spremeni tako, da se glasi:

»104. člen

(vzgojno-izobraževalno delo na daljavo)

(1) Vzgojno-izobraževalno delo (pouk in druge oblike organiziranega dela) z učenci, dijaki in študenti v osnovnih šolah, glasbenih šolah, srednjih in višjih strokovnih šolah lahko, če je to potrebno za omilitev in odpravo posledic COVID-19, poteka v obliki izobraževanja na daljavo v primeru:

1. začasne omejitve ali prepovedi zbiranja ljudi v zavodih s področja vzgoje in izobraževanja,
2. epidemiološkim ukrepom prilagojene organizacije izobraževalnega dela (izmenski pouk,...),
3. epidemioloških razmer v določenem vzgojno-izobraževalnem zavodu, v katerem kljub

izvajanju vseh predpisanih ukrepov za preprečevanje širjenja COVID-19 ni mogoče zagotoviti varnega izvajanja vzgojno-izobraževalnega dela v prostorih zavoda,

4. ugotovitve pristojnega inšpektorata, da zavod ne izpolnjuje predpisanih ukrepov za preprečevanje širjenja COVID-19, ali
5. napotitve posameznih oddelkov v karanteno.

(2) Odločitev o izvajanju izobraževanja na daljavo iz 1. in 4. točke prejšnjega odstavka sprejme minister, pristojen za izobraževanje.

(3) Odločitev o izvajanju izobraževanja na daljavo iz 2. in 5. točke prvega odstavka tega člena sprejme predstojnik vzgojno-izobraževalnega zavoda in o tem obvesti ministrstvo, pristojno za izobraževanje. V primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena predstojnik vsakih deset dni preveri, če so še podane okoliščine, ki zahtevajo izvajanje izobraževanja na daljavo in o tem obvesti ministrstvo, pristojno za izobraževanje.

(4) Odločitev o izvajanju izobraževanja na daljavo iz 3. točke prvega odstavka tega člena sprejme predstojnik vzgojno-izobraževalnega zavoda po predhodnem mnenju Nacionalnega inštituta za javno zdravje o epidemioloških razmerah v tem zavodu za največ deset delovnih dni in o tem obvesti ministrstvo, pristojno za izobraževanje.

(5) Z izvajanjem izobraževanja na daljavo v skladu s tem členom se dosegajo realizacija ur in cilji, določeni z vzgojno-izobraževalnimi ali študijskimi programi.«.

6. člen

V 108. členu se v naslovu in prvem odstavku za besedilom »študijsko leto 2021/2022« doda besedilo »in 2022/2023«.

3. ZAKON O NUJNIH UKREPIH NA PODROČJU ZDRAVSTVA

7. člen

V Zakonu o nujnih ukrepih na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 112/21) se v 38. členu četrty odstavka spremeni tako, da se glasi:

»(4) Število storitev za izvedbo nacionalnega razpisa se določi na podlagi števila čakajočih pacientov, ki so na dan objave nacionalnega razpisa uvrščeni v čakalni seznam, imajo urejeno obvezno zdravstveno zavarovanje in čakajo najdlje. Zdravstvene storitve iz prejšnjega odstavka se opravijo pacientom, ki so na dan izdaje sklepa o izbiri izvajalcev iz drugega odstavka tega člena uvrščeni v čakalni seznam, imajo urejeno obvezno zdravstveno zavarovanje in čakajo najdlje.«.

Za četrtyim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če ministrstvo, pristojno za zdravje, ugotovi, da je število opravljenih storitev manjše, kot je bilo razpisanih storitev iz prejšnjega odstavka, se lahko storitve iz tretjega odstavka tega člena opravijo tudi pacientom, ki so po šestih mesecih oziroma devetih mesecih od izdaje sklepa o izbiri izvajalcev iz drugega odstavka tega člena uvrščeni v čakalni seznam, imajo urejeno obvezno zdravstveno zavarovanje in čakajo najdlje, pri čemer se smiselno upoštevajo pravila postopka izvedbe nacionalnega razpisa iz 40. člena tega zakona.«.

Dosedanja peti in šesti odstavek postaneta sedmi in osmi odstavek.

4. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA POMOČ PRI OMILITVI POSLEDIC DRUGEGA VALA EPIDEMIJE COVID-19

8. člen

V Zakonu o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20, 15/21 – ZDUOP, 82/21 – ZNB-C in 112/21 – ZNUPZ) se v 31. členu v drugem odstavku v tretjem stavku besedilo »povrnitev stroškov v zvezi z nakupom zdravil za zdravljenje COVID-19 izvajalcem zdravstvene dejavnosti, ki jim je minister, pristojen za zdravje, izdal pooblastilo za nakup teh zdravil« nadomesti z besedilom »nabavo zdravil za profilakso in zdravljenje COVID-19, ki jih v imenu Republike Slovenije nabavi ministrstvo, pristojno za zdravje, ali pravna oseba javnega prava, ki jo za to pooblasti minister, pristojen za zdravje, v okviru Skupnih javnih naročil držav članic Evropske unije ali v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, za potrebe pacientov na celotnem območju Slovenije«.

V šestem odstavku se besedilo »cepljenja proti COVID-19« nadomesti z besedilom »iz tega člena«.

9. člen

V 44. členu se v tretjem odstavku letnica »2021« nadomesti z letnico »2022«.

10. člen

V 68. členu se v petem odstavku letnica »2021« nadomesti z letnico »2022«.

11. člen

V Zakonu o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20 in 15/21 – ZDUOP) se v 62. členu v drugem odstavku besedilo »do 31. decembra 2021« nadomesti z besedilom »do 31. decembra 2022«.

12. člen

V 98. členu se za drugim odstavkom doda nov, tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Vlada Republike Slovenije lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepov se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

5. ZAKON O SOCIALNEM VKLJUČEVANJU INVALIDOV

13. člen

V Zakonu o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list RS, št. 30/18) se v 28. členu besedilo »1. januarja 2022« nadomesti z besedilom »30. junija 2022«.

6. INTERVENTNI ZAKON ZA ODPRAVO OVIR PRI IZVEDBI POMEMBNIH INVESTICIJ ZA ZAGON GOSPODARSTVA PO EPIDEMIJI COVID-19

14. člen

V Interventnem zakonu za odpravo ovir pri izvedbi pomembnih investicij za zagon gospodarstva po epidemiji COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20) se v 1. členu v drugem odstavku datum »31. 12. 2021« nadomesti z datumom »31. 12. 2022«.

7. ZAKON O DODATNIH UKREPIH ZA OMILITEV POSLEDIC COVID-19

15. člen

V Zakonu o dodatnih ukrepih za omilitev posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 15/21 in 112/21 - ZNUPZ) se besedilo 24. člena spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ne glede na prvi odstavek 116. člena ZZUOOP se veljavnost izkaznic o usposabljanju za ravnanje s fitofarmacevtskimi sredstvi, ki jih zaradi izjemnih okoliščin in ukrepov COVID-19 ni bilo mogoče podaljšati do 31.12.2021 (nezmožnost udeležbe na usposabljanju), podaljša do 30. junija 2022.

(2) Ne glede na drugi odstavek 116. člena ZZUOOP se veljavnost potrdil in znakov o pravilnem delovanju naprav za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev, ki jih zaradi izjemnih okoliščin in ukrepov COVID-19 ni bilo mogoče podaljšati do 31.12.2021, podaljšajo do 30. junija 2022.

(3) Kot nezmožnost udeležbe na usposabljanju se šteje zdravstveno stanje v povezavi s COVID-19, nezmožnost usposabljanja preko spletnih aplikacij glede česar mora imetnik izkaznice predložiti ustrezna dokazila oziroma utemeljitev.

(4) Predpisana izobraževanja oziroma usposabljanja z delovnega področja ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, se zaradi preprečitve okužbe s COVID-19 opravljajo tudi preko elektronskih medijev oziroma spleta do 31. decembra 2022.«.

16. člen

V 31. členu se osmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(8) Ukrep iz tega člena velja do 28. februarja 2022. Vlada lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje treh mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

8. ZAKON O ZBIRKAH PODATKOV S PODROČJA ZDRAVSTVENEGA VARSTVA

17. člen

V Zakonu o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15, 31/18, 152/20 – ZZUOP, 175/20 – ZIUOPDVE, 203/20 – ZIUPOPVE in 112/21 – ZNUPZ) se v 8. členu prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Podatke iz Priloge 1 pod zaporedno številko NIJZ 1 do NIJZ 75, Priloge 2 in Centralnega registra podatkov o pacientih (v nadaljnjem besedilu: CRPP), ki se obdelujejo na podlagi tega zakona, je treba vpisati v predpisana evidenčna sredstva ob zdravstvenih pregledih in drugih zdravstvenih storitvah. Podatki iz prejšnjega stavka se posredujejo v skladu z metodološkimi navodili NIJZ.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Obliko, način, evidenčna sredstva, največji časovni zamik po zdravstvenih pregledih ali drugih zdravstvenih storitvah iz prvega odstavka tega člena za vpis in posredovanje podatkov iz prvega odstavka tega člena določi minister, pristojen za zdravje.«.

Za četrtrim odstavkom se doda nov, peti odstavek, ki se glasi:

»Izvajalcu, ki ne upošteva določb prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena glede posredovanja v zbirke NIJZ 48 ali NIJZ 49 iz Priloge 1, eNapotnica in eNaročilo iz Priloge 2 ali CRPP, se lahko do izpolnitve obveznosti posredovanja podatkov zadrži plačilo zdravstvene storitve iz sredstev obveznega in prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja oziroma proračuna, kot ga določa zakon, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje. Podatke, ki omogočajo nadzor nad izpolnjevanjem določb tega odstavka, zagotavljajo izvajalci in NIJZ, sam nadzor pa izvaja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.«.

18. člen

V 14. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Za osebe, ki nimajo dodeljene EMŠO ali ZZZS številke zavarovane osebe, se v povzetku podatkov o pacientih lahko vodijo podatki, potrebni za identifikacijo osebe (vključno z državo, številko osebe v okviru zavarovanja izven Slovenije, tipom osebnega dokumenta, številko dokumenta in tujim identifikatorjem osebe).«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »drugega odstavka tega člena«.

Dosedanji četrti do šesti odstavek postanejo peti do sedmi odstavek.

19. člen

V 14.a členu se v prvem odstavku besedilo »Centralni register podatkov o pacientih (v nadaljnjem besedilu: CRPP)« nadomesti z besedo »CRPP«.

20. člen

V 14.č členu se v prvem odstavku v 3. točki za podtočko d) doda nova podtočka e), ki se glasi:

»e) podatke o tujih zavarovanih osebah, ki so prejele zdravstveno oskrbo v Republiki Sloveniji;«.

V osmem odstavku se za besedilom odstavka, ki postane prvi stavek, doda nov, drugi stavek, ki se glasi: »Pacient lahko zdravstveno dokumentacijo iz tretje alineje prvega odstavka 1.a člena tega zakona posreduje prek portala za paciente ali aplikacije za paciente.«.

9. ZAKON O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2021 IN 2022

21. člen

V Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2021 in 2022 (Uradni list RS, št. 174/20, 15/21 – ZDUOP, 74/21 in 172/21) se v 32. členu v tretjem odstavku za 12. točko, na koncu katere se pika nadomesti z vejico, doda nova, 13. točka, ki se glasi:

»13. obveznosti iz 33. člena tega zakona.«.

22. člen

V 33. členu se v prvem odstavku v 2. točki za besedo »ustanova« doda besedilo »ter občin«.

10. ZAKON O JAVNIH SKLADIH

23. člen

V Zakonu o javnih skladih (Uradni list RS, št. 77/08, 8/10 – ZSKZ-B in 61/20 – ZDLGPE) se v 7. členu v drugem odstavku znesek »10.000.000 eurov« nadomesti z zneskom »2.500.000 eurov«.

TRETJI DEL

ODSTOP OD DOLOČB POSAMEZNIH ZAKONOV

1. ZAKON O DAVKU NA DODANO VREDNOST

24. člen

(1) Ne glede na 41. člen Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1) so od 1. januarja 2022 do 30. aprila 2022 dobave zaščitne in medicinske opreme (v nadaljnjem besedilu: blago), vključno s pridobitvami tega blaga znotraj Evropske unije, iz seznama blaga, ki ga določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) in za katerega velja oprostitvev uvoznih dajatev in davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV), ob uvozu, v zvezi s Sklepom Komisije (EU) 2020/491 z dne 3. aprila 2020 o oprostitvi uvoznih dajatev in oprostitvi plačila DDV za uvoz za blago, potrebno za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19 v letu 2020 (UL L št. 103 I z dne 3. 4. 2020, str. 1), zadnjič spremenjenim s Sklepom Komisije (EU) 2021/XX z dne XX. decembra 2021 o spremembi Sklepa (EU) 2020/491 o oprostitvi uvoznih dajatev in oprostitvi plačila DDV za uvoz za blago, potrebno za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19 v letu 2020 (UL L št. XX z dne XX. 12. 2021, str. XX), oproščene plačila DDV, s pravico do odbitka DDV, če so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) blago je namenjeno za:
 - brezplačno razdeljevanje osebam, ki jih je prizadel izbruh COVID-19, so temu izbruhu izpostavljene ali se z njim spopadajo, s strani organov in organizacij iz b) točke tega odstavka, ali
 - brezplačno uporabo za osebe, ki jih je prizadel izbruh COVID-19, so temu izbruhu izpostavljene ali se z njim spopadajo, pod pogojem, da blago ostane v lasti organov in organizacij iz b) točke tega odstavka;
- b) blago je dobavljeno državnemu organu ali organizaciji, organu lokalne skupnosti, drugi osebi javnega prava ali drugi organizaciji, ki se po predpisih šteje za dobrodelno organizacijo, ali je blago dobavljeno za račun teh organov in organizacij ali blago iz druge države članice Evropske unije pridobi druga oseba za račun teh organov in organizacij.

(2) Blaga, za katerega je oprostitvev DDV določena v drugi alineji a) točke prejšnjega odstavka, ni dovoljeno odtujiti, dati v uporabo drugemu ali ga kako drugače uporabiti za druge namene, razen za namene spopadanja z izbruhom COVID-19 oziroma opravljanja zdravstvene dejavnosti, dokler DDV ni plačan. DDV v tem primeru obračuna in plača subjekt iz druge alineje a) točke prejšnjega odstavka po stopnji, ki za to blago velja po ZDDV-1 na dan, ko se blago tako uporabi.

(3) Organi in organizacije iz b) točke prvega odstavka tega člena, ki blaga z oprostitvijo plačila DDV po tem členu ne uporabljajo za namene, za katere velja oprostitvev plačila DDV na podlagi a) točke prvega odstavka tega člena, so dolžni obračunati in plačati DDV po stopnji, ki za to blago velja po ZDDV-1 na dan, ko se blago tako uporabi in tudi nastane obveznost obračuna DDV po ZDDV-1.

(4) Če blago ostane v lasti organizacij, ki ne izpolnjujejo več pogojev, zaradi katerih so bile upravičene do oprostitve plačila DDV, in se blago brezplačno prenese na organizacijo, ki je sama upravičena do ugodnosti oprostitve plačila DDV po tem členu, je oprostitvev plačila DDV odobrena še naprej, pod pogojem, da organizacija, na katero je bilo blago preneseno, uporablja blago za namene iz a) točke prvega odstavka tega člena.

(5) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitvev plačila DDV po tem členu, se mora na računu sklicevati na člen tega zakona, ki določa oprostitvev plačila DDV, in razpolagati z izjavo kupca, da je blago namenjeno uporabi iz a) točke prvega odstavka tega člena.

(6) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitvev plačila DDV po tem členu, mora davčnemu organu predložiti poročilo o opravljenih dobavah blaga iz prvega odstavka tega člena, ki vsebuje naslednje podatke: identifikacijsko številko za namene DDV, naziv ter naslov davčnega zavezanca, ki uveljavlja oprostitvev plačila DDV po tem členu, zaporedno številko, davčno številko ali identifikacijsko številko, če je identificirana za namene DDV, osebe iz b) točke prvega odstavka tega člena, ki je upravičena do oprostitve plačila DDV, tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife blaga, ter vrednost, vrsto in količino blaga.

(7) Davčni zavezanec poročilo iz prejšnjega odstavka sestavi za koledarski mesec in ga predloži davčnemu organu v elektronski obliki prek sistema eDavki najpozneje do zadnjega delovnega dne za pretekli koledarski mesec.

(8) Davčni zavezanec, ki je pred uveljavitvijo tega zakona od dobav blaga ali pridobitev blaga znotraj Evropske unije obračunal DDV za blago, ki je oproščeno plačila DDV v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko znižanje obračunanega DDV po izdanem računu iz preteklih davčnih obdobj za dobave blaga, opravljene od 1. januarja 2022 dalje, vključi v obračun DDV za davčno obdobje, v katerem je popravil tak račun.

(9) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka podatke o dobavah, za katere je uveljavljal znižanje obračunanega DDV, vključi v poročilo iz šestega odstavka tega člena.

(10) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitev plačila DDV po tem členu, mora voditi evidence o transakcijah v okviru te ureditve tako, da je davčnemu organu omogočen nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem DDV.

(11) Vlada Republike Slovenije lahko na podlagi sklepa Komisije o podaljšanju oprostitve uvoznih dajatev in oprostitvi plačila DDV za uvoz za blago, potrebno za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19, ukrep iz tega člena podaljša za obdobje veljavnosti sklepa Komisije.

2. ZAKON O DELOVNIH RAZMERJIH

25. člen

(1) Ne glede na četrty odstavek 68. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS, 81/19, 203/20 – ZIUPOPDVE in 119/21 – ZČmIS-A; v nadaljnjem besedilu: ZDR-1) delodajalec pred začetkom dela delavca na domu obvesti Inšpektorat Republike Slovenije za delo o:

- podatkih o delodajalcu (naziv, naslov, matična številka in dejavnost, ki jo opravlja),
- podatkih, ki se nanašajo na delavca, ki bo opravljal delo na domu (osebno ime, naziv delovnega mesta oziroma vrsta dela, s kratkim opisom dela, ki ga bo delavec opravljal, delovna sredstva in delovna oprema, ki jo bo delavec uporabljal, predvideno obdobje trajanja in predvideni delež delovnega časa opravljanja dela na domu),
- morebitnem tveganju za varnost in zdravje delavca pri opravljanju dela na domu.

(2) Delodajalci, ki so vpisani v Poslovni register Slovenije, obvestilo iz prejšnjega odstavka vložijo elektronsko, preko informacijskega sistema za podporo poslovnim subjektom, ki ga upravlja ministrstvo, pristojno za javno upravo.

26. člen

(1) Ne glede na tretji odstavek 162. člena ZDR-1 in 54. člen Zakona o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20, 15/21 – ZDUOP, 82/21 – ZNB-C in 112/21 – ZNUPZ; v nadaljnjem besedilu: ZIUPOPDVE) ima delavec v primerih iz 54. člena ZIUPOPDVE in četrtega odstavka 162. člena ZDR-1 pravico izrabiti ves letni dopust za leto 2020, ki ni bil izrabljen v letu 2021, do 1. aprila 2022.

(2) Ne glede na tretji odstavek 162. člena ZDR-1 ima delavec, ki zaradi nujnih delovnih potreb, povezanih z obvladovanjem virusa SARS-CoV-2, ni mogel izrabiti letnega dopusta za leto 2021 v rokih, kot jih določa ZDR-1, pravico letni dopust za leto 2021 izrabiti do 31. decembra 2022.

27. člen

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, in drugih zakonov glede časovnih omejitev dnevne delovne obveznosti, dnevnega in tedenskega počitka ter opravljenih ur dela preko polnega delovnega časa, lahko do umiritve epidemiološke situacije za čas, ko je država po kriterijih ECDC na

temno rdečem seznam in ko ni mogoče na drugačen način opraviti nujnih nalog, nadrejeni javnemu uslužbencu, ki izvaja naloge v povezavi s COVID-19 brez njegovega soglasja odredi, da po poteku delovnega časa, brez prekinitve dela, ki bi javnemu uslužbencu omogočila počitek, kot ga določa zakon, ki ureja delovna razmerja, dokonča začetno nalogo ali opravi nujno delo.

(2) Odreditev dela preko polnega delovnega časa iz prejšnjega odstavka je dopustna le za najkrajši možni čas, s tem da je treba javnemu uslužbencu takoj po prenehanju razlogov zagotoviti sorazmerno daljši počitek skladno s predpisi in kolektivnimi pogodbami.

(3) Delo preko polnega delovnega časa, odrejeno na podlagi prvega odstavka tega člena, lahko traja največ 20 ur na teden oziroma 80 ur na mesec.

(4) Delo preko polnega delovnega časa lahko s soglasjem javnega uslužbenca traja tudi dalj časa od omejitev iz prejšnjega odstavka.

(5) Skupno število ur dela preko polnega delovnega časa iz tega člena na letni ravni ne sme preseči 480 ur.

3. ZAKON O NALEZLJIVIH BOLEZNIH

28. člen

(1) Ne glede na Zakon o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP, 142/20, 175/20 – ZIUOPDVE, 15/21 – ZDUOP, 82/21 in 178/21 – odl. US) v primeru potrjene okužbe z virusom SARS-CoV-2 pri otroku morajo starši oziroma zakoniti zastopniki, ob polnoletnosti pa oseba sama, najpozneje v 12 urah od potrditve okužbe o okužbi obvestiti vzgojno-izobraževalni zavod oziroma dijaški dom.

(2) Odgovorna oseba v vzgojno-izobraževalnih zavodih oziroma dijaških domovih v primeru okužene osebe z virusom SARS-CoV-2 opravi poizvedbo o visoko tveganih stikih v skladu z navodili Nacionalnega inštituta za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ), ki so objavljena na spletni strani NIJZ.

(3) Odgovorna oseba v vzgojno-izobraževalnih zavodih oziroma dijaških domovih v primeru okužene osebe z virusom SARS-CoV-2 za namen priprave izjave o karanteni na domu oziroma odreditve karantene na domu z odločbo pridobi naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. dan, mesec in leto rojstva,
3. naslov stalnega ali začasnega bivališča in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta,
4. naslov bivanja, ki ga je oseba izbrala za čas trajanja karantene na domu, in številko stanovanja v primeru večstanovanjskega objekta,
5. telefonska številka,
6. elektronski naslov, če ga oseba ima,
7. osebno ime, naslov stalnega ali začasnega bivališča in elektronski naslov zakonitega zastopnika za mladoletno osebo,
8. datum zadnjega visoko tveganega stika,
9. podatek, ali je oseba bila v stiku z osebo s potrjeno okužbo s povzročiteljem nalezljive bolezni COVID-19 kot zaposlena na delovnem mestu vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma dijaškega doma ali kot oseba, vključena v vzgojno-izobraževalni proces zavoda oziroma dijaški dom,
10. izjema od karantene v skladu s predpisom, ki določa izjeme od karantene po visoko tveganem stiku s povzročiteljem nalezljive bolezni.

(4) Odgovorna oseba v vzgojno-izobraževalnih zavodih oziroma dijaških domovih od osebe s potrjeno okužbo s povzročiteljem nalezljive bolezni COVID-19 pridobi le podatke iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka.

(5) Podatke o osebah, okuženih s povzročiteljem nalezljive bolezni COVID-19, in podatke o visoko tveganih stikih iz tretjega odstavka tega člena vzgojno-izobraževalni zavodi in dijaški domovi posredujejo NIJZ.

4. ZAKON O ZDRAVILIH

29. člen

(1) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek 20. člena Zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 17/14 in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZZdr-2) Javna agencija Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke (v nadaljnjem besedilu: JAZMP) lahko začasno dovoli promet z zdravilom za profilakso ali za zdravljenje COVID-19, ki nima dovoljenja za promet, če je za to zdravilo Evropska agencija za zdravila izdala mnenje na podlagi tretjega odstavka 5. člena Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila (UL L št. 136 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/5 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spremembi Uredbe (ES) št. 726/2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila, Uredbe (ES) št. 1901/2006 o zdravilih za pediatrično uporabo in Direktive 2001/83/ES o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L št. 4 z dne 7. 1. 2019, str. 24), in je pristojni razširjeni strokovni kolegij, klinika ali inštitut na terciarni ravni zdravstvene dejavnosti pripravil priporočila ali protokol uporabe tega zdravila.

(2) Ukrep iz prejšnjega odstavka velja do 30. junija 2022. Vlada Republike Slovenije lahko ukrepa iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

30. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 158. člena ZZdr-2 se za zdravila, ki se nabavijo v okviru Skupnih javnih naročil držav članic Evropske unije ali v skladu z Zakonom o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18) za potrebe pacientov na celotnem območju Slovenije, in zdravilo drugače ni dobavljivo, JAZMP ne določi najvišje dovoljene cene. Za ta zdravila se šteje, da je najvišja dovoljena cena enaka ceni, doseženi v teh postopkih, in velja za obdobje trajanja veljavnosti teh pogodb.

(2) Ukrep iz prejšnjega odstavka velja do 30. junija 2022. Vlada Republike Slovenije lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

5. ZAKON O DODATNIH UKREPIH ZA OMILITEV POSLEDIC COVID-19

31. člen

(1) Ne glede na 22. člen Zakona o dodatnih ukrepih za omilitev posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 15/21 in 112/21 – ZNUPZ) se za obdobje od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021 izvajalcem bolnišnične zdravstvene dejavnosti v javni zdravstveni mreži, ki so zaradi obravnave pacientov, obolelih za COVID-19, morali prilagoditi način izvajanja programa zdravstvene dejavnosti ter jim je bilo zato začasno onemogočeno izvajanje pogodbenih obveznosti do Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS), iz proračuna Republike Slovenije povrnejo sredstva v višini 80 odstotkov razlike med polno vrednostjo mesečnega dogovorjenega pogodbenega programa v tekočih cenah in poročano vrednostjo programa v obdobju, za katerega uveljavljajo zahtevek, ki so jo izvajalci

sporočili ZZZS v tekočih cenah (brez ločeno zaračunljivih materialov in storitev, dodatka za poseg TAVI, dodatka za robotsko asistiran kirurški poseg in dodatka k zdravljenju pacientov, obolelih za COVID-19).

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka uveljavljajo le izvajalci, ki imajo hospitalizirane paciente z glavno diagnozo COVID-19.

(3) Izvajalcem, ki niso imeli hospitaliziranih pacientov z glavno diagnozo COVID-19 in jih je ministrstvo, pristojno za zdravje, pozvalo k zagotavljanju prostih zmogljivosti za namestitve pacientov, obolelih za COVID-19, in oseb, ki so prebolele COVID-19, in se po zaključenem bolnišničnem zdravljenju zaradi nepopolne samooskrbe ne morejo vrniti v domače okolje, v zdravstveno nego ali podaljšano bolnišnično zdravljenje oziroma so izvajali podaljšano obravnavo osebam, ki so prebolele okužbo z virusom SARS-CoV-2, in rehabilitacijo po prebolelem COVID-19, v bolnišnični dejavnosti, se za obdobje od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021 iz proračuna Republike Slovenije povrnejo sredstva v višini 80 odstotkov razlike med polno vrednostjo mesečnega dogovorjenega pogodbenega programa za VZD 144 306 in VZD 147 307 ter za sprejemno diagnozo Miopatija – podaljšano obravnavo osebam, ki so prebolele okužbo z virusom SARS-CoV-2 v tekočih cenah in poročano vrednostjo tega programa v obdobju, za katerega uveljavljajo zahtevek, in ki so jo izvajalci sporočili ZZZS v tekočih cenah.

(4) Sredstva iz prvega in tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo pri končnem letnem obračunu, ki ga za pogodbene partnerje izvede ZZZS.

(5) Zahtevek za izplačilo sredstev na podlagi tega člena se vloži pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, najpozneje do 7. februarja 2022.

(6) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021. Vlada Republike Slovenije lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

6. ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA ZAJEZITEV EPIDEMIJE COVID-19 IN OMILITEV NJENIH POSLEDIC ZA DRŽAVLJANE IN GOSPODARSTVO

32. člen

Ne glede na 20. člen Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, 61/20, 152/20 – ZZUOOP, 175/20 – ZIUOPDVE in 15/21 – ZDUOP; v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP) se ukrepi iz 100.a do 100.h člena ZIUZEOP uporabljajo do 1. junija 2022, razen ukrepov iz tretjega odstavka 100.č člena, četrtega odstavka 100.d člena, 100.e člena, 100.f člena in drugega odstavka 100.g člena ZIUZEOP.

7. ZAKON O ZAČASNIH UKREPIH ZA OMILITEV IN ODPRAVO POSLEDIC COVID-19

33. člen

Ne glede na 132. člen Zakona o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 – ZZUOOP (Uradni list RS, št. 152/20, 175/20 – ZIUOPDVE, 82/21 – ZNB-C, 112/21 – ZNUPZ in 167/21 – odl. US) lahko Vlada Republike Slovenije ukrep iz 35. člena Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, 152/20 – ZZUOOP, 175/20 – ZIUOPDVE, 203/20 – ZIUOPDVE, 15/21 – ZDUOP in 112/21 – ZIUPGT) s sklepom podaljša do najdlje 30. 6. 2022.

8. ZAKON O IZVRŠEVANJU KAZENSKIH SANKCIJ

34. člen

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek 18. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12, 54/15, 11/18 in 200/20 – ZOOMTVI; v nadaljnjem besedilu: ZIKS-1) se novi postopki za pozivanje obsojencev na prestajanje kazni zapora in oseb, ki jim je odrejen nadomestni zapor, na prestajanje nadomestnega zapora ne začnejo, že začeti postopki pa se ustavijo.

(2) Ukrep iz tega člena traja do 28. februarja 2022, Vlada Republike Slovenije pa ga lahko s sklepom največ dvakrat podaljša, vsakokrat za dva meseca.

(3) Po prenehanju ukrepa iz prvega odstavka, pristojna sodišča iz prvega in drugega odstavka 18. člena ZIKS-1 pozovejo obsojence na prestajanje kazni zapora in osebe, ki jim je odrejen nadomestni zapor na prestajanje nadomestnega zapora, postopoma v roku treh mesecev.

35. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 82. člena ZIKS-1 lahko direktor zavoda za prestajanje kazni zapora po uradni dolžnosti prekine prestajanje kazni zapora obsojencu tudi, če je to potrebno zaradi preprečitve širjenja virusa SARS-CoV-2, za čas do dveh mesecev, kadar ne obstajajo varnostni zadržki. Trajanje prekinitev kazni zapora se lahko obsojencu podaljšuje dokler obstaja razlog za prekinitve.

(2) Pri presoji varnostnega zadržka se upoštevajo vse okoliščine, ki bi lahko vplivale na zlorabo prekinitev prestajanja kazni zapora, kot so: osebnost obsojenca, njegova varnostna ocena, nevarnost izmikanju nadaljnjemu prestajanju kazni, delež prestane kazni, vrsta in način storitve kaznivega dejanja, odziv okolja, kjer je bilo kaznivo dejanje storjeno, zlasti oškodovancev, način nastopa kazni in mogoče odprti kazenski postopki.

(3) Zoper odločbo direktorja je dovoljena pritožba, ki ne zadrži njene izvršitve.

(4) Obsojenec se v času trajanja prekinitev prestajanja kazni iz razloga preprečitve širjenja virusa SARS-CoV-2 ne more prostovoljno vrniti v zavod.

(5) Ukrep iz tega člena traja do 28. februarja 2022, Vlada Republike Slovenije pa ga lahko s sklepom največ dvakrat podaljša, vsakokrat za tri mesece.

36. člen

(1) Ne glede na čas predčasnega odpusta, določen v prvem odstavku 108. člena ZIKS-1, lahko direktor zavoda za prestajanje kazni zapora, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena, predčasno odpusti obsojenca zaradi preprečitve širjenja virusa SARS-CoV-2 največ šest mesecev pred iztekom kazni.

(2) Ukrep iz tega člena traja do 28. februarja 2022, Vlada Republike Slovenije pa ga lahko s sklepom največ dvakrat podaljša, vsakokrat za tri mesece.

9. ZAKON O PREKRŠKIH

37. člen

(1) Ne glede na tretji odstavek 19.a člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE in 5/21 – odl. US) rok za opravo dela v splošno korist ne teče v času, ko storilec naloženega števila ur ne more opravljati zaradi objektivnih razlogov, ki so nastali zaradi virusa COVID-19, po prenehanju objektivnih razlogov pa teče dalje.

(2) Objektivni razlogi zaradi virusa COVID-19 iz prejšnjega odstavka so:

- nezmožnost zagotoviti izvajalca sankcij, pri katerem bi oseba opravljala delo v splošno korist,
- začasna prekinitve sodelovanja izvajalca z osebo zaradi virusa COVID-19,
- nezmožnost napotitve osebe na opravljanje zdravniškega pregleda ali varstvo pri delu, ki je pogoj za izvrševanje dela v splošno korist,
- nezmožnost prihoda na delo zaradi nedelovanja javnega prevoza, kadar je oseba od takšne vrste prevoza odvisna, ali prihoda na delo zaradi ukrepov, povezanih z omejitvami za prehajanje državne meje, kadar oseba biva v tujini,
- nujno varstvo otroka do vključno petega razreda osnovne šole, če otrok zaradi pouka na daljavo ali nedelovanja vrtca rabi varstvo, pa ni drugega od staršev oziroma druge osebe, ki ji je otrok zaupan v vzgojo in varstvo in ki bi lahko tako varstvo zagotovila in
- bolezen COVID-19 osebe ali osebi odrejena karantena.

(3) Objektivne razloge iz prejšnjega odstavka ugotavlja svetovalec pristojne probacijske enote in o tem v poročilu obvesti sodišče. Ukrep iz tega člena velja najdlje do 30. junija 2022.

10. KAZENSKI ZAKONIK

38. člen

(1) Ne glede na osmi odstavek 86. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20 in 95/21) rok za opravo dela v splošno korist ne teče v času, ko obsojenec naloženega števila ur ne more opravljati zaradi objektivnih razlogov, ki so nastali zaradi virusa COVID-19, po prenehanju objektivnih razlogov pa teče dalje.

(2) Objektivni razlogi zaradi virusa COVID-19 iz prejšnjega odstavka so:

- nezmožnost zagotoviti izvajalca sankcij, pri katerem bi oseba opravljala delo v splošno korist,
- začasna prekinitve sodelovanja izvajalca z osebo zaradi virusa COVID-19,
- nezmožnost napotitve osebe na opravljanje zdravniškega pregleda ali varstvo pri delu, ki je pogoj za izvrševanje dela v splošno korist,
- nezmožnost prihoda na delo zaradi nedelovanja javnega prevoza, kadar je oseba od takšne vrste prevoza odvisna, ali prihoda na delo zaradi ukrepov, povezanih z omejitvami za prehajanje državne meje, kadar oseba biva v tujini,

- nujno varstvo otroka do vključno petega razreda osnovne šole, če otrok zaradi pouka na daljavo ali nedelovanja vrtca rabi varstvo, pa ni drugega od staršev oziroma druge osebe, ki ji je otrok zaupan v vzgojo in varstvo in, ki bi lahko tako varstvo zagotovila in
- bolezen COVID-19 osebe ali osebi odrejena karantena.

(3) Objektivne razloge iz prejšnjega odstavka ugotavlja svetovalec pristojne probacijske enote in o tem v poročilu obvesti sodišče. Ukrep iz tega člena velja najdlje do 30. junija 2022.

11. ZAKON O KAZENSKEM POSTOPKU

39. člen

(1) Ne glede na peti odstavek 161.a člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS št. 176/21 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: ZKP), rok za opravo dela v splošno korist ne teče v času, ko osumljenec naloženega števila ur ne more opravljati zaradi objektivnih razlogov, ki so nastali zaradi virusa COVID-19, po prenehanju objektivnih razlogov pa teče dalje.

(2) Objektivni razlogi zaradi virusa COVID-19 iz prejšnjega odstavka so:

- nezmožnost zagotoviti izvajalca sankcij, pri katerem bi oseba opravljala delo v splošno korist,
- začasna prekinitve sodelovanja izvajalca z osebo zaradi virusa COVID-19,
- nezmožnost napotitve osebe na opravljanje zdravniškega pregleda ali varstvo pri delu, ki je pogoj za izvrševanje dela v splošno korist,
- nezmožnost prihoda na delo zaradi nedelovanja javnega prevoza, kadar je oseba od takšne vrste prevoza odvisna, ali prihoda na delo zaradi ukrepov, povezanih z omejitvami za prehajanje državne meje, kadar oseba biva v tujini,
- nujno varstvo otroka do vključno petega razreda osnovne šole, če otrok zaradi pouka na daljavo ali nedelovanja vrtca rabi varstvo, pa ni drugega od staršev oziroma druge osebe, ki ji je otrok zaupan v vzgojo in varstvo in, ki bi lahko tako varstvo zagotovila in
- bolezen COVID-19 osebe ali osebi odrejena karantena.

(3) Objektivne razloge iz prejšnjega odstavka ugotavlja svetovalec pristojne probacijske enote in o tem v poročilu obvesti državnega tožilca. Ukrep iz tega člena velja najdlje do 30. junija 2022.

40. člen

(1) Ne glede na šesti odstavek 162. člena ZKP rok za opravo dela v splošno korist ne teče v času, ko osumljenec naloženega števila ur ne more opravljati zaradi objektivnih razlogov, ki so nastali zaradi virusa COVID-19, po prenehanju objektivnih razlogov pa teče dalje.

(2) Objektivni razlogi zaradi virusa COVID-19 iz prejšnjega odstavka so:

- nezmožnost zagotoviti izvajalca sankcij, pri katerem bi oseba opravljala delo v splošno korist,
- začasna prekinitve sodelovanja izvajalca z osebo zaradi virusa COVID-19,

- nezmožnost napotitve osebe na opravljanje zdravniškega pregleda ali varstvo pri delu, ki je pogoj za izvrševanje dela v splošno korist,
- nezmožnost prihoda na delo zaradi nedelovanja javnega prevoza, kadar je oseba od takšne vrste prevoza odvisna, ali prihoda na delo zaradi ukrepov, povezanih z omejitvami za prehajanje državne meje, kadar oseba biva v tujini,
- nujno varstvo otroka do vključno petega razreda osnovne šole, če otrok zaradi pouka na daljavo ali nedelovanja vrtca rabi varstvo, pa ni drugega od staršev oziroma druge osebe, ki ji je otrok zaupan v vzgojo in varstvo in, ki bi lahko tako varstvo zagotovila in
- bolezen COVID-19 osebe ali osebi odrejena karantena.

(3) Objektivne razloge iz prejšnjega odstavka ugotavlja svetovalec pristojne probacijske enote in o tem v poročilu obvesti državnega tožilca. Ukrep iz tega člena velja najdlje do 30. junija 2022.

ČETRTI DEL

ZAČASNI UKREPI

I. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU GOSPODARSTVA

1. POMOČ ZA NAKUP HITRIH ANTIGENSKIH TESTOV NA VIRUS SARS-COV-2 ZA SAMOTESTIRANJE

41. člen

(pomoč za nakup antigenских hitrih testov na virus SARS-CoV-2 za samotestiranje)

(1) Upravičenec do pomoči za nakup testov HAG za samotestiranje, ki so vpisani v Centralno bazo zdravil, ki jo vodi Javna agencija za zdravila in medicinske pripomočke (v nadaljnjem besedilu: hitri testi), pri čemer mora biti nakup hitrega testa izkazan s tremi združenimi podatki, ki so vpisani v Centralno bazo zdravil: »Poimenovanje zdravila«, »Imetnik dovoljenja« in »Nacionalna šifra«, je pravna ali fizična oseba javnega ali zasebnega prava (v nadaljnjem besedilu: upravičenec).

(2) Upravičenec je upravičen do pomoči za nakup hitrih testov v višini 60 eurov na delavca ali na osebo, ki na kakršni koli drugi pravni podlagi opravlja delo pri delodajalcu (v nadaljnjem besedilu: delavec) in ki se po predpisih za preprečevanje in obvladovanje okužb z nalezljivo boleznijo COVID-19 mora samotestirati. Število zaposlenih se šteje na dan oddaje izjave iz 42. člena tega zakona.

(3) Kot delavec iz prejšnjega odstavka se šteje tudi posameznik, ki opravlja osebno dopolnilno delo, samozaposleni, ki je na dan oddaje izjave vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi 15. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17, 28/19, 75/19, 139/20, 189/20 – ZFRO, 51/21, 121/21 in 162/21; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2) in družbenik ali delničar gospodarske družbe oziroma ustanovitelj zadruga, ki je poslovodna oseba in je na dan oddaje izjave vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi 16. člena ZPIZ-2, ter kmet, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena ZPIZ-2, ter oseba, ki je vključena v obvezno invalidsko in pokojninsko zavarovanje na podlagi šestega odstavka 19. člena ZPIZ-2.

(4) Ukrep iz tega člena velja od 8. novembra do 31. decembra 2021. Vlada Republike Slovenije lahko ukrep s sklepom podaljša najdlje za šest mesecev. Sklep o podaljšanju se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Upravičenec je odgovoren za namensko porabo sredstev, prejetih na podlagi tega člena, ki jih lahko nameni izključno za nakup hitrih testov, s katerimi se bo izvedlo samotestiranje delavcev.

42. člen

(izplačilo)

(1) Za izplačilo pomoči za nakup hitrih testov upravičenec preko informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS) predloži izjavo, da je upravičenec iz prejšnjega člena in da namenja sredstva za nakup testov HAG za samotestiranje za delavce, ki se po predpisih za preprečevanje in obvladovanje okužb z nalezljivo boleznijo COVID-19 morajo samotestirati. V izjavi navede tudi število delavcev, za katere uveljavlja pomoč za nakup testov HAG za samotestiranje. Za pravilnost izjave upravičenec kazensko in materialno odgovarja.

(2) Upravičenec mora predložiti izjavo najpozneje do 15. januarja 2022. V primeru podaljšanja ukrepa v skladu s četrtem odstavkom prejšnjega člena mora upravičenec predložiti izjavo najpozneje v 15 dneh po izteku podaljšanega roka.

(3) FURS izplača pomoč v enkratnem znesku najpozneje do 28. februarja 2022. V primeru podaljšanja ukrepa v skladu s četrtem odstavkom prejšnjega člena izplača FURS pomoč v enkratnem znesku najpozneje v 30 dneh po prejemu izjave iz drugega stavka prejšnjega odstavka.

43. člen

(zagotavljanje sredstev za nakup testov HAG za samotestiranje)

Sredstva za izplačilo pomoči za nakup testov HAG za samotestiranje se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

44. člen

(vračilo pomoči za nakup testov HAG za samotestiranje)

(1) Upravičenec, ki je uveljavil pomoč za nakup testov HAG za samotestiranje, in naknadno ugotovi, da ni izpolnjeval pogojev za njeno pridobitev ali sredstev ni namensko porabil za nakup testov HAG za samotestiranje, o tem obvesti FURS in vrne znesek prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe o vračilu zneska prejete pomoči, ki jo izda FURS.

(2) Če organ iz 45. člena tega zakona naknadno ugotovi, da upravičenec ni izpolnjeval pogojev za pridobitev pomoči za nakup testov HAG za samotestiranje ali sredstev ni namensko porabil, izda odločbo o vračilu zneska prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe.

45. člen

(nadzor)

Nadzor nad uveljavljanjem pravic iz 41. člena tega zakona izvaja Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije.

46. člen

(kazenska določba)

(1) Z globo v višini 200 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek upravičenec, ki predloži lažno izjavo iz prvega odstavka 42. člena tega zakona ali nenamensko porabi sredstva iz tega poglavja.

(2) Za prekršek iz prejšnjega odstavka se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene v prejšnjem odstavku.

2. DELNO POVRNjeni IZGUBLJENI DOHODEK ZA ČAS TRAJANJA KARANTENE NA DOMU ALI NEZMOŽNOSTI OPRAVLJANJA DELA ZARADI VIŠJE SILE ZARADI OBVEZNOSTI VARSTVA OTROKA

47. člen

(delno povrnjeni izgubljeni dohodek za čas trajanja karantene na domu ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka)

(1) Upravičenec za delno povrnjeni izgubljeni dohodek, ki zaradi odrejene karantene na domu ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, ne more opravljati dejavnosti in organizirati opravljanja dejavnosti na domu, je:

- samozaposleni, ki je na dan nastopa karantene ali višje sile v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 15. člena ZPIZ-2,
- družbenik ali delničar gospodarske družbe oziroma ustanovitelj zadruga ali zavoda, ki je poslovodna oseba, in je na dan nastopa karantene ali višje sile v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 16. člena ZPIZ-2 in
- kmet, ki je na dan nastopa karantene ali višje sile v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje vključen na podlagi 17. člena ali petega odstavka 25. člena ZPIZ-2.

(2) V okvir obveznosti varstva zaradi višje sile zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole se šteje otroke do vključno 5. razreda osnovne šole, otroke v prilagojenih in posebnih programih v osnovnih šolah s prilagojenim programom in v zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami ter otroke, ki imajo v odločbi o usmeritvi določeno pomoč spremljevalca.

(3) Upravičencu iz prvega odstavka tega člena se izgubljeni dohodek delno povrne, če je ob povratku ob prehodu meje v Republiki Sloveniji napoten v karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo, ali zaradi stika z okuženo osebo ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka zaradi karantene na domu ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole.

(4) Delno povrnjeni izgubljeni dohodek iz tega člena je oproščen plačila vseh davkov in prispevkov.

48. člen

(višina in upravičeno obdobje)

(1) Višina delno povrnjenega izgubljenega dohodka znaša 250 eurov za vsako odrejeno karanteno ali za čas, ko ni zmožen opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, vendar ne več kot 250 eurov za 10 dni, 500 eurov za 20 dni in 750 eurov v enem mesecu.

(2) Upravičeno obdobje je od 1. julija do 31. decembra 2021.

49. člen

(postopek izplačila)

(1) Za povračilo delno izgubljenega dohodka upravičenec iz prvega odstavka 47. člena tega zakona preko informacijskega sistema FURS predloži vlogo najpozneje do 15. januarja 2022. S posamezno vlogo se lahko uveljavlja znesek v višini 250 eurov.

(2) FURS za izvajanje nalog v zvezi z povračilom delno izgubljenega dohodka pridobiva, uporabi in obdeluje podatke iz dokazil o karanteni na domu, ki jih k vlogi predloži upravičenec. V primeru vloge za povračilo delno izgubljenega dohodka zaradi druge zunanje objektivne okoliščine nezmožnosti obiskovanja vrtca ali šole je upravičenec dolžan priložiti vlogi ustrezno dokazilo o nastanku in trajanju druge zunanje objektivne okoliščine.

(3) Upravičencu nakaže FURS delno izgubljeni dohodek najkasneje do 15. februarja 2022.

50. člen

(zagotavljanje sredstev za izplačila delno izgubljenega dohodka zaradi karantene ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka)

Sredstva za izplačilo delno izgubljenega dohodka se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije oziroma iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

51. člen

(pogoji dodelitve državne pomoči)

Ukrep iz tega poglavja se izvaja v skladu s točko 3.1 Začasnega okvira in se lahko začne izvajati po njegovi odobritvi s strani Evropske komisije in se lahko začne izvajati po njegovi odobritvi s strani Evropske komisije.

II. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU SOCIALNEGA VARSTVA

52. člen

(dodatno financiranje programov v podporo družini)

(1) Programom v podporo družini iz 280. člena Družinskega zakonika (Uradni list RS, št. 15/17, 21/18 – ZNOrg, 22/19, 67/19 – ZMatR-C in 200/20 – ZOOMTVI), ki so bili izbrani na podlagi Javnega razpisa za financiranje razpisanih vsebin centrov za družine v letih 2021-2025, se iz proračuna v letu 2022 zagotovi dodatna sredstva za stroške dela in posredne stroške v višini 10% od vrednosti programa v podporo družini, ki ga ministrstvo, pristojno za družino, financira v letu 2022.

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka se namenijo za dodatno izvajanje svetovanja in psihosocialne pomoči ranljivim skupinam obstoječih in novih uporabnikov, ki se soočajo s težavami v duševnem zdravju in drugimi psihosocialnimi stiskami kot posledico epidemije COVID-19.

(3) Sredstva iz prvega odstavka tega člena se lahko porabijo najkasneje do 31. decembra 2022.

(4) Zahtevki za izplačilo sredstev iz prvega odstavka tega člena se z dokazili vložijo pri ministrstvu, pristojnem za družino. Način izstavitve zahtevkov, roke izplačil in potrebna dokazila določi minister, pristojen za družino. Izvajalec programa v podporo družini ne more uveljavljati dodatnih finančnih sredstev iz prvega odstavka tega člena v primeru, kadar jih je za navedeni namen že prejel iz drugih virov.

53. člen

(solidarnostni dodatek za upokoјence)

(1) Zaradi izboljšanja socialne varnosti užívalcev nizkih pokojnin se določi izplačilo solidarnostnega dodatka za upokoјence.

(2) Upravičenke oziroma upravičenci (v nadaljnjem besedilu: upravičenci) do solidarnostnega dodatka za upokoјence so osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki so užívalke oziroma užívalci (v nadaljnjem besedilu: užívalci) pokojnin, ki jih izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod), katerih pokojnina znaša 714,00 eurov ali manj.

(3) Upravičencem iz prejšnjega odstavka se solidarnostni dodatek za upokoјence izplača v naslednjih zneskih:

- užívalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku do 510,00 eurov, se solidarnostni dodatek za upokoјence izplača v višini 300,00 eurov,
- užívalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 510,01 do 612,00 eurov, se solidarnostni dodatek za upokoјence izplača v višini 230,00 eurov in
- užívalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 612,01 do 714,00 eurov, se solidarnostni dodatek za upokoјence izplača v višini 130,00 eurov.

(4) Ob upoštevanju zneskov iz prejšnjega odstavka se solidarnostni dodatek za upokoјence izplača tudi prejemnikom nadomestil iz invalidskega zavarovanja, ki so brezposelne osebe in imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji ter jih izplačuje zavod.

(5) Do solidarnostnega dodatka so ob upoštevanju zneskov iz tretjega odstavka tega člena upravičeni tudi užívalci poklicnih pokojnin, ki imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(6) V znesku pokojnine iz tretjega odstavka tega člena se upoštevajo tudi znesek dela vdovske pokojnine oziroma družinske pokojnine po drugem roditelju, dodatki in razlike pokojnin k pokojnini po drugih predpisih ter znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja.

(7) Pri določitvi višine solidarnostnega dodatka za upokoјence iz tretjega odstavka tega člena se upošteva višina pokojnine oziroma nadomestila, ki ga užívalec prejme v mesecu decembru 2020. Znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja, ki se po prejšnjem odstavku šteje v znesek pokojnine, se upošteva v višini izplačane pokojnine v januarju 2020.

(8) Užívalcem pokojnine, ki se jim je na dan 1. januarja 2021 pokojnina po določbah mednarodnih pogodb izplačevala v sorazmernem delu ali so po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije poleg pokojnine prejemali še pokojnino od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja in stalno prebivajo v Republiki Sloveniji, se znesek tuje pokojnine upošteva v višini, kot ga je Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije pridobil za izplačilo letnega dodatka v letu 2021 za mesec januar 2021.

(9) Solidarnostni dodatek za upokojence se izplača ob izplačilu pokojnine za mesec december 2021 oziroma najkasneje do 15. januarja 2022.

(10) Sredstva za izplačilo solidarnostnega dodatka za upokojence zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(11) Solidarnostni dodatek za uživalce poklicnih pokojnin, ob upoštevanju prejšnjega odstavka, izplačuje Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d..

(12) Solidarnostni dodatek za upokojence se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.

(13) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od solidarnostnega dodatka za upokojence ne plača dohodnina.

(14) Od solidarnostnega dodatka za upokojence se ne plačuje prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje.

(15) Uživalcu pokojnine iz osmega odstavka tega člena, ki dokazila o višini pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja v letu 2021 ni posredoval, se solidarnostni dodatek za upokojence ne izplača.

54. člen

(enkratni solidarnostni dodatek za izboljšanje socialnega položaja oseb)

(1) Za izboljšanje socialnega položaja oseb, ki imajo nizke dohodke in so glede na ogroženo starostno skupino najbolj izpostavljene nevarnostim epidemije, se določi izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka.

(2) Upravičenci do enkratnega solidarnostnega dodatka po tem členu so osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki niso prejele solidarnostnega dodatka za upokojence v skladu s prejšnjim členom, katerih obdavčljivi dohodki po ZDoh-2 za leto 2021, preračunano na mesec, niso presegli zneska 591,20 eura, če so na dan uveljavitve zakona:

- dopolnile 65 let starosti in
- nosilci oziroma člani kmetije v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo.

(3) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, ministrstvu, pristojnemu za socialne zadeve, za potrebe ugotovitve upravičenosti do enkratnega solidarnostnega dodatka iz prejšnjega odstavka, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka iz prejšnjega odstavka, in sicer osebno ime in EMŠO te osebe. Ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, posreduje ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, v elektronski obliki osebno ime in EMŠO oseb iz prejšnjega stavka, ki so upravičene do enkratnega solidarnostnega dodatka iz prejšnjega odstavka.

(4) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, ZPIZ, za potrebe ugotovitve upravičenosti do enkratnega solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka tega člena, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka tega člena, in sicer osebno ime, EMŠO in davčno številko te osebe. ZPIZ posredovane podatke upari s podatki o upravičencih do solidarnostnega dodatka za upokojence iz prejšnjega. člena in ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka iz tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, FURS za potrebe ugotovitve upravičenosti do solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka tega člena, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka tega člena, in sicer osebno ime, EMŠO in davčno številko te osebe. FURS posredovane podatke upari s podatki o dohodkih oseb in ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, v elektronski obliki posreduje podatke o upravičencih do enkratnega solidarnostnega dodatka iz drugega odstavka tega člena.

(6) Enkratni solidarnostni dodatek za upravičence iz drugega odstavka tega člena znaša 150 eurov in se izplača na podlagi vloge, ki se do 31. decembra 2021 vloži na ministrstvo, pristojno za kmetijstvo.

(7) Sredstva za izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(8) Enkratni solidarnostni dodatek iz tega člena se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.

(9) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od enkratnega solidarnostnega dodatka iz tega člena ne plača dohodnina.

55. člen

(solidarnostni dodatek za posebej ranljive skupine)

(1) Upravičenci do enkratnega solidarnostnega dodatka za druge ranljive skupine oseb po tem členu so:

- upravičenci po zakonu, ki ureja vojne veterane, ki prejemajo veteranski dodatek kot edini prejemek;
- upravičenci po zakonu, ki ureja vojne invalide, ki prejemajo družinski dodatek kot edini prejemek;
- upravičenci do nadomestila po 5. in 8. členu Zakona o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list RS, št. 30/18).

(2) Enkratni solidarnostni dodatek iz prejšnjega odstavka se izplača v višini 150 eurov.

(3) Enkratni solidarnostni dodatek iz prvega odstavka tega člena se izplača do 31. decembra 2021.

(4) Do enkratnega solidarnostnega dodatka po prvem odstavku tega člena so upravičenci upravičeni le, če niso hkrati upravičeni do enkratnega solidarnostnega dodatka po drugih podlagah iz tega zakona.

(5) Sredstva za izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka iz tega člena zagotavlja Republika Slovenija iz državnega proračuna.

III. ODGOVORNOST ZA ŠKODO, KI NASTANE OSEBI ZARADI CEPLJENJA PROTI NALEZLJIVI BOLEZNI COVID-19 IN UPORABE ALI APLIKACIJE ZDRAVILA ZA ZDRAVLJENJE COVID-19

56. člen

(denarna odškodnina)

Upravičenci, ki imajo pravico do denarne odškodnine po tem zakonu so:

1. oseba, ki ji je s cepljenjem proti nalezljivi bolezni COVID-19, ki je bilo opravljeno v Republiki Sloveniji, nastala škoda na zdravju, ki se kaže v resnem in trajnem zmanjšanju življenjskih funkcij (v nadaljnjem besedilu: cepljenje), če resno in trajno zmanjšanje življenjskih funkcij pomeni tako vrsto in stopnjo okvare, ki je enaka ali višja od 80 odstotkov v skladu s predpisom, ki določa vrste in stopnje telesnih okvar;

2. oseba, ki ji je zaradi uporabe ali aplikacije zdravila za zdravljenje COVID-19, ki ima začasno dovoljenje za promet v skladu s 29. členom tega zakona, ki je bilo opravljeno v Republiki Sloveniji, nastala škoda na zdravju, ki se kaže v resnem in trajnem zmanjšanju življenjskih funkcij (v nadaljnjem besedilu: zdravljenje), če resno in trajno zmanjšanje življenjskih funkcij pomeni tako vrsto in stopnjo okvare, ki je enaka ali višja od 80 odstotkov v skladu s predpisom, ki določa vrste in stopnje telesnih okvar;

3. v primeru smrti osebe iz 1. in 2. točke tega člena zaradi cepljenja ali zdravljenja njen zakonec oziroma partner, s katerim je ta oseba živela v zunajzakonski skupnosti ali sklenjeni ali nesklenjeni partnerski zvezi, njeni otroci do 18. leta starosti ali otroci nad 18. letom starosti, ki jih je bila ta oseba dolžna preživljati ali so z njo živeli v trajnejši življenjski skupnosti, in starši pod pogojem, da je bila umrla oseba otrok do 18. leta starosti ali otrok nad 18. letom starosti, če so ga bili starši dolžni preživljati ali je z njimi živel v trajnejši življenjski skupnosti.

57. člen

(izključitev odgovornosti za škodo)

(1) Z določbami tega zakona se ne posega v pravico do odškodnine po splošnih predpisih, zlasti pa se določbe tega zakona ne uporabljajo glede povračila škode, ki je posledica strokovne nepravilnosti pri opravljanju cepljenja ali zdravljenja.

(2) Določbe tega zakona se ne uporabljajo tudi glede povračila škode, ki je posledica neustrezne kakovosti cepiva ali zdravila v skladu s predpisom, ki ureja zdravila.

(3) Če je odgovornost proizvajalca cepiva ali zdravila oziroma dobavitelja ali odgovornost izvajalca zdravstvene dejavnosti in zdravstvenega delavca izključena, za škodo iz prvega in drugega odstavka tega člena odgovarja država.

(4) Pri odmeri višine denarne odškodnine iz teh naslovov se denarna odškodnina zmanjša za denarno odškodnino, izplačano po tem zakonu.

58. člen

(višina denarne odškodnine in postopek za pridobitev pravice do odškodnine)

Za višino denarne odškodnine, vlogo in postopek odločanja o pravici do odškodnine zaradi cepljenja ali zdravljenja se uporablja predpis, ki ureja odškodninsko odgovornost za škodo, ki nastane osebi zaradi obveznega cepljenja.

59. člen

(valorizacija)

Minister, pristojen za zdravje, enkrat letno, praviloma v januarju, uskladi zneske denarnih odškodnin po tem zakonu z indeksom rasti cen življenjskih potrebščin v Republiki Sloveniji, in jih objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

60. člen

(izplačilo odškodnine in zagotavljanje sredstev)

(1) Denarna odškodnina se upravičencu izplača v enkratnem znesku v 30 dneh po pravomočnosti odločbe.

(2) Sredstva za izplačilo denarne odškodnine v skladu s tem zakonom se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije.

(3) Sredstva iz prejšnjega odstavka se zagotovijo v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za zdravje.

61. člen

(oprostitev dohodnine)

Od denarne odškodnine, izplačano po tem zakonu, se dohodnina ne plača.

IV. DONACIJA ALI ODPRODAJA ZDRAVIL

62. člen

(donacija ali odprodaja zdravil)

(1) Vlada Republike Slovenije lahko donira ali odproda del zdravil, vključno s cepivi, ki se uporabljajo za preprečevanje ali zdravljenje COVID-19, drugim državam članicam Evropske unije, državam članicam schengenskega območja ali tretjim državam na podlagi izražene potrebe vlade zadevne države, če rok uporabnosti zdravila omogoča porabo pred njegovim iztekom.

(2) Za namen izvedbe donacije ali odprodaje dela zdravil, vključno s cepivi, iz prejšnjega odstavka Vlada Republike Slovenije s sklepom pooblasti veletrgovca z zdravili za izvedbo donacije ali odprodaje. Za izvedbo donacije ali odprodaje dela zdravil, vključno s cepivi, je pristojno ministrstvo, pristojno za zdravje, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za zunanje zadeve.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se Vlada Republike Slovenije lahko odloči tudi za donacijo ali odprodajo dela zdravil, vključno s cepivi, ki se uporabljajo za preprečevanje ali zdravljenje COVID-19 in ki Republiki Sloveniji še niso dobavljena, v okviru mednarodnih humanitarnih akcij ali aktivnosti na ravni Evropske unije.

(4) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2023. Vlada Republike Slovenije lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev. Sklep o podalžanju ukrepa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

V. UREDITEV ZBIRANJA, OPRAVLJANJA DELA, URESNIČEVANJA VERSKE SVOBODE, PROMETA BLAGA ALI IZVAJANJA STORITEV

63. člen

(ureditev zbiranja, opravljanja dela, prometa blaga ali izvajanja storitev)

(1) Vlada Republike Slovenije lahko z odlokom za čas, ko obstaja resna in utemeljena nevarnost hitrega širjenja nalezljive bolezni COVID-19, ki je ni mogoče učinkovito zajezi z ostalimi ukrepi iz zakona, ki ureja nalezljive bolezni, na podlagi strokovne ocene strokovne svetovalne skupine pri ministrstvu,

pristojnem za zdravje, pogojuje zbiranje, opravljanje dela, uresničevanje verske svobode, promet blaga ali izvajanje storitev:

- z upoštevanjem higiensko varnostnih in drugih specifičnih zaščitnih ukrepov glede na način prenosa nalezljive bolezni;
- s posredovanjem osebnih podatkov odgovorni osebi osebe javnega ali zasebnega prava, ki organizira zbiranje ali uresničevanje verske svobode, zagotavlja delo, opravlja promet blaga ali izvaja storitve;
- s predložitvijo ustreznih dokazil o imunosti ali neokuženosti ali drugih ustreznih dokazil odgovorni osebi osebe javnega ali zasebnega prava, ki organizira zbiranje ali uresničevanje verske svobode, zagotavlja delo, opravlja promet blaga ali izvaja storitve, ter uradnim osebam, ki izvajajo nadzor nad spoštovanjem določb tega zakona

(2) Pred izdajo odloka iz prejšnjega odstavka Vlada Republike Slovenije pridobi strokovno oceno, ki jo pripravi strokovna svetovalna skupina pri ministrstvu, pristojnem za zdravje. Strokovna ocena zajema epidemiološke in medicinske vidike predlaganih ukrepov, in sicer:

- oceno stanja, skupaj z zdravstvenimi in epidemiološkimi podatki o širjenju in nevarnosti nalezljive bolezni COVID-19 ter podatki o zmogljivosti in obremenjenosti zdravstvenega sistema;
- strokovna stališča o najprimernejših ukrepih za preprečevanje nalezljive bolezni COVID-19 ter primerjavo teh ukrepov z vidika njihove učinkovitosti;
- priporočene ukrepe za preprečevanje širjenja nalezljive bolezni COVID-19 z navedbo vrste ukrepa;
- razloge za odreditev posameznih ukrepov.

(3) Osebnih podatki iz prvega odstavka tega člena obsegajo osebno ime, leto rojstva, prijavljeno prebivališče oziroma naslov in telefonsko številko oziroma elektronski naslov. Osebnih podatke zbirajo odgovorne osebe javnega ali zasebnega prava iz prvega odstavka tega člena, ki so upravitelji teh zbirk podatkov za namen zagotavljanja zadostnega varstva pred širjenjem oziroma za preprečevanje nalezljive bolezni COVID-19 ter varovanje zdravja in življenja ljudi. Osebnih podatki iz tega odstavka se hranijo 30 dni in se po poteku tega roka uničijo. Za zbiranje, obdelavo in posredovanje osebnih podatkov, vsebovanih v zbirkah podatkov iz tega zakona, se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, kolikor s tem zakonom za posamezne primere ni drugače določeno. Do teh podatkov lahko dostopa Nacionalni inštitut za javno zdravje (v nadaljnjem besedilu: NIJZ).

(4) Odgovorne osebe iz tretje alineje prvega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: odgovorne osebe) preverjajo ustreznost dokazil o imunosti ali neokuženosti ali drugih ustreznih dokazil na način, da se z aplikacijo za odčitavanje kode QR, ki jo zagotavlja in z njo upravlja NIJZ, preverijo dokazila v digitalni ali papirnati obliki, če so opremljena s kodo QR. V primeru, da se kot dokazilo o imunosti ali neokuženosti predloži drugo dokazilo, odgovorne osebe, izpolnjevanje pogoja preverijo z vpogledom v to dokazilo.

(5) Ukrep iz prvega odstavka tega člena se odredi za najkrajši čas, ki je potreben za doseganje namena iz prvega odstavka tega člena, vendar vsakokrat najdlje za petnajst dni. Vlada Republike Slovenije v času trajanja ukrepa preverja njegovo ustreznost in potrebo po podaljšanju, spremembi oziroma ukinitvi ukrepa.

(6) Vlada Republike Slovenije o ukrepu in strokovnih ocenah iz tega člena obvešča Državni zbor Republike Slovenije in javnost. Strokovne ocene iz tega člena se objavijo tudi na spletni strani Vlade Republike Slovenije in NIJZ ter na portalu nacionalnega zdravstvenega informacijskega sistema.

64. člen

(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem prejšnjega člena, poleg Zdravstvenega inšpektorata Republike Slovenije, opravljajo tudi:

- Uprava Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin,
- Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo,
- Tržni inšpektorat Republike Slovenije,
- Finančna uprava Republike Slovenije,

- Inšpektorat Republike Slovenije za infrastrukturo,
- Inšpektorat Republike Slovenije za delo,
- Inšpektorat Republike Slovenije za šolstvo in šport,
- Inšpektorat Republike Slovenije za kulturo in medije,
- Inšpektorat Republike Slovenije za notranje zadeve,
- Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor,
- Inšpektorat za javni sektor,
- Inšpektorat Republike Slovenije za obrambo,
- Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami,
- Urad Republike Slovenije za kemikalije,
- Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja,
- Urad Republike Slovenije za nadzor proračuna,
- Uprava Republike Slovenije za pomorstvo,
- Uprava Republike Slovenije za varstvo pred sevanji,
- Uprava Republike Slovenije za jedrsko varnost,
- Urad Republike Slovenije za meroslovje,
- Uprava Republike Slovenije za informacijsko varnost,
- Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije,
- Javna agencija Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke,
- Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije
- občinsko redarstvo in
- Policija.

(2) Pri izvajanju nadzora nad ukrepi iz prvega odstavka prejšnjega člena uradna oseba organa iz prejšnjega odstavka pravico in dolžnost:

- odrediti upoštevanje higiensko varnostnih in drugih specifičnih zaščitnih ukrepov glede na način prenosa nalezljive bolezni;
- prepovedati zbiranje ljudi na javnih mestih, dokler ne preneha nevarnost širjenja nalezljive bolezni;
- omejiti ali prepovedati promet blaga in izvajanje storitev;
- odrediti druge ukrepe in opraviti dejanja, za katere je pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom.

65. člen

(vodenje postopka in izrekanje glob)

Za vodenje prekrškovnega postopka in izrekanje glob zaradi ugotovljenih kršitev 63. člena tega zakona so pristojni organi iz prejšnjega člena.

66. člen

(kazenske določbe za pravno in fizično osebo, ki organizira zbiranje, zagotavlja opravljanje dela ali opravlja promet blaga ali izvajanje storitev)

(1) Z globo od 4.000 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če organizira zbiranje ali uresničevanje verske svobode, zagotavlja delo ali opravlja promet posameznih vrst blaga in izvajanje storitev v nasprotju z odlokom iz 63. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 do 50.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje posameznik, odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Za prekršek iz tega člena se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene v tem členu.

67. člen

(kazenske določbe za posameznika na področju ureditve zbiranja, opravljanja dela, prometa blaga ali izvajanja storitev)

Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če ne ravna v skladu z odlokom, ki ga je na podlagi 63. člena tega zakona izdala Vlada Republike Slovenije.

VI. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU DELA ZAVODA ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE

68. člen

(začasne naloge Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije)

(1) Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS) zagotavlja zbiranje podatkov, vzpostavi kontrolo pravilnosti podatkov in posredovanje zahtevkov ministrstvu, pristojnemu za zdravje, za zdravstvene storitve, zdravila in medicinske pripomočke, namenjena preprečevanju, zamejevanju širjenja in zdravljenju COVID-19 ali zagotavljanju zadostnih zmogljivosti zdravstvenega sistema, ki jih delno ali v celoti krije proračun in vključuje tudi cepljenje proti gripi. ZZZS aktivnosti iz prejšnjega stavka izvaja tudi za storitve, ki jih izvajajo izvajalci zdravstvene dejavnosti izven javne mreže, in za storitve, zdravila in medicinske pripomočke, do katerih so upravičene osebe brez statusa zavarovane osebe v obveznem zdravstvenem zavarovanju, kot ga določa zakon, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

(2) ZZZS aktivnosti iz prejšnjega odstavka izvaja do 31. decembra 2023. Vlada Republike Slovenije lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev. Sklep o podaljšanju ukrepa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

VII. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU ZAŠČITE, REŠEVANJA IN POMOČI

69. člen

(dodatek za pripadnike sil za zaščito, reševanje in pomoč)

(1) Pripadniku sil za zaščito, reševanje in pomoč, ki prostovoljno in nepoklicno opravljanja naloge pomoči pri oskrbi bolnikov v zdravstvenih ali socialno-varstvenih ustanovah, pripada dodatek za izpostavljenost nevarnosti in posebne obremenitve. Dodatek pripada tudi dijakom in študentom, ki prostovoljno in nepoklicno opravljajo naloge pomoči pri oskrbi bolnikov v zdravstvenih ali socialno-varstvenih ustanovah.

(2) Dodatek za pripadnika sil za zaščito, reševanje in pomoč znaša 30 EUR na posamezen dan opravljanja navedenih nalog, dodatek za dijake in študente pa 25 EUR na posamezen dan opravljanja navedenih nalog.

(3) Dodatek skupaj na mesečni ravni ne sme presegati 30% višine povprečne mesečne neto plače zaposlenih v Sloveniji v preteklem koledarskem letu.

(4) Dodatek je oproščen plačila dohodnine, davkov in prispevkov in se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.

(5) Sredstva za dodatek iz tega člena, kakor tudi stroške Rdečega križa Slovenije, Gasilske zveze Slovenije ter drugih nevladnih organizacij, ki koordinirajo vključevanje bolničarjev oziroma prostovoljcev sil za zaščito, reševanje in pomoč, za pomoč zdravstvenim ali socialno-varstvenim ustanovam, se zagotovijo iz proračunskih sredstev Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Podrobnejši postopek za izplačilo dodatka in povračilo stroškov iz tega člena določi generalni direktor Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje.

(6) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021. Vlada Republike Slovenije lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom, največ za obdobje šestih mesecev.

VIII. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU VZGOJE IN IZOBRAŽEVANJA

70. člen

(zaposlitev zaradi nujnih delovnih potreb v vzgoji in izobraževanju v času obvladovanja virusa COVID-19)

(1) Delodajalec na področju vzgoje in izobraževanja lahko zaradi nujnih delovnih potreb sklene pogodbo o zaposlitvi za določen čas brez javne objave prostega delovnega mesta. V tem primeru se lahko pogodba o zaposlitvi sklene za določen čas, vendar najdalj do 31. avgusta 2022.

(2) Pogodba o zaposlitvi za določen čas se na področju vzgoje in izobraževanja lahko sklene tudi s strokovnim delavcem, ki še nima opravljenega strokovnega izpita s področja vzgoje in izobraževanja, če izpolnjuje druge pogoje za zasedbo delovnega mesta v programu, ki ga izvaja vzgojno-izobraževalni zavod in za katerega je vpisan v razvid kot izvajalec javnoveljavnih programov.

(3) Na enak način lahko sklene pogodbo o zaposlitvi za določen čas tudi zasebni izvajalec socialnega in zdravstvenega varstva, ki dejavnost opravlja v okviru mreže javne službe.

IX. ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU IZVRŠEVANJA KAZENSKIH SANKCIJ

71. člen

(omejitev ali zadržanje izvajanja pravic in pravnih koristi)

(1) Direktor zavoda za prestajanje kazni zapora in prevzgojnega doma lahko ob upoštevanju priporočil NIJZ odredi, da se začasno, dokler je to nujno, da se prepreči širjenje virusa SARS-CoV-2, omejijo ali zadržijo izhodi iz zavoda zaradi odhoda na delo (52. člen ZIKS-1), koriščenja ugodnosti (77. člen ZIKS-1) ali namenskega izhoda (99. člen ZIKS-1). Bivanje obsojencev na prostem (43. člen ZIKS-1) se zagotavlja ob upoštevanju zaščitnih ukrepov za preprečevanje širjenja virusne okužbe in v skladu z možnostmi zavoda.

(2) Ukrep iz tega člena traja do 28. februarja 2022, Vlada pa ga lahko s sklepom največ dvakrat podaljša, vsakokrat za tri mesece.«.

PETI DEL

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

72. člen

(uporaba določb o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva)

Novi peti odstavek 8. člena Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva se začne uporabljati 1. februarja 2022.

73. člen

(uporaba določb o odškodninski odgovornosti)

(1) Določbe tega zakona o odškodninski odgovornosti za škodo, ki nastane osebi zaradi cepljenja proti COVID-19, se uporabljajo za vse osebe, ki so bile cepljene v Republiki Sloveniji in so državljani Republike Slovenije, tudi če so bile cepljene pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Rok za vložitev vloge za pridobitev pravice do denarne odškodnine za škodo, ki nastane osebi zaradi cepljenja proti COVID-19, ki se vloži pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, začne za osebe, ki so bile cepljene pred uveljavitvijo tega zakona, teči z dnem uveljavitve tega zakona.

74. člen

(uporaba določb o delu preko polnega delovnega časa)

Ureditev dela preko polnega delovnega časa iz 27. člena tega zakona velja do 31. decembra 2021, Vlada Republike Slovenije pa ga lahko podaljša za največ šest mesecev.

75. člen

(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

Minister, pristojen za zdravje, izda predpis iz spremenjenega tretjega odstavka 8. člena Zakona o zbirkah podatkov zdravstvenega varstva v 15 dneh od uveljavitve tega zakona.

76. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

S tem členom se določa, kateri zakoni se spreminjajo in dopolnjujejo, od katerih zakonov se odstopa in posamezne nove začasne ukrepe, med drugim s področja zdravstva in gospodarstva.

Ne glede na možnosti cepljenja in testiranja število okužb z virusom SARS-CoV-2 v zavodih narašča, zaradi česar v danih pogojih ni mogoče zagotavljati varnega prestajanja kazni. Opisano stanje nujno terja pravne podlage za ukrepe, ki so bili v prejšnjih valih epidemije vključeni v interventne zakone in so se izkazali kot učinkovit način za zaježitev širjenja okužb. Epidemija COVID-19 je razkrila, da Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij trenutno nima na voljo ustreznih orodij, s katerimi bi lahko (v času izrednih dogodkov, kot so npr. naravne nesreče oziroma širjenje nalezljive bolezni) zagotovila dovolj varno delovno okolje ter bivalno okolje za zaprte osebe. Ureditev posebnih ukrepov, ki so glede na širjenje okužb z virusom SARS-CoV-2 nujni in časovno zamejeni na nujno potreben čas, je upravičena z dejstvom, da je osebam v zavodih odvzeta prostost ter da ima država pozitivno obveznost, da poskrbi za njihovo varnost, varovanje zdravja in ustrezno namestitve.

V obdobju od konca prejšnjega vala epidemije do ponovnega naraščanja števila okuženih z virusom SARS-CoV-2 je izvrševanje dela v splošno korist potekalo nemoteno, trenutne razmere v zvezi širjenjem novega korona virusa (SARS-CoV-2) pa nakazujejo na možnost ponovnih težav pri zagotavljanju dela v splošno korist, zato je treba ponovno predvideti situacije, v katerih bi se lahko znašle osebe na probaciji iz objektivnih razlogov, na katere same ne morejo vplivati. Ker ima oseba, ki ji je odrejeno opravljanje dela v splošno korist določen rok, v katerem mora naloženo sankcijo izvršiti, v dani situaciji pa osebe iz objektivnih razlogov naloženega dela ne morejo opraviti, se predlagajo začasni ukrepi na področju izvrševanja probacije.

Glede na navedeno je predlagano, da se določijo ustrezne izjeme oziroma odstopi od ureditve v Zakonu o izvrševanju kazenskih sankcij, Zakonu o prekrških, Kazenskem zakoniku in Zakonu o kazenskem postopku.

K 2. členu

Leta 2006 sprejeti zakon opredeljuje institut repatriacije, po katerem lahko Vlada Republike Slovenije na podlagi sklepa prične repatriacijo oseb slovenskega rodu iz države, ki se je znašla v hudi politični, ekonomski ali socialni krizi. Zakon ločuje dve kategoriji, (1) prejemnike statusa repatriirane osebe, to so državljani Republike Slovenije ali osebe slovenske rodu brez državljanstva Republike Slovenije ter (2) osebe, ki se v Republiko Slovenijo v postopku repatriacije priselijo kot ožji družinski člani imetnikov statusa repatriiranih oseb. Status repatriirane osebe velja 15 mesecev in zanj ni mogoče ponovno zaprositi. Za osebe, ki so slovenskega rodu, nimajo pa državljanstva Republike Slovenije, ali so ožji družinski člani oseb slovenskega rodu, se je takšna ureditev izkazala za pomanjkljivo. Po dosednji ureditvi namreč po preteku 15 mesecev ostanejo brez dovoljenja za bivanje, zato je njihov položaj negotov in jim grozi celo vrnitev v izvirno državo (v konkretnem primeru Bolivarsko republiko Venezuelo), od kjer pa jih je Republika Slovenija repatriirala zaradi tamkajšnje hude krize in tudi njenega zaradi nacionalnega interesa, da se v državi trajno naselijo, si uredijo življenje in normalno zaživijo ter slovensko družbo demografsko in človeško obogatijo. Za to so bili vloženi tudi veliki integracijski napor države v 15 mesecih trajanja njihovega statusa repatriirane osebe.

Predlagana sprememba bi repatriiranim osebam omogočala, da si po prenehanju statusa repatriirane osebe uredijo trajen status v Republiki Sloveniji, kar je bil tudi namen zakonodajalca v prvotnem pravnem besedilu, a določba ni bila ustrezno ubesedena. Dovoljenje za stalno prebivanje hkrati pomeni tudi delovno dovoljenje, kar bi repatriiranim osebam omogočalo, da ohranijo pridobljene zaposlitve, ali se na novo zaposlijo in tako poskrbijo za svojo ekonomsko eksistenco.

Pomanjkljivost dosedanje ureditve se je še dodatno pokazala v času pandemije COVID-19, ko so bili objektivno oteženi vsi postopki v okviru procesa repatriacije in integracije. Zaradi težjega iskanja zaposlitve, repatriirane osebe tudi težje pridobivajo in dokazujejo potrebna sredstva za preživljanje, ki bi jim omogočila podaljšanje dovoljenja za bivanje na podlagi Zakona o tujcih. Posledično jim grozi celo vrnitev v Bolivarsko republiko Venezuelo, iz katere so bili repatriirani, kar pa bi bilo v popolnem nasprotju z namenom repatriacije in nacionalnim interesom Republike Slovenije, saj se huda kriza v Venezueli ni izboljšala, ampak postaja vse hujša. Ureditev kot je predvidena s spremembo ustreznega člena, bi repatriiranim osebam omogočala bivanje in delo na ozemlju Republike Slovenije tudi po preteku statusa repatriirane osebe in bi omogočila optimalno integracijo preko vključitve na trg dela, ki pripada osebam s pravico do stalnega prebivanja. Tako bi bile najhitreje odpravljene ekonomsko-socialne posledice, ki so jih repatriirane osebe utrpele zaradi pandemije COVID-19 in se lahko ponovijo tudi v drugih primerih.

K 3. členu

S predlagano dopolnitvijo 55. člena ZZUOOP se Ministrstvu za zdravje daje možnost večjega sodelovanja in koordiniranja kadra z namenom hitrejšega in učinkovitejšega zagotavljanja zadostnega števila zdravstvenega osebja. Dopolnitev člena nima finančnih posledic za druga javno finančna sredstva. Z spremembo v dvanajstem odstavku se podaljšuje uporaba, saj je pravna podlaga za začasno razporeditev zaradi nujnih delovnih potreb v primerih povečanega obsega dela zaradi zagotavljanja ukrepov preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe COVID-19 med izvajalci socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalci zdravstvene dejavnosti glede na trenutno epidemiološko situacijo še vedno nujno potrebna. V nasprotnem primeru obstaja nevarnost, da na voljo ne bi bilo dovolj razpoložljivega kadra za zdravljenje COVID bolnikov.

K 4. členu

Veljavni interventni zakon ureja ukrep glede zunanje nastanitve uporabnikov, ki imajo potrjeno okužbo s COVID-19, kritja izpada prihodkov zaradi nezasedenih kapacitet in kritja najema dodatnih prostorov. Ukrep preneha veljati 31. decembra 2021. S predlogom se podaljšuje financiranje kritja izpada prihodkov zaradi nezasedenih kapacitet in strošek vzpostavitve zunanje rdeče cone pri izvajalcih socialnovarstvenih storitev, institucionalno varstvo, zaradi obvladovanja epidemije COVID-19 in njenih posledic. S tem se zagotovi ustrezno raven oskrbe in zaščite stanovalcev institucionalnega varstva. Ukrep se lahko s sklepom Vlade podaljša največ za šest mesecev.

K 5. členu

Predlagana ureditev sledi napotilom Ustavnega sodišča, ki je v odločbi, št. U-I-8/21 z dne 16. 9. 2021 ugotovilo neskladnost sedaj veljavnega 104. člena ZZUOP, ker je zakonodajalec prepustil določitev okoliščin zaradi katerih se začne izvajati izobraževanje na daljavo, izvršilni veji oblasti, to je ministru, pristojnemu za izobraževanje. V predlaganem členu so sedaj podane okoliščine, ki zahtevajo oziroma dopuščajo izvajanje izobraževanja na daljavo in po vsebini izhajajo iz sklepa, ki ga je za namen izvajanja izobraževanja na daljavo v šolskem letu 2021/22 sprejela ministrica, pristojna za izobraževanje. V členu je določeno tudi, kdo sprejme odločitev o izvajanju izobraževanja na daljavo. V primeru prepovedi zbiranja ljudi v zavodih s področja vzgoje in izobraževanja in v primeru, ko IRSSŠ ugotovi, zavod ne izpolnjuje predpisanih ukrepov za preprečevanje širjenja COVID-19, sprejme to odločitev minister, pristojen za izobraževanje. Ko pa je potrebno zaradi epidemioloških razlogov izvajati izobraževanje na daljavo samo v določenih oddelkih posamezne šole, je ta odločitev prepuščena predstojniku, to je zakonitemu zastopniku in pedagoškemu vodji. V primeru iz tretje alineje prvega odstavka tega člena sloni odločitev predstojnika na predhodnem mnenju Nacionalnega inštituta za javno zdravje o

epidemioloških razmerah na tem zavodu oziroma na območju, kjer zavod deluje. Predstojnik mora o začasnem prehodu na izobraževanje na daljavo obvestiti ministrstvo, pristojno za izobraževanje.

K 6. členu

Sprejem številnih ukrepov zaradi preprečevanja okužbe z virusom SARS-COV-2 vpliva na časovnico postopka izvedbe vpisa visokošolskih zavodov oz. prijavno-informacijskih služb tudi za študijsko leto 2022/2023, prav tako se z namenom čim hitrejši, torej pravočasne, obravnave vlog – prijav, dokazila, kot jih zahtevajo predpisi, ki urejajo postopke vrednotenja, priznavanja in vpisa v visoko šolstvo, vlagajo elektronsko.

K 7. členu

V nacionalnem razpisu, ki je že bil izveden v letošnjem letu se je izkazalo, da je dikcija priprave spiska pacientov za nacionalni razpis na dan objave nacionalnega razpisa neustrezna oziroma nezadostna. Namreč zavedati se je potrebno, da je obdobje od objave razpisa, do začetka izvajanja razpisa vsaj dva do tri mesece. V tem obdobju izvajalci že opravijo kar veliko storitev tudi pri pacientih, ki so čakali nedopustno dolgo. Da bi bil čas od priprave spiska pacientov do začetka izvajanja storitev čim krajši je predlog, da se zdravstvene storitve po nacionalnem razpisu opravijo pacientom, ki so na dan izdaje sklepa o izboru izvajalcev uvrščeni v čakalni seznam, imajo urejeno obvezno zdravstveno zavarovanje in čakajo najdlje.

Pri izvajanju nacionalnega razpisa se je izkazalo, da približno 36 % pacientov ne želi spremeniti izvajalca ali pa mu datum posega ne ustreza. Zato predlagamo, da te manjkajoče storitve nadomestimo s pripravo novega spiska pacientov za storitve, ki so predmet nacionalnega razpisa in sicer v roku 6 mesecev oziroma 9 mesecev od izdaje sklepa o izboru izvajalcev, za paciente, ki so uvrščeni v čakalni seznam, imajo urejeno obvezno zdravstveno zavarovanje in čakajo najdlje.

K 8. členu

Sprememba 31. člena ZIUOPOPDPVE v delu, ki se nanaša na financiranje zdravil je potrebna zaradi nezadostne jasnosti sedanje določbe in težav v praksi, ki izhajajo iz tega. S spremembo skušamo bolj jasno definirati za katera zdravila so zagotovljena sredstva iz državnega proračuna. Zdravila za profilakso in zdravljenje COVID-19 so in bodo potrebna tudi v prihodnje, saj se glede na relativno majhno precepljenost prebivalstva pričakuje razmeroma veliko število obolelih za COVID-19, za katere bodo potrebna specifična zdravila, ki so bila nedavno razvita oziroma so še v razvoju. Prav tako je potrebno zagotoviti zdravila za profilakso za zaščito ogroženih skupin, torej oseb, ki imajo povečano tveganje za nezadosten odziv na cepivo ali okužbo na s SARS-VoV-2. Evropska komisija je 22. oktobra 2021 posodobila in dopolnila seznam obetavnih kandidatov za zdravljenje COVID-19 (https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_21_5366). Ta seznam predstavlja osnovo za aktivnosti Evropske komisije in držav članic v okviru mehanizma Skupnih javnih naročil držav članic Evropske unije. Vendar pa so aktivnosti v okviru skupnih javnih naročil odvisne tudi od ostalih držav članic EU, zato je v členu opredeljeno, da se nabava lahko izvede tudi izven skupnega javnega naročila na EU ravni, a v skladu z ZJN-3. Zaradi večje operativnosti je predvidena možnost, da lahko minister za zdravje pooblasti drugo institucijo za izvedbo nabave.

K 9. členu

S predlogom se podaljšuje določeno obdobje za eno leto. Ukrep omogoča, da izvajalcu zdravstvene dejavnosti oziroma vabljenemu zdravniku k pisni vlogi za vpis v register zdravnikov za začasno ali občasno opravljanje zdravstvenih storitve v skladu z Direktivo 2005/36/ES ni treba predložiti dokazila o znanju slovenskega jezika. Omenjeni ukrep bo podaljšan do 31. decembra 2022.

K 10. členu

V določenih primerih je mogoče paciente, ki so oboleli s COVID-19 in potrebujejo bolnišnično zdravljenje, njihovo zdravstveno stanje spremljati in nadzirati s pomočjo informacijske tehnologije na domu oziroma izven bolnišnice. Telemedicinska obravnava je v določenih, strokovno utemeljenih primerih upravičena in potrebna tudi pri pacientih, pozitivnih na virus SARS-CoV-2. Po sedanjem veljavnem zakonu ukrep velja samo do konca leta 2021. Določba vzpostavlja pravno podlago za financiranje telemedicinske obravnave, dodatnih kadrovskih zmogljivosti, opreme, in informacijske podpore za izvajanje telemedicinske obravnave COVID-19 iz proračuna Republike Slovenije in iz sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije do 30. junija 2022.

K 11. členu

V skladu z veljavnim drugim odstavkom 62. člena Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 15/21 – ZDUOP, 51/21 – ZZVZZ-O in 57/21 – odl. US) centri za socialno delo do 31. decembra 2021, ne glede na 42.a in 42.b člen Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US, 88/16, 61/17 – ZUPŠ, 75/17, 77/18, 47/19 in 189/20 – ZFRO), niso dolžni ves čas trajanja letnih pravic iz javnih sredstev po uradni dolžnosti spremljati spremembe vrste periodičnega dohodka, temveč samo na zahtevo upravičenca do pravice. Namen določbe je razbremeniti centre za socialno delo pri odločanju o t.i. letnih pravicah iz javnih sredstev (otroški dodatek, državna štipendija, znižano plačilo vrtca in subvencija malice in kosila) in strankam zagotoviti navedene pravice v najkrajšem času. Razbremenitev zaposlenih pomeni lažje obvladovanje vlog za priznanje denarne socialne pomoči in izredne denarne socialne pomoči, katerih število se je zaradi COVID-19 povečalo.

K 12. členu

Veljavni interventni zakon ureja ukrep, s katerimi se izvajalcem socialnovarstvenih storitev institucionalno varstvo iz proračuna Republike Slovenije povrnejo stroški, ki so nastali zaradi vzpostavitve rdeče cone pri izvajalcu. Ukrep preneha veljati 31. decembra 2021. S predlogom se podaljšuje financiranje stroškov vzpostavitve rdeče cone pri izvajalcih socialnovarstvenih storitev, institucionalno varstvo, zaradi obvladovanja epidemije COVID-19 in njenih posledic. S tem se zagotovi ustrezno raven oskrbe in zaščite stanovalcev institucionalnega varstva. Ukrep se lahko s sklepom Vlade podaljša največ za šest mesecev.

K 13. členu

Zakon o socialnem vključevanju invalidov ureja storitve socialnega vključevanja, ki so povsem nove storitve, zato je potrebno za začetek njihovega izvajanja določiti nabor, vsebino, obseg ter pogoje za njihovo izvajanje in sprejeti normative in standarde za izvajanje. Ministrstvo je v lanskem letu pristopilo k testnemu izvajanju predvidenih storitev, ki ga izvajata invalidsko podjetje Želva in VDC Polž, vendar je bilo zaradi epidemije COVID – 19 delo z uporabniki zelo omejeno. Uporabniki teh

storitev so namreč najtežji invalidi in kot taki ena najbolj ranljivih skupin tudi zaradi možnosti okužbe. Z zamikom začetka izvajanja storitev bi zaradi navedenih dejstev omogočili zaključek začetih aktivnosti in s tem pripravo kvalitetnih in strokovnih normativov in standardov ter opredeli najoptimalnejšega obseg storitev, ki bi uporabnikom omogočil enakovredno in enakopravno bivanje v skupnosti.

K 14. členu

Spreminja se datum uporabe zakona in sicer se datum »31. 12. 2021« spremeni v »31. 12. 2022«, s čimer bo omogočeno podaljšanje enotne koordinacija postopkov pomembnih investicij. Na podlagi Interventnega zakona za odpravo ovir pri izvedbi pomembnih investicij za zagon gospodarstva po epidemiji COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, v nadaljevanju IZOOPIZG) je Vlada RS določila skupno 349 pomembnih investicij od tega s področja okolja 43 investicij, energetike 38 investicij, prometa 91 investicij in regionalnega razvoja 177 investicij. Učinkovito delovanje na podlagi zakona se izkazuje s predlogi za uvrstitev na seznam pomembnih investicij, seznam se je namreč dvakrat dopolnjeval in se povečal za 162 glede na osnovni seznam pomembnih investicij, kar ob sprejetju zakona ni bilo pričakovano, pri tem pa se ugotavlja da je samo v postopkih iz pristojnosti MOP trenutno aktivnih preko 91 postopkov povezanih s posameznimi pomembnimi investicijami, pri čemer se pojasnjuje, da se nekateri postopki morajo voditi zaporedno in ne vzporedno. Upošteva se navedeno se ocenjuje, da bi bilo nujno potrebno ohraniti IZOOPIZG v uporabi, saj bi tako lahko zaključili uspešno začeto delo.

K 15. členu

Glede na dolgotrajnost epidemije izvedba usposabljanj ni bila mogoča za vse udeležence, bodisi gre za starejše ljudi, ki nimajo računalniških znanj ali opreme, da bi takšno usposabljanje izvedli na daljavo. Tako je na eni strani potrebno podaljšati veljavnost izkaznic, če so izkazani takšni razlogi, po drugi strani pa podaljšati možnost usposabljanja preko spleta za tiste, ki so večji uporabe elektronskih aplikacij, da se izobrazijo na daljavo.

K 16. členu

S tem členom se omogoča koriščenje odsotnosti z dela zaradi bolezni brez potrdila o upravičeni zadržanosti od dela, ki ga sicer izda izbrani osebni zdravnik, do tri zaporedne dni v kosu, in sicer največ enkrat v posameznem koledarskem letu. Navedeno pomeni v času širjenja nalezljive bolezni COVID-19 pomembno razbremenitev družinskih zdravnikov. Po podatkih ZZZS je pravico koristilo 8.300 oseb, kar predstavlja manj kot 1% vseh zaposlenih v RS.

K 17. členu

V času obravnave COVID-19 je postalo očitno, da pri določenih izvajalcih zdravstvene dejavnosti prihaja do zamika pri vpisu podatkov, ki nastajajo pri zdravstvenih obravnavah, kar onemogoča na podatkih temelječe odločanje na podlagi podatkov in obvladovanje epidemije. To vključuje podatke o testiranjih, cepljenjih, sprejemih v bolnišnično obravnavo, odpustih in drugi zdravstveni dokumentaciji, ki se obdelujejo v zbirkah NIJZ 48 - Evidenca nalezljivih bolezni, NIJZ49 - Register obveznikov za cepljenje in izvajanja cepljenja in CRPP. Za zagotavljanje ažurnih podatkov v realnem času je zaradi obsega podatkov neuresničljivo izvajati nadzor primer po primeru, ampak je potrebno zagotoviti sistemsko zagotavljanje kakovostnih podatkov. Omenjeno je potrebno tudi s stališča

zagotavljanja varnosti pacientov, saj je zaradi izvajanja storitev na daljavo oz. oteženega fizičnega stika potreba po tem, da so njihovi zdravstveni podatki na voljo v CRPP, še bistveno višja. Zaradi prestavljanja zdravstvenih obravnav je v času izvajanja nacionalnega razpisa zaradi prerazporejanja drugih zdravstvenih obravnav postalo pereča tudi problematika neažuriranja zapisov o čakajočih pacientih, njihovih okvirnih terminih in zaključevanju obravnav, kar onemogoča načrtovanje in izvajanje nacionalnega razpisa in učinkovito razporejanje dodatnega obsega zdravstvenih storitev k izvajalcem, ki te kapacitete lahko nudijo. V ta namen se lahko plačilo zdravstvene storitve, ki bi morala biti v eni od navedenih zbirk ustrezno evidentirana z vsemi potrebnimi podatki, zadrži do takrat, ko je podatek posredovan

K 18. členu

Zaradi obveze izdaje EU digitalnih COVID potrdil vsaki osebi, ki je bila cepljena na ozemlju Slovenije in razširitvi kroga upravičencev do cepljenja na osebe, ki nimajo EMŠO in ZZZS številke, je potrebno urediti hrambo identifikatorja, ki omogoča izdajo potrdila o dveh časovno ločenih odmerkih cepiva. Samo na ta način lahko oseba dobi potrdilo o prejetih dveh odmerkih – potrebno je namreč oba zapisa o cepljenju »povezati« in ugotoviti, da gre za isto osebo. Delno se lahko pri tem uporabi še zbrane podatke o tujih zavarovanih osebah, kjer številko dodeli ZZZS. Ker pa ta številka ni enolična in ker še vedno obstajajo tudi tuje osebe, ki so izjeme (ne bodo v ZZZS zbirkah), je potrebno še dodatno vzpostaviti podlago, ko se cepi tujec, ki ima samo osebni dokument. Uredba (EU) 2021/953 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2021 o okviru za izdajanje, preverjanje in priznavanje interoperabilnih potrdil o cepljenju, testu in preboleli bolezni v zvezi s COVID-19 (digitalno COVID potrdilo EU) za olajšanje prostega gibanja med pandemijo COVID-19, zahteva od vsake države članice, da izda EU DCP potrdilo vsaki osebi, ki se na njenem ozemlju cepi proti COVID, v Sloveniji pa se EU DCP potrdilo izda na podlagi podatkov iz CRPP.

K 19. členu

V 14. a členu predpisa o zbirkah podatkov v zdravstvu je bilo treba popraviti okrajšavo na CRPP, ki smo jo sedaj uvedli že v 8. členu.

K 20. členu

S spremembo osmega odstavka 14. č. člena predpisa o zbirkah podatkov v zdravstvu se vzpostavlja podlaga, da lahko pacient dokumentacijo, povezano s svojim zdravstvenim stanjem, nujno za izvajanje pravic, določenih z zakonom (npr. informacijo o rezultatu testa za samotestiranje, ki mu daje pravico do izvedbe PCR testa) posreduje v CRPP na varen način prek portala ali aplikacije za paciente.

K 21. členu:

Zaradi zahtev po krajših plačilnih rokih, ki gospodarskim družbam omogočajo likvidnost, je potrebno plačilne roke urediti tudi za posredne proračunske uporabnike. Gre tudi za plačila, vezana na predplačila in izkazovanje realizacije predplačil v ustreznih, kratkih rokih.

K 22. členu:

S predlaganim besedilom se omogoča tudi predplačilo za občine v primeru črpanja EU sredstev s pripadajočo slovensko udeležbo. Zaradi prevelikega obsega in števila administrativnih pregledovanj prihaja do zamud pri plačilih, kar onemogoča učinkovito črpanje kohezijskih sredstev.

K 23. členu

Občina za zadovoljevanje potreb svojih prebivalcev v skladu s četrto alinejo 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE) ustvarja pogoje za gradnjo stanovanj in skrbi za povečanje najemnega socialnega sklada stanovanj. Upravljanje teh stanovanj in ustanovitev javnega občinskega stanovanjskega sklada omogoča Stanovanjski zakon (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 – ZVKSES, 47/06 – ZEN, 45/08 – ZVEtL, 57/08, 62/10 – ZUPJS, 56/11 – odl. US, 87/11, 40/12 – ZUJF, 14/17 – odl. US, 27/17, 59/19, 189/20 – ZFRO in 90/21), pogoje za ustanovitev javnega sklada pa določa Zakon o javnih skladih. Eden izmed pogojev je zagotovitev namenskega premoženja v višini 10.000.000 evrov. Za mnoge občine je ta prag nedosegljiv, zato se ga znižuje na 2.500.000 evrov.

K 24. členu

Z odstopanjem od 41. člena ZDDV-1 se zaradi še vedno veljavnih ukrepov za obvladovanje okužb z COVID-19 predlaga začasna oprostitvev plačila DDV, s pravico do odbitka DDV, ki se bo od 1. januarja 2022 do 30. aprila 2022 uporabljala za dobave, vključno s pridobitvami znotraj Unije, zaščitne in medicinske opreme iz seznama blaga, potrebnega za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19, ki ga določi Vlada Republike Slovenije v zvezi s Sklepom Komisije (EU) 2020/491 z dne 3. aprila 2020 o oprostitvi uvoznih dajatev in oprostitvi plačila DDV za uvoz za blago, potrebno za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19 v letu 2020, s katerim se državam članicam dovoljuje uvoz blaga, namenjenega za obvladovanje izbruha COVID-19, brez plačila uvoznih dajatev in z oprostitvijo plačila DDV. Sklep Komisije (EU) 2020/491 je izdan v skladu s prvim odstavkom 76. člena Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitvev carin v Skupnosti in prvim odstavkom 53. člena Direktive Sveta 2009/132/ES z dne 19. oktobra 2009 o določitvi področja uporabe 143(b) in (c) Direktive 2006/112/ES glede oprostitve davka na dodano vrednost na končni uvoz določenega blaga. Predmetni sklep Evropske komisije je bil od izbruha COVID-19 v letu 2020 trikrat podaljšan, s Sklepom Komisije (EU) 2020/1101, Sklepom Komisije (EU) 2020/1573, Sklepom Komisije (EU) 2021/660 in nazadnje Sklepom Komisije (EU) 2021/XX z dne XX. decembra 2021, s katerim je podaljšano obdobje uporabe oprostitve uvoznih dajatev in oprostitve DDV do 30. aprila 2022.

Na podlagi oprostitve plačila DDV po tem členu, s katero se smiselno, kot to velja za transakcije pri uvozu blaga, ki so oproščene plačila DDV na podlagi Sklepa (EU) 2020/491, določa oprostitvev DDV za enakovrstne dobave zaščitne in medicinske opreme znotraj Slovenije ter, ob upoštevanju zahteve iz Direktive Sveta 2006/112/ES, da je zagotovljena nediskriminatorna obravnava blaga, dobavljenega v Sloveniji in blaga, pridobljenega iz druge države članice, tudi oprostitvev DDV za enakovrstno zaščitno in medicinsko opremo, pridobljeno iz druge države članice, bo imel davčni zavezanec, ki bo opravil oproščeno dobavo blaga in ne bo obračunal DDV, pravico, da uveljavi odbitek DDV, ki so mu ga zaračunali njegovi dobavitelji za blago, ki ga uporabi za namene te oproščene dobave. Pogoj za oprostitvev plačila DDV, s pravico do odbitka DDV (v nadaljnjem besedilu: oprostitvev DDV) po tem členu je, da mora biti blago s strani državnih organov ali organizacij, organov lokalne skupnosti, drugih oseb javnega prava (npr. Zavoda Republike Slovenije za blagovne rezerve) ali dobrodelnih organizacij ali za račun teh oseb, ki jim je bila dobavljena zaščitna in medicinska oprema, namenjena za brezplačno razdeljevanje osebam, ki jih je prizadel izbruh COVID-19, so temu izbruhu izpostavljene ali se z njimi spopadajo, ali pa se zaščitna in medicinska oprema s strani navedenih organov oziroma organizacij

daje v brezplačno uporabo osebam, ki jih je prizadel izbruh COVID-19, ostane pa ta oprema v lasti teh organov oziroma organizacij.

Blago, za katerega je oprostitev DDV predvidena v drugi alineji a) točke prvega odstavka, se lahko uporabi samo za namene spopadanja z izbruhom COVID-19 in ga ni dovoljeno odtujiti, dati v uporabo drugemu ali ga kako drugače uporabiti za druge namene, dokler DDV ni plačan, razen, ko se to blago uporablja v zvezi z opravljanjem zdravstvene dejavnosti in to blago subjekti, ki opravljajo dejavnosti, brez plačila DDV, lahko uporabljajo tudi po prenehanju epidemije oziroma ukrepov za spopadanje s posledicami izbruha COVID-19. Če se blago z oprostitvijo DDV po tem členu uporabi za druge namene, je treba obračunati DDV po predpisani stopnji, ki velja na dan nastanka obveznosti obračuna DDV. Če pa blago ostane v lasti organizacije, ki ne izpolnjuje več pogojev za oprostitev DDV, se oprostitev lahko uporabi še naprej, če je to blago brezplačno preneseno na organizacijo, ki je sama upravičena do oprostitve DDV po tem členu, pod pogojem, da se blago uporabi za namene točke a) prvega odstavka tega člena. Za namene zagotavljanja podatkov o dobavah, ki so pod zgoraj navedenimi pogoji upravičene do oprostitve DDV in, da bo davčni organ lahko izvajal nadzor nad pravilnostjo obračunavanja DDV, mora davčni zavezanec zagotoviti še naslednje: - na računu se mora sklicevati na člen tega zakona, ki določa oprostitev DDV; - razpolagati mora z izjavo kupca oz. upravičene osebe, da izpolnjuje predpisane pogoje (brezplačna razdelitev, ...); izjava je lahko samostojen dokument ali kot pogodbeno določilo; - predložiti mora mesečno poročilo (ne glede na to ali davčni zavezanec predlaga obračun DDV za mesečno ali trimesečno davčno obdobje) in voditi dovolj natančne evidence, ki omogočajo sestavo tega poročila in nadzor davčnemu organu. Davčni zavezanec, ki je pred uveljavitvijo tega zakona od dobav, za katere je od 1. maja 2021 predvidena oprostitev DDV, obračunal DDV, lahko od tako izdanih računov popravi znesek obračunanega DDV, ki ga vključi v tekoči obračun DDV, in sicer v tistem davčnem obdobju, ko je izdal popravljen račun. Stvar dogovora med strankama pa je, ali bo dobavitelj preveč zaračunani davek vrnil prejemniku blaga ali pa mu bo priznal dobropis. Davčni zavezanec mora podatke o dobavah, za katere je uveljavljal znižanje obračunanega DDV, vključiti v mesečno poročilo, ki ga je dolžan sestaviti za opravljene dobave in pridobitve blaga pod pogoji iz tega člena.

Oprostitev DDV je torej namenjena za dobave zaščitne in medicinske opreme, ki je namenjena za brezplačno razdeljevanje osebam, ki jih je prizadela epidemija, so temu izbruhu izpostavljene ali se z njimi spopadajo ali brezplačno namenjene za uporabo subjektom, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, v zvezi z zdravstveno oskrbo prizadetih v epidemiji. Gre torej za dobave, ki se praviloma opravljajo s strani državnih organov ali organizacij, organov lokalne skupnosti oziroma drugih oseb javnega prava. S predlogom zakona omogočeno, da te osebe za isti znesek nakupijo večjo količino zaščitne opreme.

K 25. členu

S predlogom določbe se podaljšuje že uveljavljen poenostavljen način obveščanja in vsebina, ki jo morajo delodajalci posredovati Inšpektoratu Republike Slovenije za delo (IRSD) v okviru obveščanja o nameravanem organiziranju dela na domu, kot je že določena z interventno zakonodajo (ZDUOP).

Delodajalci, ki so vpisani v Poslovni register Slovenije, enostavno in hitro posredujejo obvestilo o nameravanem organiziranju dela na domu elektronsko, preko portala SPOT.

K 26. členu

Člen v prvem odstavku ureja podaljšanje obdobja izrabe še neizrabljenega dopusta iz 54. člena ZIUPOPDVE in četrtega odstavka 162. člena ZDR-1 do najdaljšega možnega obdobja prenosa v skladu z Direktivo 2003/88/ES EU, ki je 15 mesecev. S tem se omogoča delavcem, ki v letu 2021

zaradi vseh podanih okoliščin niso mogli izrabiti vsega preostalega dopusta iz leta 2020, da ta dopust izrabijo najkasneje do 1. aprila 2022.

V drugem odstavku člen ne glede na določbo tretjega odstavka 162. člena ZDR-1, ki določa, da je delodajalec dolžan delavcu zagotoviti izrabo letnega dopusta v tekočem koledarskem letu, delavec pa je dolžan do konca tekočega koledarskega leta izrabiti najmanj dva tedna, preostanek letnega dopusta pa v dogovoru z delodajalcem do 30. junija naslednjega leta, določa pravico, da delavec letni dopust izrabi do konca leta 2022. Takšna možnost pa je povezana s pogojem, da delavec, zaradi nujnih delovnih potreb, povezanih z obvladovanjem virusa SARS-CoV-2 ni mogel izrabiti letnega dopusta za leto 2021 skladno z roki določenimi v 162. členu ZDR-1.

K 27. členu

V Sloveniji imamo že celo leto slabo epidemiološko situacijo (do 15. 6. 2021 smo imeli razglašeno epidemijo), trenutno pa je situacija še bolj kritična, saj se je epidemiološka slika v Sloveniji zelo poslabšala in je Slovenija na temno rdečem seznamu po kriterijih ECDC. Z namenom zaježitve in preprečevanja širjenja SARS-CoV-2 se ukrepi na državni ravni konstantno spreminjajo. Nosilci različnih ukrepov so v pretežni meri državni organi, med katerimi so tudi policija in drugi varnostni organi, ki morajo zagotavljati sistem nacionalne varnosti, vključno z zagotavljanjem varnostnih razmer. Iz tega naslova mora policija opraviti številne operativne naloge z omejenimi kadrovskimi resursi. Glede na dejstvo, da je zagotavljanje stabilnih varnostnih razmer v državi prvenstvena naloga policije, je potrebno vse naloge v policiji opravljati kontinuirno in jih ni mogoče opustiti oziroma omejiti. Iz tega naslova prihaja pri zaposlenih, do nadpovprečnih obremenitev in je praksa pokazala, da veliko zaposlenih že meseca julija preseglo zakonsko mejo dovoljene kvote ur preko polnega delovnega časa – 230 ur. Zato posamezni zaposleni takšne oblike dela ne morejo več opravljati in zato prihaja do resnih težav pri izvajanju ukrepov v povezavi širjenjem virusa SARS-CoV-2 in posledično zagotavljanjem varnostnih razmer v državi. .

Iz tega razloga je potrebno za določen čas zakonsko omejitev dela preko polnega delovnega časa preklicati. Predlagamo, da se ponovno omogoči delo preko polnega delovnega časa brez omejitev določenih v ZDR-1 oz. da se omejitev za leto 2021 poveča na 480 ur letno. Trenutno je to omejitev možno preseči v primeru razglasitve epidemije, vendar je dejstvo, da mora dinamika nalog povezanih z ukrepi COVID-19 že bistveno povečati ob poslabšanju epidemiološke slike v primeru, ko se država uvrsti na temno rdeči seznam po ECDC kriterijih. Zato bi bilo smiselno v takih situacijah, do umiritve epidemiološke situacije, kar je skladno s kriteriji po ECDC za temno rdečo regijo več kot 500 aktivnih (14 dnevna situacija) na 100.000 (sedaj je v SLO 1.939).

Navedena določba se uporablja za policijo in druge organe, ki morajo po uradni dolžnosti skrbeti za zagotavljanje stabilnih varnostnih razmer v državi, zdravje in življenje ter premoženje ljudi ter imajo zato zagotovljena lastna finančna sredstva. Ocenjujemo, da s tem ne bodo nastale dodatne finančne posledice, saj so v policiji v ta namen zagotovljena ustrezna finančna sredstva, hkrati pa gre za nujne naloge, ki jih morajo zaposleni v smislu zagotavljanju varnostne situacije, stabilnih varnostnih razmer v državi ter izvedbi ukrepov v povezavi s preprečevanjem širjenja virusa že tako in tako izvajati po uradni dolžnosti, omejitev do zakonske meje 230 ur na letni ravni, pa dejansko to onemogoča. .

K 28. členu

V skladu z 17. členom Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP, 142/20, 175/20 – ZIUOPDVE, 15/21 – ZDUOP in 82/21) Nacionalni inštitut za javno zdravje (Inštitut za varovanje zdravja; v nadaljnjem besedilu NIJZ) opravlja epidemiološko preiskavo za odkrivanje virov okužb in poti prenašanja ter obsega anketiranje, poizvedovanje in

mikrobiološko diagnostiko. V praksi se je izkazalo, da v veliko primerih, ko je bil učenec ali dijak okužen s SARS-CoV-2, vzgojno-izobraževalni zavod ali dijaški dom o tem ni bil obveščen. Posledično se v razredih ni iskalo visoko tveganih stikov in jih napotovalo v karanteno na domu, ki je pomemben ukrep za preprečevanje širjenja okužbe. Zato prvi odstavek tega člena nalaga dolžnost staršem oziroma zakonitim zastopnikom, ali polnoletnemu dijaku, da najkasneje v roku 24 ur od potrditve okužbe s testom PCR, o okužbi obvestiti vzgojno-izobraževalni zavod oziroma dijaški dom.

V okviru epidemiološke preiskave NIJZ z anketiranjem oseb ugotavlja visoko tvegane stike. Ker gre v vzgojno-izobraževalnih zavodih oziroma dijaških domovih v večini primerov za mladoletne osebe, bi NIJZ moral kontaktirati njihove starše, ki pa ne poznajo situacije v vzgojno-izobraževalnih zavodih oziroma dijaških domovih. Poleg tega je pridobivanje kontaktnih podatkov staršev časovno zamudno. Zato je NIJZ v septembru 2021 pripravil Navodila vzgojno-izobraževalnim zavodom (VIZ) in dijaškim domovom (DD) ob sumu ali potrjenem primeru okužbe s SARS-CoV-2 v zavodu, v katerih je opredelil postopanje vodstva vzgojno-izobraževalnega zavoda ali dijaškega doma v primeru suma okužbe s SARS-CoV-2 in potrjenem primeru okužbe s SARS-CoV-2. Drugi odstavek tega člena določa ravnanje odgovornih oseb v vzgojno-izobraževalnih zavodih oziroma dijaških domovih v skladu z navodili NIJZ.

V skladu z 19.a členom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 82/21; v nadaljnjem besedilu: ZNB-C) NIJZ za namen priprave izjave o karanteni na domu oziroma zaradi odreditve karantene na domu z odločbo od osebe, ki je bila v visoko tveganem stiku z okuženo osebo pridobi podatke, ki so določeni v tretjem odstavku 19.a člena ZNB-C. Ker gre v primeru predšolskih otrok, učencev in dijakov za izjemo, ki jo določa ta člen, tretji in četrti odstavek določata, da odgovorna oseba v vzgojno-izobraževalnih zavodih oziroma dijaških domovih od njih pridobi te podatke in jih posreduje NIJZ. Prav tako odgovorna oseba pridobi te podatke v primeru, da je okužena oseba zaposlena v vzgojno-izobraževalnem zavodu ali dijaškem domu ter jih posreduje NIJZ.

K 29. členu

Katera zdravila so lahko v prometu v Republiki Sloveniji opredeljuje 20. člen Zakona o zdravilih. S tem predlogom se uvaja dodatna možnost uporabe zdravil za profilakso ali zdravljenje COVID-19, ki še nimajo dovoljenja za promet, če je Evropska agencija za zdravila (EMA) izdala neobvezujoče mnenje (Člen 5(3) Uredbe 726/2004) in je uporaba takšnega zdravila tudi podprta s strokovnega stališča v Republiki Sloveniji. Na takšen način se zagotavlja večja fleksibilnost in odzivnost v primeru nezadoščenih zdravstvenih potreb po profilaksi ali zdravljenju COVID-19, ter posledično hitrejši dostop do takšnih zdravil. Z drugim odstavkom se določene subjekte, ki sicer sodelujejo pri izdelavi oziroma zagotavljanju takšnega zdravila ali pri njegovi uporabi ali aplikaciji odveže odškodninske odgovornosti, saj gre za nujno uporabo zdravila v epidemičnih razmerah in zdravilo še nima dovoljenja za promet ali indikacije za tovrstno zdravljenje.

K 30. členu

S to spremembo se ureja odstop od določanja najvišje dovoljene cene zdravil, katerega osnovni cilj je bil z mednarodno primerjavo cen določiti izhodišče oziroma najvišjo ceno, po kateri so nato različni poslovni subjekti lahko prodajali zdravilo. Z enotnim javnim naročilom za potrebe pacientov na celotnem območju Slovenije določanje najvišje dovoljene cene izgubi svoj namen, saj se cena oblikuje v postopku javnega naročanja in enotno velja za celotno področje Slovenije. Dodatno je v postopkih Skupnih javnih naročil držav članic Evropske unije cena določena in velja v vseh sodelujočih državah članicah, tako mednarodna primerjava cen, ki je osnova za določitev najvišje dovoljene cene zdravila, izgubi svoj pomen. Predlaga se, da cena, ki je dosežena v postopkih javnega naročanja na nacionalni ali mednarodni ravni, hkrati postane tudi najvišja dovoljena cena in za določitev ni potrebnega dodatnega postopka. To pomeni, da JAZMP posebej ne določi najvišje

dovoljene cene za ta zdravila in posledično ne izvaja ostalih aktivnosti, ki izhajajo iz določanja cen (npr. periodično usklajevanje cen, sporočanje cen v CBZ). Predlaga se, da je cena določena na tak način veljavna za obdobje trajanja vsake posamezne pogodbe o nakupu v okviru javnega naročanja.

K 31. členu

Zakon o dodatnih ukrepih za omilitev posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 15/21 in 112/21 – ZNUPZ) v 22. členu določa, da se za izračun vrednosti nerealiziranega programa zaradi zagotavljanja prostorov za paciente, obbolele za COVID-19, uporabijo cene iz Aneksa 1 k Splošnemu dogovoru za pogodbeno leto 2020. V Splošnem dogovoru za leto 2021 se je sistem načina obračunavanja storitev, povezanih z nalezljivo boleznijo COVID-19, spremenil, in sicer, s SD 2021 se te storitve financira v obliki dodatka na storitev (SPP), cena za to storitev pa se je tudi znižala. Glede na navedeno, obstoječa ureditev v zakonu ni več ustrezna, ker ne omogoča zajema podatkov na zapisani način, saj storitev, povezana z nalezljivo boleznijo COVID-19 ni več definirana kot samostojna storitev.

Prav tako v veljavni ureditvi ni zajet del, ki se nanaša na izvajalce, ki del svojih zmogljivosti po usmeritvah Ministrstva za zdravje ohranjajo prost za sprejem pacientov, obbolelih za COVID-19 ali za sprejem oseb, ki so prebolele COVID-19 in se po zaključenem bolnišničnem zdravljenju zaradi nepopolne samooskrbe ne morejo vrniti v domače okolje, napotenih na zdravstveno nego oziroma podaljšano bolnišnično zdravljenje ter rehabilitacijo v bolnišnični dejavnosti.

Glede na navedeno je potrebno narediti odstop od člena ZDUOP tako, da bo v izračunu upoštevano dejansko stanje (veljavni način obračuna storitev, povezanih z nalezljivo boleznijo COVID-19) na podlagi veljavnega Splošnega dogovora v letu 2021.

Sredstva za ukrep po tem zakonu so bila vključena že v finančno oceno PKP5 - ZZUOOP (40. člen), ki je bil z 22. členom PKP8 - ZDUOP noveliran na način, da se je obseg upravičencev in sredstev bistveno omejil.

K 32. členu

Podaljšanje veljavnosti ukrepa do pričetka uporabe novega Gradbenega zakona, ki materijo ureja podobno, kot je v ZIUZEOP.

K 33. členu

Določba vzpostavlja podlago za podaljšanje veljavnosti unovčitve turističnih bonov, in sicer do najdlje do 30. 6. 2021.

K 34. členu:

S predlaganim 26.a členom se določa, da se postopki v zvezi s pozivom obsojenca na prestajanje kazni zapor in oseb, ki jim je odrejen nadomestni zapor, na prestajanje nadomestnega zapor prekinejo. S tem se za čas trajanja nevarnosti širjenja virusne okužbe SARS-CoV-2 (COVID-19) začasno zmanjša sprejem novih obsojencev in oseb, ki jim je odrejen nadomestni zapor, kar je nujno potrebno zaradi preprečitve okužb kakor tudi širjenja bolezni v zavodih za prestajanje kazni zapor. Navedeni ukrep pomeni, da v zavod ne bi prihajali obsojenci, ki bi sicer kazni zapor nastopili s prostosti. Pri tem je treba poudariti, da ukrep ne zadeva oseb, ki se nahajajo v priporu ali jih v zavod privede policija na podlagi odredbe tiralice. Navedene osebe bodo še vedno nastopile kazni ali pripor v zavodu kot običajno. Tretji odstavek predlaganega člena določa, da po prenehanju ukrepa pristojna sodišča pozovejo obsojence na prestajanje kazni zapor in osebe, ki jim je odrejen nadomestni zapor, na prestajanje nadomestnega zapor, postopoma v roku treh mesecev. Na ta način bo zavodom dana

možnost, da delo in življenje v zavodu organizirajo tako, da kljub povečanemu številu prihodov oseb v zavode zagotovijo varno prestajanje kazni.

K 35. členu:

S predlaganim 26.b členom se zaradi preprečitve nevarnosti širjenja virusne okužbe SARS-CoV-2 (COVID-19) določa, da direktor zavoda lahko po uradni dolžnosti, če je to potrebno zaradi preprečitve širjenja virusa SARS-CoV-2, prekine prestajanje kazni zapora obsojencu, kadar ne obstajajo varnostni zadržki. Pri presojanju varnostnih zadržkov se upoštevajo okoliščine, ki bi lahko vplivale na zlorabo prekinitve prestajanja kazni zapora, kot so: osebnost obsojenca, njegova varnostna ocena, nevarnost izmikanju nadaljnjemu prestajanju kazni, delež prestane kazni, vrsta in način storitve kaznivega dejanja, način nastopa kazni, mogoči odprti kazenski postopki, pa tudi druge okoliščine, ki kažejo na možnost zlorabe prekinitve prestajanja kazni. Upošteva se tudi odziv okolja, kjer je bilo kaznivo dejanje storjeno, zlasti oškodovancev. Z možnostjo prekinitve prestajanja kazni zapora se s sproščanjem zaporskih kapacitet zasleduje cilj preprečitve širjenja nalezljive bolezni, kar se je izkazalo za ključnega pomena ob prvem pojavu virusne okužbe SARS-CoV-2 (COVID-19) marca 2020, ko je prišlo tudi do prenosa okužbe v enega od zavodov. Zavod se lahko namreč na podlagi sprostitve kapacitet ustrezno organizira in zagotavlja prostore za osamitev ob pojavu suma okužbe, kar je sicer ob splošni prezasedenosti zavodov oteženo, nekje pa celo onemogočeno.

K 36. členu:

S predlogom zakona se zaradi preprečevanja širjenja virusne okužbe SARS-CoV-2 (COVID-19) določa, da lahko direktor zavoda za prestajanje kazni zapora z namenom preprečitve širjenja virusa SARS-CoV-2 predčasno odpusti obsojenca največ šest mesecev pred iztekom kazni. S tem se direktorju zavoda za čas trajanja ukrepov iz tega zakona omogoča uporabo instituta predčasnega odpusta tri mesece prej kot po veljavni zakonodaji. Materialni pogoji ostajajo nespremenjeni, to je da se obsojenec ustrezno obnaša, si prizadeva pri delu in se aktivno udeležuje drugih koristnih dejavnosti ter je prestal dve tretjini kazni (108. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij). Zaradi prezasedenosti zavodov se na ta način zmanjša število zaprtih oseb in posledično zagotovijo nujno potrebni prostori za ločevanje obolelih obsojencev od zdravih oziroma omogoči organiziranje potrebnih karanten za obsojence, ki so bili v visoko rizičnem stiku z okuženo osebo.

K 37. do 40. členu:

Probacijske enote Uprave Republike Slovenije za probacijo, ki je organ v sestavi Ministrstva za pravosodje, izvajajo probacijske naloge, med katerimi je tudi organizacija, vodenje in nadzor izvrševanja dela v splošno korist.

Izvrševanje dela v splošno korist naloži sodišče osebi kot način izvršitve kazni zapora, denarne kazni ali namesto plačila globe in stroškov postopka ali nadomestnega zapora ali državni tožilec pri odloženem kazenskem pregonu ali v postopku poravnavanja. Najmanjše število ur, ki je lahko naloženo osebi, je 30 ur, največje število ur pa 1460 ur.

Izvajalec sankcij, kjer oseba opravlja delo v splošno korist, je lahko vsaka pravna oseba v Republiki Sloveniji, ki opravlja humanitarne ali komunalne dejavnosti, dejavnosti s področja varstva narave ali druge dejavnosti v javnem interesu, če teh dejavnosti ne izvaja izključno zaradi pridobivanja dobička.

Pred nastopom dela v splošno korist mora izvajalec sankcije osebo napotiti na zdravstveni pregled, usposobiti za varno opravljanje dela ter jo zavarovati za primer poškodbe pri delu in poklicno bolezen.

Državni zbor je novembra lani sprejel Zakon o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20), ki je začel veljati 28. 11. 2020 in je urejal tudi problematiko nezmožnosti izvrševanja dela v splošno korist za osebe, ki jim je izrečena takšna skupnostna sankcija, bodisi namesto kazni zapora ali denarne kazni po Kazenskem zakoniku, bodisi v postopku poravnavanja ali odloženega pregona po Zakonu o kazenskem postopku ali pa namesto plačila globe in stroškov postopka po Zakonu o prekrških. Zakon je določal, da roki za izvrševanje dela v splošno korist ne tečejo v času, ko oseba zaradi objektivnih razlogov, ki so taksativno naštet v zakonu, ne more opravljati dela v splošno korist. Ukrepi o neteku rokov iz objektivnih razlogov je veljal do 31. 12. 2020, vendar ga je Vlada Republike Slovenije dne 23. 12. 2020 s Sklepom o podaljšanju ukrepa o neteku rokov za opravo dela v splošno korist (Uradni list RS št. 195/20) podaljšala do konca junija 2021. V obdobju od konca veljavnosti zakona do novega vala epidemije je izvrševanje dela v splošno korist potekalo nemoteno, trenutne razmere širjenja okužb z virusom SARS-CoV-2 pa nakazujejo na možnost ponovnih težav pri zagotavljanju dela v splošno korist, zato je treba ponovno predvideti situacije, v katerih bi se lahko znašale osebe na probaciji iz objektivnih razlogov, na katere same ne morejo vplivati. Ker ima oseba, ki ji je odrejeno opravljanje dela v splošno korist, določen rok, v katerem mora naloženo sankcijo izvršiti, v dani situaciji pa osebe iz objektivnih razlogov naloženega dela ne morejo opraviti, se predlagajo objektivne okoliščine, nastale zaradi virusa SARS-CoV-2, zaradi katerih rok za opravljanje dela v splošno korist ne teče. Ob izvajanju Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 so se pokazale potrebe po še dodatnih razlogih, zaradi katerih oseba ne po svoji krivdi ne more opravljati dela v splošno korist, in sicer: težave pri napotitvah na zdravstvene preglede ali varstvo pri delu, potrebe po nujnem varstvu otroka do vključno petega razreda osnovne šole, če otrok zaradi pouka na daljavo ali nedelovanja vrtca rabi varstvo, pa ni drugega od staršev. Obstoje objektivnih razlogov po predlagani ureditvi ugotavlja svetovalec probacijske enote.

K 41. členu

V členu je opredeljen upravičenec do pomoči za nakup testov HAG za samotestiranje, ki so vpisani v Centralno bazo zdravil, ki jo vodi Javna agencija za zdravila in medicinske pripomočke, pri čemer mora biti nakup testa HAG za samotestiranje izkazan s tremi združenimi podatki, ki so vpisani v Centralno bazo zdravil: »Poimenovanje zdravila«, »Imetnik dovoljenja« in »Nacionalna šifra«. Upravičenec za nakup hitrih testov je pravna ali fizična oseba javnega ali zasebnega prava (na primer, gospodarske družbe, samostojni podjetniki posamezniki zadruga, javni in zasebni zavodi, društva, javne agencije, javni skladi, posamezniki, ki opravljajo osebno dopolnilno delo, kmetje, ki zaposlujejo delavce, itd.) P Med upravičence se štejejo tudi samozaposleni, družbeniki ali delničarji gospodarske družbe oziroma ustanovitelji zadruga, ki so poslovodne osebe.

Za teste HAG za samotestiranje v nadaljnjem besedilu uporabljamo izraz »hitri testi«.

Samotestirajo se delavci ali na osebe, ki na kakršni koli drugi pravni podlagi opravljajo delo pri delodajalcu. Tudi samozaposleni, družbenik ali delničar gospodarske družbe oziroma ustanovitelj zadruga, ki je poslovodna oseba se štejejo kot delavci. V tem primeru se upošteva kot število delavcev 1. V nadaljevanju uporabljamo izraz »delavec« za vse osebe, ki se morajo samotestirati pri upravičencu.

Upravičenec prejme pomoč 60 EUR na delavca, ki se mora samotestirati, kot je določeno v predpisih za preprečevanje in obvladovanje okužb z nalezljivo boleznijo COVID-19. Izračun zneska na posameznega delavca temelji na naslednjih predpostavkah:

- Višina povračila stroškov za nakup 1 HAG testa je 2,50 EUR (Sklep_cena_HAGtest_samotest_P.pdf (gov.si)).
- Potrebno je samotestiranje trikrat tedensko, kar pomeni, da oseba potrebuje 9 testov za mesec november in 15 testov za mesec december 2021.

Izračun zneska na osebo, ki se mora samotestirati:

2,50 x 10 testov = 25 EUR za mesec november in

2,50 x 14 testov = 35 EUR za mesec december.

Skupaj strošek testov/osebo/2 meseca: 60 EUR

Število delavcev se šteje na dan oddaje izjave. Upravičenec pa lahko v izjavi zaprosi samo za tiste delavce, ki se po predpisih za preprečevanje in obvladovanje okužb z nalezljivo boleznijo COVID-19 mora samotestirati

Upravičeno obdobje je od 8. novembra do 31. decembra 2021, saj je z 8. novembrom pričel veljati Odlok o začasnih ukrepih za preprečevanje in obvladovanje okužb z nalezljivo boleznijo COVID-19 (Uradni list št. 174/21 z dne 6.11.2021), ki je opredelil obvezo samotestiranja in povračilo sredstev iz proračuna RS tudi za delodajalce. Vzpostavlja se tudi možnost podaljšanja ukrepa za obdobje največ šestih mesecev zaradi možnosti trajanja negativnih posledic epidemije COVID-19 tudi v prihodnjem letu.

Upravičenec je odgovoren za namensko porabo sredstev, ki jih lahko nameni izključno za nakup hitrih testov, s katerimi se bo izvedlo samotestiranje delavcev, ki se morajo samotestirati, torej nimajo izpolnjenega pogoja celjenja ali prebolelosti.

K 42. členu

V členu je določeno, da se izvede izplačilo sredstev prek informacijskega sistema FURS. Upravičenec predloži izjavo, v kateri potrdi, da je oseba iz 1. člena, torej pravna ali fizična oseba javnega ali zasebnega prava. Hkrati pa v izjavi potrdi, da sredstva namenja za nakup hitrih testov za delavce, ki imajo obvezo samotestiranja. V izjavi navede tudi število delavcev, za katere uveljavlja pomoč za nakup hitrih testov.

Izjavo predloži upravičenec do 15. januarja 2022. V primeru podaljšanja ukrepa pa predloži izjavo najpozneje v 15 dneh po izteku podaljšanja roka. Na primer, v kolikor se podaljša upravičeno obdobje za tri mesece, torej do 31. marca 2022, mora upravičenec predložiti izjavo najkasneje do 15. aprila 2022.

FURS izplača pomoč upravičencu v enkratnem znesku. V primeru podaljšanja ukrepa izplača FURS pomoč v enkratnem znesku najpozneje v 30 dneh po roku za predložitev izjave. Na primer, v kolikor se podaljša upravičeno obdobje za tri mesece, predloži upravičenec izjavo o 15. aprila 2022, FURS pa izplača pomoč do 15. maja 2022.

K 43. členu

V členu je določeno, da se sredstva zagotavljajo v proračunu RS ali iz sredstev pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

K 44. členu

V členu je določeno, da mora upravičenec, ki je naknadno ugotovil, da ni izpolnjeval pogojev za pridobitev pomoči ali sredstev ni namensko porabil za nakup hitrih testov, o tem obvesti FURS in vrne znesek prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe FURSa.

Če ZIRS naknadno ugotovi, da upravičenec ni izpolnjeval pogojev za pridobitev pomoči za nakup hitrih testov ali sredstev ni namensko porabil, izda odločbo o vračilu zneska prejete pomoči v 30 dneh od vročitve odločbe.

K 45. členu

V členu je urejen nadzor. Nadzor nad uveljavljanjem pravic za pridobitev pomoči in za nakup hitrih testov.

K 46. členu

V členu je določena globa v višini 200 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek upravičenec, ki predloži lažno izjavo ali nenamensko porabi sredstva za nakup hitrih testov. Za prekršek iz prejšnjega odstavka se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe.

Postopek vodi Zdravstvena inšpekcija Republike Slovenije.

K 47. členu

V tem členu je opredeljen delno povrnjeni izgubljeni dohodek za čas trajanja karantene/višje sile na domu. Upravičenec do delno povrnjenega izgubljenega dohodka zaradi odrejene karantene ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka zaradi odrejene karantene ali druge zunanje objektivne okoliščine (npr. zaprtja vrtca, šole zaradi posledic epidemije COVID-19) nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole, ne more opravljati dejavnosti in organizirati opravljanja dejavnosti na domu, je samozaposleni, družbenik, ki je poslovodna oseba in kmet. Upravičencu se izgubljeni dohodek delno povrne, če je ob povratku ob prehodu meje v Republiki Sloveniji napoten v karanteno na domu zaradi prihoda iz območja z visokim tveganjem za okužbo, ali zaradi stika z okuženo osebo ali nezmožnosti opravljanja dela zaradi višje sile zaradi obveznosti varstva otroka zaradi karantene na domu ali druge zunanje objektivne okoliščine nemožnosti obiskovanja vrtca ali šole.

K 48. členu

Določena je višina in upravičeno obdobje. Višina delno povrnjenega izgubljenega dohodka znaša 250 EUR za vsako karanteno ali čas trajanja višje sile. Upravičeno obdobje je od 1. julija do 31. decembra 2021.

K 49. členu

V tem členu se določa postopek izplačila. Povračilo delno izgubljenega dohodka izvaja FURS. Upravičenec predloži vlogo, katere priloga je dokazilo o karanteni na domu oz. o višji sili, do 15. januarja 2022. Upravičencu nakaže FURS delno izgubljeni dohodek najkasneje do 15. februarja 2022. S posamezno vlogo se lahko uveljavlja znesek v višini 250 EUR. Upravičenec predloži vlogo prek informacijskega sistema FURS-a v elektronski obliki. FURS za izvajanje nalog v zvezi z povračilom delno izgubljenega dohodka pridobiva, uporabi in obdeluje podatke iz izdanih odločb o odrejeni karanteni, dokazil/potrdil o napotitvi v karanteno, drugih ustreznih dokazil ali potrdil, pristojnih organov,

ki jih vlogi predloži upravičenec. V primeru vloge za povračilo delno izgubljenega dohodka zaradi druge zunanje objektivne okoliščine nezmožnosti obiskovanja vrtca ali šole je upravičenec dolžan priložiti vlogi ustrezno dokazilo o nastanku in trajanju druge zunanje objektivne okoliščine.

K 50. členu

V tem členu je določeno zagotavljanje sredstev za izplačila delno izgubljenega dohodka zaradi karantene. Sredstva za izplačilo delno izgubljenega dohodka se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije.

K 51. členu

V tem členu so določeni pogoji dodelitve državne pomoči. Ukrep povračila delno izgubljenega dohodka se izvaja skladno z Začasnim okvirom za ukrepe državnih pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19.

K 52. členu

Programom v podporo družini financiranim v okviru Javnega razpisa za financiranje razpisanih vsebin centrov za družine v letih 2021-2025, ki v okviru obvezne Vsebine 3 izvajajo svetovanje z namenom izboljšanja sposobnosti obvladovanja čustev, gradnje pozitivne samopodobe, učenje reševanja raznovrstnih problemov, ipd. se zagotovi dodatna finančna sredstva v vrednosti 10% od celotne vrednosti programa za leto 2021, ki ga financira ministrstvo, pristojno za družino, in sicer za dodatno izvajanje Vsebine 3 - svetovanje z namenom izboljšanja sposobnosti obvladovanja čustev, gradnje pozitivne samopodobe, učenje reševanja raznovrstnih problemov v letu 2022.

Posledice epidemije covid-19 in spremljajoči ukrepi na otrocih in mladostnikih ter njihovih družinah puščajo posledice. Obdobje epidemije je prineslo številna zdravstvena, socialna in ekonomska tveganja, ki so sama po sebi pomemben vir stresa. Otroke in mladostnike obremenjujejo različne vrste izgub, ki so jih doživeli v času omejevalnih ukrepov, prekinitve znanih rutin in stikov s podporno socialno mrežo. V opisanih okoliščinah prihaja do poglobljanja stisk otrok, ki živijo v družinah s konfliktnimi medosebnimi odnosi ter z družinskimi člani z duševnimi motnjami in z boleznimi odvisnostmi. Stopnjuje se tveganje za vse vrste nasilja v družini. Zaradi pomanjkanja osnovnih življenjskih dobrin in neustreznih pogojev bivanja so še posebej ogroženi otroci, ki živijo v revščini. Dostopnost do storitev podpore, svetovanja oziroma različnih oblik dodatne pomoči je torej izjemnega pomena.

K 53. členu

S tem členom zakona se zaradi posledic razglasitve epidemije virusa COVID-19 in ukrepov, sprejetih za omilitev posledic širjenja bolezni z namenom zagotavljanja višje socialne varnosti upokojencem z nižjimi pokojninami, brezposelnim prejemnikom nadomestil iz invalidskega zavarovanja ter uživalcem poklicnih pokojnin določa pravica do izplačila solidarnostnega dodatka za upokojence.

Določeni so upravičenci, višine izplačila ter rok za izplačilo solidarnostnega dodatka. Do slednjega bodo upravičeni tisti upokojenci, ki prejemajo pokojnino do vključno 714 eurov mesečno, in sicer v treh različnih višinah v odvisnosti od višine prejete pokojnine v decembru. Do solidarnostnega dodatka bodo upravičeni tudi prejemniki nadomesti iz invalidskega zavarovanja, če so brezposelni in

so njihovi prejemki iz pokojninskega zavarovanja nižji od predpisanih zneskov, in sicer ravno tako v treh višinah.

Višina pokojnine oziroma prejemki, ki se v to višino štejejo in v odvisnosti od katere se določi upravičenost do solidarnostnega dodatka za upokojence in višina le-tega, se ugotavlja na enak način, kot je bilo to določeno za izplačilo letnega dodatka za leto 2021, pri čemer pa so tudi uživalci sorazmernih delov pokojnin, ki jih prejemajo na podlagi mednarodnih pogodb, upravičeni do celotnega zneska solidarnostnega dodatka za upokojence.

Solidarnostni dodatek za upokojence bo izplačan ob izplačilu pokojnine za mesec december oz. najkasneje do 15. januarja 2022, pri čemer bo sredstva za njegovo izplačilo zagotavljal državni proračun. Ker ni namen dodatka izguba drugih pravic, zakon hkrati določa, da se solidarnostni dodatek za upokojence ne šteje v dohodek pri ugotavljanju upravičenosti do pravic iz javnih sredstev po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke. Od solidarnostnega dodatka za upokojence ni potrebno plačati dohodnine, ravno tako nanj ni mogoče poseči z izvršbo, Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije pa od njega ni potrebno plačati prispevkov za zdravstveno zavarovanje.

Med upravičence do solidarnostnega dodatka za upokojence spadajo tudi prejemniki poklicnih pokojnin, ki prejemajo nižjo poklicno pokojnino od vključno 714 evrov, ki ga bo prejemnikom poklicnih pokojnin izplačala Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d.

K 54. členu

S predlogom člena omogočamo izplačilo enkratnega solidarnostnega dodatka starejšim članom ali nosilcem kmetij (starejši od 65 let), ki nimajo oziroma imajo zelo nizke dohodke in niso upravičeni do solidarnostnega dodatka za upokojence. Zgornji prag dohodkov za te upravičence ne sme presegati 591,20 evrov obdavčljivih dohodkov na mesec v letu 2021, kolikor znaša prag lastnih dohodkov za dodelitev varstvenega dodatka za posameznika v enočlanskem gospodinjstvu. Enkratni solidarnostni dodatek je utemeljen zato, ker gre za posebej ranljivo skupino starostnikov, ki je najbolj izpostavljena nevarnostim bolezni covid-19.

K 55. členu

S tem členom zakona se zaradi posledic razglasitve epidemije virusa COVID-19 in ukrepov, sprejetih za omilitev posledic širjenja bolezni z namenom zagotavljanja socialne varnosti ranljivejših skupin kot so vojni veterani, vojni invalidi in upravičenci do nadomestila po 5. in 8. členu Zakona o socialnem vključevanju invalidov. Dodatek je določen v višini 150 EUR kot enkratno izplačilo, ki se izvede do 31. decembra 2021. Prejemniki drugih solidarnostnih dodatkov po tem zakonu niso upravičeni tudi do tega dodatka.

K 56. členu

Namen predloga zakona je povračilo škode tistim upravičencem, ki so bili cepljeni na ozemlju Republike Slovenije in jim je nastala škoda na zdravju. Namen predloga zakona je tudi povračilo škode tistim upravičencem, ki jim je zaradi uporabe ali aplikacije zdravila za zdravljenje covid-19, ki ima začasno dovoljenje za promet v skladu z določbo tega zakona o odstopu od prvega, drugega in tretjega odstavka 20. člena Zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 17/14 in 66/19) v Republiki Sloveniji nastala škoda na zdravju. Pojem resnega in trajnega zmanjšanja življenjskih funkcij je natančneje razložen pri določbi, ki ureja višino odškodnine.

Do odškodnine so upravičeni tudi ožji družinski člani, že iz uvodnega člena poglavja pa je jasno, da ne gre za katerokoli tretjo osebo, ki bi lahko bila upravičena do odškodnine v primeru smrti osebe, ki se je cepila proti covid-19 ali uporabila zdravila za zdravljenje covid-19. Do odškodnine bodo tako upravičeni navedeni ožji družinski člani ne glede na to, ali je smrt nastopila po tem, ko je osebi že nastala škoda na zdravju, ki se kaže v resnem in trajnem zmanjšanju njenih življenjskih funkcij, ali pa morda nemudoma ali zelo kmalu po prejemu odmerka cepiva oziroma zdravila, ne da bi ji pred tem nastala škoda na zdravju, ki se kaže v resnem in trajnem zmanjšanju njenih življenjskih funkcij.

Cepljene je dokazano najbolj varen in učinkovit preventivni ukrep v boju proti nalezljivim boleznim, ki ščiti tako posameznika, kot skupnost.

Enako kot pri zdravilih, se tudi pri cepivih v zelo redkih primerih lahko pojavijo resni neželeni učinki, vendar koristi cepljenja močno odtehtajo tveganja zaradi resnih posledic bolezni, proti kateri se lahko zaščiti s cepljenjem.

Veljavna zakonodaja s področja nalezljivih bolezni že določa odškodninsko odgovornost za škodo, ki nastane osebi zaradi obveznega cepljenja v primeru, ko nastanejo po cepljenju škodljive posledice za zdravje, ki se kažejo v resnem in trajnem zmanjšanju življenjskih funkcij ali smrti. Čeprav so resni neželeni učinki zelo redki, je uvedba odškodninske odgovornosti v interesu posameznika, ki po cepljenju utrpí škodo na zdravju, ki se kaže v resnem in trajnem zmanjšanju življenjskih funkcij ali smrti. Uvedba odškodninske odgovornosti in s tem sistema odškodnin brez krivde je ključna pri ohranjanju zaupanja v varnost in kakovost cepiv ter zagotavljanju učinkovitega in celovitega izvajanja nacionalnega programa cepljenja proti Covid-19.

Povrnitev škode je zasnovana na povrnitveni shemi, ki ne temelji na krivdni povzročitvi škode, zato je potrebno urediti odgovornost za strokovne nepravilnosti pri opravljanju cepljenja in neustrezno kakovost cepiva.

Za uveljavljanje odškodnine je v veljavnem predpisu, ki ureja nalezljive bolezni že določen postopek, ki upravičenim posameznikom omogoča uveljavljanje odškodnine s preglednim in hitrim postopkom.

Podobne ureditve odškodninske odgovornosti po cepljenju imajo tudi v nekaterih drugih evropskih državah, kot npr. Danska, Avstrija, Francija, Nemčija, Finska, Švedska in Italija.

Zdravila za profilakso in zdravljenje COVID-19 so in bodo potrebna v prihodnje, saj se glede na relativno majhno precepljenost prebivalstva pričakuje razmeroma veliko število obolelih za COVID-19, za katere bodo potrebna specifična zdravila, ki so bila nedavno razvita oziroma so še v razvoju. Evropska komisija je 22. oktobra 2021 posodobila in dopolnila seznam obetavnih učinkovin za zdravljenje COVID-19 (https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_21_5366). Ta seznam predstavlja osnovo za aktivnosti Evropske komisije in držav članic v okviru mehanizma Skupnih javnih naročil držav članic Evropske unije pa tudi nacionalnih javnih naročil. Tako so lahko že sedaj zdravila za zdravljenje covid-19 sproščena v začasni promet, če je za to zdravilo Evropska agencija za zdravila (v nadaljnjem besedilu: EMA) izdala mnenje na podlagi člen 5 (3) Uredbe 726/2004 in je pristojni nacionalni razširjen strokovni kolegij, klinika ali inštitut na terciarni ravni pripravil priporočila ali protokol uporabe tega zdravila. Kot je že omenjeno, enako kot pri zdravilih se tudi pri cepivih v zelo redkih primerih lahko pojavijo resni neželeni učinki, vendar koristi zdravljenja in cepljenja močno odtehtajo tveganja zaradi resnih posledic bolezni, ki ni zdravljena. Čeprav so resni neželeni učinki zelo redki, je uvedba odškodninske odgovornosti v interesu posameznika, ki po cepljenju utrpí škodo na zdravju, ki se kaže v resnem in trajnem zmanjšanju življenjskih funkcij ali smrti.

K 57. členu

Kot škoda po tem zakonu ne šteje škoda iz naslova strokovne nepravilnosti pri opravljanju cepljenja ali ki je posledica neustrezne kakovosti cepiva. Enako obravnavo ima zdravljenje z zdravili covid-19.

Vsebinsko in cilj, ki se ga zasleduje s predlagano določbo, torej, da povračila škode iz naslova splošne odškodninske odgovornosti (torej povračila škode zaradi nedopustnega ravnanja osebe in ugotovljene krivde – neskrbnosti takšne osebe ali institucije, pri opravljanju cepljenja) ali povračila škode iz naslova odgovornosti za napake stvari proizvajalca pravila tega zakona ne zaobjemajo in jih ne urejajo ter jih posledično tudi ne izključujejo. Oškodovancem, ki bodo po sodni poti uveljavljali povrnitev škode na tem temelju, je treba slednje omogočiti. Določbe tega zakona torej ne izključujejo uveljavljanja škode v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava bodisi iz naslova odškodninske odgovornosti bodisi iz naslova povračila škode iz naslova odgovornosti za napako stvari. V povezavi s tem se doda pravilo, da se pri odmeri višine denarne odškodnine iz teh naslovov, upošteva tudi že izplačana odškodnina upravičencu po tem zakonu in se tako v sodnem postopku denarna odškodnina zmanjša za denarno odškodnino, izplačano po tem zakonu.

Dodatno se je glede opredelitve oziroma standarda »neustrezne kakovosti cepiva« potrebno vprašati, ali ta vključuje tudi neustrezno (neskrbno) predhodno ravnanje s cepivi, kar lahko posledično vpliva tudi na njihovo kakovost. Odgovor je, da je za neustrezno (neskrbno) predhodno ravnanje s cepivi, ki je vplivalo na kakovost, odgovoren tisti, ki je bil zadolžen za ustrezno ravnanje s cepivi (hranjenje, prevoz itd).

Trenutno cepiva za covid-19 še nimajo rednega dovoljenja za promet, temveč le dovoljenje v primeru nujne uporabe. Primerno je, da v kolikor je bila proizvajalčeva odgovornost predhodno res izključena in glede na aktivno vlogo države v zvezi z aktivnostmi, povezanimi s cepljenjem, in ob dejstvu, da oseba, ki je prejela cepivo, izrecno predhodno s tem dejstvom ni bila seznanjena, morebitno škodo, ki izvira iz tega naslova, povrne država (namesto proizvajalca).

K 58. členu

Predpiše se, da se višino odškodnine, vlogo in postopek odločanja o pravici do odškodnine uporablja predpis, ki ureja odškodninsko odgovornost za škodo, ki nastane osebi zaradi obveznega cepljenja. Gre za 53.b, 53.č in 53.d člen Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. [33/06](#) – uradno prečiščeno besedilo, [49/20](#) – ZIUZEOP, [142/20](#), [175/20](#) – ZIUOPDVE, [15/21](#) – ZDUOP, [82/21](#) in [178/21](#) – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZNB). Določba 53.b člena se uporablja tako, da je oseba, ki ji je s cepljenjem ali zdravljenjem povzročena škoda, upravičena do odškodnine, predpisane v ZNB le, če resno in trajno zmanjšanje življenjskih funkcij pomeni tako vrsto in stopnjo okvare, ki je enaka ali višja od 80 odstotkov v skladu s predpisom, ki določa vrste in stopnje telesnih okvar. ZNB v 53.č členu ureja vsebinsko vlogo, rok za njeno vložitev pri ministrstvu, ki je pristojno za zdravje ter določa pristojnost navedenega ministrstva za pridobitev ali preverjanje podatkov iz zdravstvene dokumentacije osebe. Določba 53.d člena ZNB pa se uporabi tako, da na podlagi ocene strokovnih komisij o tem, ali je škoda na zdravju osebe oziroma smrt osebe posledica cepljenja ali zdravljenja in ali je vrsta in stopnja okvare enaka ali višja od 80 odstotkov v skladu s predpisom, ki določa vrste in stopnje telesnih okvar, minister, ki je pristojen za zdravje, izda odločbo v upravnem postopku. Rok za izdajo odločbe je 30 dni od prejema strokovnih mnenj in zoper odločbo je mogoč upravni spor.

Če oseba umre se upravni postopek za povračilo škode ne ustavi. Glede prehoda terjatve na dediče se uporablja razlaga v smislu odločbe Ustavnega sodišča RS, U-I-213/15-13 z dne 28. 9. 2016 Dostopno na: <https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs/vsebina?urlurid=20162761>).

Določba vsebuje dodatna merila, s katerimi je še natančneje opredeljen pravni standard »resno in trajno zmanjšanje življenjskih funkcij« in nadalje možnost glede na težo posledic izplačati ustrezno odmerjeno odškodnino. Resno in trajno zmanjšanje življenjskih funkcij se presoja v skladu z Odredba o določitvi vrst in stopenj telesnih okvar (Uradni list RS, št. 163/21).

Izplačilo pravične odškodnine svojcem umrle osebe se ne omejuje le na primere smrti mladoletnega otroka. Menimo, da starost umrle osebe, natančneje dopolnjena starost 18 let, ne more biti

upravičljiva razlikovalna okoliščina med tem, ali so njeni starši upravičeni do odškodnine ali ne. Te razlikovalne okoliščine tudi ne poznajo splošna pravila obligacijskega (odškodninskega) prava za prisojo škode, ki se izraža v duševnih bolečinah ožjih družinskih članov zaradi smrti njihovega ožjega svojca (prim. 180. člen OZ).

Poudarek je, da so mladoletni otroci upravičeni do višje odškodnine v primeru smrti njim bližnje osebe, saj so do polnoletnosti praviloma zaradi skupnega življenja s starši z njimi tesneje čustveno povezani in ekstenzialno odvisni. Po polnoletnosti pa je ustrežnejša razlikovalna okoliščina za odmero višje odškodnine skupno življenje ali trajnejša življenjska skupnost – ta okoliščina je določena kot dodatna poleg polnoletnosti. Ob tem ni spregledano dejstvo, da so po Družinskem zakoniku starši dolžni svoje otroke preživljati tudi po dopolnjeni polnoletnosti, če se ti redno šolajo.

K 59. členu

Ureja se valorizacija zneskov denarnih odškodnin.

K 60. členu

Denarna odškodnina se upravičencu izplača v enem znesku v 30 dneh po pravnomočnosti odločbe iz sredstev, ki se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije.

K 61. členu

V skladu s predpisom, ki ureja dohodnino, se dohodnina ne plača od odmerjene odškodnine.

K 62. členu

Ureja se področje odprodaje viška cepiv in ostalih zdravil, ki se uporabljajo za preprečevanje ali zdravljenje COVID-19 ali humanitarne pomoči v obliki donacij drugim državam članicam EU ali tretjim državam, v kolikor vlade teh držav izrazijo interes za nakup ali potrebo po prejemu doniranih zdravil. Donacija ali odprodaja zdravil, vključno s cepivi, ki se uporabljajo za preprečevanje ali zdravljenje proti COVID-19 je možna le v kolikor gre za manjše količine ali v primeru, da je Vlada RS ocenila, da obstaja tveganje, da se cepivo ali drugo zdravilo v RS ne bo porabilo do roka zapadlosti. Vlada Republike Slovenije, ki s sklepom določi veletrgovca za distribucijo doniranega ali odprodanega cepiva ali drugega zdravila, v predhodnem dogovoru z vlado države, ki je prejemnica doniranega ali kupec odprodanega cepiva ali drugega zdravila proti COVID-19, s sklepom določi veletrgovca, kateremu bo veletrgovec iz Republike Slovenije dobavil odprodano ali dostavil donirano cepivo, vključno s potrebnimi podatki prevzemnega mesta ter kontaktnimi podatki odgovornih oseb v tej državi.

Omogoča se drugo možnost, ki je neodvisna od donacije ali odprodaje cepiv in drugih zdravil proti COVID-19 že dobavljenih RS in to je donacija ali odprodaja cepiv ali drugih zdravil, ki Sloveniji še niso dobavljena, vendar bodo na podlagi oddanega naročila dobavljena. V kolikor bi Vlada RS ocenila, da bi ta cepiva ali druga zdravila predstavljala višek, jih lahko ponudi v odprodajo ali donacijo v mednarodnih humanitarnih akcij ali okviru skupnih aktivnosti držav članic in Evropske komisije, ki preko Team Europe omogoča odprodaje ali donacije viškov cepiv med državami članicami EU, vključno s šengenskim prostorom ali tretjim državam.

Veljavnost ukrepa je vezana na veljavnost ukrepa glede cepljenja.

Sodelovanje ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, pri izvedbi donacije ali odprodaje pomeni usklajevanje obsega in držav prejemnic, ob upoštevanju zunanjepolitičnih ciljev in prioritet, v skladu z Zakonom o zunanjih zadevah (ZZZ-1) in Zakonom o mednarodnem razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči RS (ZMRSH).

K 63. členu

V tem členu je kot pogoj za zbiranje, opravljanje dela, uresničevanje verske svobode, promet blaga ali izvajanje storitev določeno upoštevanje higiensko varnostnih in drugih specifičnih zaščitnih ukrepov glede na način prenosa nalezljive bolezni, kot so fizična razdalja, nošenje mask, razkuževanje rok in površin, prezračevanje, itd., posredovanje osebnih podatkov organizatorju zbiranja, organizatorju uresničevanja verske svobode, ali tistemu, ki opravlja promet blaga ali izvaja storitve, v skladu s tretjim odstavkom tega člena (vzpostavitev odgovorne osebe za zbiranje podatkov na podlagi prostovoljne podaje le teh) in predložitev ustreznih dokazil o imunosti ali neokuženosti ali drugih ustreznih dokazil (PCT – preboleznost, cepljenje, testiranje). Osebni podatki, ki se posredujejo organizatorju zbiranja, organizatorju uresničevanja verske svobode, ali tistemu, ki opravlja promet blaga ali izvaja storitve se zbirajo za namen epidemiološkega spremljanja in s tem zagotavljanja zadostnega varstva pred širjenjem nalezljivih bolezni ter varovanja zdravja in življenja ljudi.

Vsi navedeni pogoji pomenijo način izvrševanja pravice do zbiranja, uresničevanja verske svobode ter svobodne gospodarske pobude, in ne poseg v navedene pravice.

K 64. členu

Določeni so organi pristojni za nadzor. Člen sledi določbi tega interventnega zakona, v skladu s katerimi se podrobneje opredeljujejo omejitve zbiranja, uresničevanja verske svobode, omejitev ali prepoved prometa se nanaša tudi na storitve in ne samo na posamezne vrste blaga. Zaradi možnosti učinkovitejšega nadzorovanja upoštevanja določenih ukrepov zakon podeljuje pooblastilo za vodenje inšpekcijskih in prekrškovnih postopkov širšemu krogu subjektov.

V drugem odstavku so opredeljeni ukrepi, ki jih lahko pristojni inšpektor obredi pri izvajanju nadzora nad ukrepi iz predhodnega člena tega zakona.

K 65. členu

Določa se pristojnost za vodenje prekrškovnega postopka in izrekanje glob zaradi ugotovljenih kršitev omejitev zbiranja, opravljanja dela, uresničevanja verske svobode, prometa blaga ali izvajanja storitev iz 43. člena tega zakona.

K 66. členu

Člen pri določanju sankcij za kršitev odloka sledi določbi tega zakona, s katero se podrobneje opredeljujejo omejitve zbiranja, uresničevanja verske svobode, zagotavljanja dela, omejitev ali prepoved prometa se nanaša tudi na storitve in ne samo na posamezne vrste blaga.

K 67. členu

Člen podobno kot prejšnji določa sankcije za posameznika.

K 68. členu

Zaradi že vzpostavljenega sistema kontrole in zagotavljanja enotne kontrole (brez drobljenja na zahtevke za zavarovane in nezavarovane osebe in izvajalce izven in znotraj javne zdravstvene mreže) se ZZZS zadolži za enoten sprejem zahtevkov tudi za storitve, ki jih izvajajo izvajalci izven javne zdravstvene mreže ali za osebe brez urejenega zdravstvenega zavarovanja v Republiki Sloveniji. Omenjeno zagotavlja boljši nadzor nad zahtevki, zagotavlja večjo kakovost podatkov in zaradi enotnega načina posredovanja zahtevkov administrativno razbremenjuje tudi izvajalce zdravstvene dejavnosti v javni mreži.

K 69. členu

Vlada Republike Slovenije je na 102. redni seji dne 11. 11. 2021 pod točko 2.7 sprejela sklep, da se za izvajanje pomoči pri oskrbi bolnikov v zdravstvenih ali socialno-varstvenih ustanovah uporabi kadrovske zmogljivosti Civilne zaščite Republike Slovenije, in sicer prostovoljce iz nevladnih organizacij, ki delujejo na področju zaščite, reševanja in pomoči, in imajo ustrezna znanja za bolničarje. Tem prostovoljcem pripadeta nadomestilo plače in povračilo stroškov, skladno z Uredbo o nadomestilu plače in povračilih stroškov med opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči (Uradni list RS, št. 48/99, 113/07, 13/11 in 20/13).

Ker gre za izvajanje nalog, v katerih veljajo posebni pogoji dela in povečane obremenitve, se tem prostovoljcem izplača poseben dodatek, ki je oproščen plačila dohodnine, davkov in prispevkov ter se ne všteva v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči.

Poseben dodatek je določen tudi za dijake in študente.

Sredstva za dodatek iz tega člena, kakor tudi stroške Rdečega križa Slovenije, Gasilske zveze Slovenije ter drugih nevladnih organizacij, ki koordinirajo vključevanje bolničarjev oziroma prostovoljcev sil za zaščito, reševanje in pomoč, se zagotovijo iz proračunskih sredstev proračunskega uporabnika 1912 – Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, rezervirane na proračunski postavki, št. 200317 - zaščitna oprema in storitev URSZR – COVID-19. Ministrstvo za obrambo / Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje izvrši izplačila po tem členu, prek organizacij, iz katerih izhajajo pripadniki Civilne zaščite, skladno s prehodno izdanim podrobnejšim postopkovnikom.

K 70. členu

Zaradi nepredvidljivega poteka širjenja virusa COVID-19 je smiselno, da ukrep, ki je bil že uveljavljen znotraj Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 175/20, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 15/21 – ZDUOP, 51/21 – ZZVZZ-O, 57/21 – odl. US in 112/21 – ZIUPTG), in je prenehal veljati, vzpostavimo tudi za šolsko leto 2021/2022.

Ukrep se je izkazal za učinkovitega, predvsem v primeru odsotnosti delavcev zaradi bolezni ali odrejene karantene.

K 71. členu

S predlagano določbo se zaradi trenutnih razmer zaradi nevarnosti širjenja virusne okužbe SARS-CoV-2 (COVID-19) dopušča začasna omejitev ali zadržanje izvajanja posameznih pravic in pravnih koristi zaprtih oseb, kadar je takšen poseg nujen zaradi preprečevanja širjenja virusne okužbe in s tem varovanja življenja in zdravja oseb (test sorazmernosti). Gre za tiste pravice in pravne koristi, ki zaprtim osebam omogočajo izhode iz zavoda in vračanje v zavod, kot so: odhod na delo, koriščenje zunajzavodskih ugodnosti in namenskih izhodov. Predlagani poseg v pravice in pravne koristi je nujen, da se preprečuje oziroma zmanjšuje možnost vnosa in širjenja virusa v zavod za prestajanje kazni zapora in prevzgojni dom. Ocenjuje se, da največji riziko za okužbe v zavodih predstavljajo izhodi obsojencev v okolje zunaj zavoda in njihovo vračanje nazaj v zavod, še zlasti ob dejstvu, da zavodi nimajo prostora za izvajanje karanten in izolacij, kamor bi bilo treba nameščati obsojence, ki bi bili v času izhodov zunaj zavoda v stikih z morebitnimi okuženimi ali bi celo kazali znake okužbe. Pristojnost za odločanje o začasni omejitvi ali zadržanju izvajanja pravic in pravnih koristi je določena na način, da je ureditev enaka kot v veljavnem šestem odstavku 74. člena ZIKS-1, ki direktorju zavoda omogoča, da ob zaostrenih varnostnih razmerah ali dogodkih začasno odredi, da se vsi obiski zavoda ali dela zavoda opravljajo za stekleno pregrado ali da se začasno ne izvajajo. Odločitev direktorja se nanaša na vse obsojence v zavodu in kot taka pomeni splošni pravni akt. Obsojenec, ki bo menil, da so mu bile kršene pravice, ima na podlagi 85. člena ZIKS-1 pravico pritožiti se generalnemu direktorju Uprave RS za izvrševanje kazenskih sankcij. Če obsojenec ne dobi odgovora na svojo pritožbo v 30 dneh od njene vložitve ali če ni zadovoljen z odločitvijo generalnega direktorja, ima pravico vložiti vlogo na ministrstvo za pravosodje. V skladu s 83. členom ZIKS-1 lahko obsojenec, ki meni, da je podvržen mučenju ali drugim oblikam krutega, prepovedanega, nečloveškega ali ponižujočega ravnanja, zahteva sodno varstvo. Ne nazadnje ima obsojenec tudi možnost vložiti pobudo za začetek postopka za varstvo človekovih pravic pri Varuhu človekovih pravic RS.

K 72. členu

Z dopolnitvijo petega odstavka 8. člena Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva so okrepljene obveznosti izvajalcev zdravstvene dejavnosti, da zagotavljajo podatke o zdravstveni obravnavi zaradi učinkovitega nadzora, pa tudi zaradi varnosti pacienta in vzpostavljena je podlaga za zadržanje plačila izvajalcem zdravstvene dejavnosti, ki ne bodo zagotavljali oziroma ne bodo pravočasno zagotavljali podatkov o zdravstvenih storitvah. Za vzpostavitev novega sistema, vključno s prilagoditvami informacijske podpore v centralnih in zalednih sistemih je bilo potrebno določiti prehodno obdobje

K 73. členu

Pravica do odškodnine zaradi škode, ki je nastala zaradi cepljenja proti COVID-19 se uporablja za vse osebe, ki so bile cepljene v Republiki Sloveniji, tudi če so bile cepljene pred uveljavitvijo tega zakona.

K 74. členu

Določa se časovna veljavnost ureditve dela preko polnega delovnega časa.

K 75. členu

Rok za izdajo podzakonskega predpisa je 15 dni od uveljavitve zakona.

K 76. členu

Ta člen določa začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO DOLOČB ZAKONOV, KI SE SPREMINJAJO

A) S tem zakonom se spreminja ali dopolnjuje:

1. Interventni zakon za odpravo ovir pri izvedbi pomembnih investicij za zagon gospodarstva po epidemiji COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20)

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa kriterije za določitev pomembnih investicij za zagon gospodarstva po epidemiji nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) (v nadaljnjem besedilu: epidemija COVID-19), koordinacijsko skupino in način njenega delovanja, koordinacijo postopkov pridobivanja mnenj, soglasij, dovoljenj in odločitev na podlagi področnih predpisov, ter pogoje za odpravo ovir in učinkovito izvedbo pomembnih investicij.

(2) Ta zakon se uporablja za pomembne investicije, določene na podlagi tega zakona, do 31. 12. 2021.

2. Zakon o dodatnih ukrepih za omilitev posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 15/21 in 112/21 – ZNUPZ)

24. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 116. člena ZZUOOP se veljavnost izkaznic o usposabljanju za ravnanje s fitofarmacevtskimi sredstvi, ki potečejo v času razglašene epidemije, podaljša do 31. decembra 2021. Če je bila v vmesnem času izkaznica podaljšana, teče rok za naslednje podaljšanje od dneva preteka veljavnosti, ki je naveden na izkaznici.

(2) Ne glede na drugi odstavek 116. člena ZZUOOP se veljavnost potrdil in znakov o pravilnem delovanju naprav za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev, ki potečejo v času razglašene epidemije, podaljša do 31. decembra 2021. Če je bila naprava za nanašanje fitofarmacevtskih sredstev v vmesnem času pregledana, teče rok za naslednji pregled od dneva preteka veljavnosti potrdila in znaka o pravilnem delovanju naprave.

31. člen

(1) Ne glede na 29., 31. in 35. člen Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K, 36/19 in 189/20 – ZFRO; v nadaljnjem besedilu: ZZVZZ), tretji in osmi odstavek 137. člena ter prvi odstavek 167. člena ZDR-1 in 54. člen Zakona o pacientovih pravicah (Uradni list RS, št. 15/08, 55/17 in 177/20) je lahko delavec odsoten z dela zaradi bolezni brez potrdila o upravičeni zadržanosti od dela, ki ga izda izbrani osebni zdravnik, do tri zaporedne dni v kosu (v nadaljnjem besedilu: kratkotrajna odsotnost zaradi bolezni), in sicer največ enkrat v posameznem koledarskem letu.

(2) Delavec o kratkotrajni odsotnosti zaradi bolezni pisno ali elektronsko obvesti delodajalca prvi dan odsotnosti. Delavec v času koriščenja kratkotrajne odsotnosti zaradi bolezni ne sme opravljati pridobitne dejavnosti ali se gibati izven kraja svojega bivanja.

(3) Če izbrani osebni zdravnik pri delavcu ugotovi, da je ta tudi po preteku obdobja kratkotrajne odsotnosti zaradi bolezni še nadalje neprekinjeno začasno odsoten z dela zaradi bolezni ali poškodbe, se šteje, da v tem primeru pravica do enkratne kratkotrajne odsotnosti zaradi bolezni ni izkoriščena. Šteje se, da je pravica do enkratne kratkotrajne odsotnosti zaradi bolezni izkoriščena tudi, kadar je koriščena manj kot tri zaporedne delovne dni. Nadomestilo za čas začasne odsotnosti z dela se od prvega dne odsotnosti z dela zagotavlja v skladu s 137. členom ZDR-1 in določbami ZZVZZ.

(4) Nadomestilo za čas kratkotrajne odsotnosti z dela zaradi bolezni se obračuna v višini nadomestila, ki ga delodajalec obračuna in plača delavcu zaradi bolezni v skladu z osmim odstavkom 137. člena ZDR-1. ZZS povrne delodajalcu izplačano nadomestilo v 60 dneh po predložitvi njegove zahteve za povračilo nadomestila. Delodajalec vloži zahtevo iz prejšnjega stavka v elektronski obliki pri ZZS najpozneje tri mesece po preteku ukrepa iz tega člena. Nadomestila se ZZS povrnejo iz proračuna Republike Slovenije.

(5) Postopek vlaganja zahteve iz prejšnjega odstavka podrobneje določi ZZS.

(6) Nadomestilo iz četrtega odstavka tega člena se ne izplača, če delavec ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

(7) Nadzor nad izvajanjem ukrepa iz tega člena opravlja ZZS.

(8) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

3. Zakon o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 203/20, 15/21 – ZDUOP, 82/21 – ZNB-C in 112/21 – ZNUPZ)

31. člen

(1) Ne glede na peti odstavek 38. člena ZZUOOP izvajalci, ki so pogodbeni partnerji Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZS), zahtevke za povračilo stroškov cepljenj, opravljenih v preteklem mesecu, posredujejo ZZS do petega dne v mesecu, na njihovi podlagi pa ZZS posreduje do desetega dne v mesecu zahtevek ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ki izvrši plačilo zahtevka ZZS v desetih dneh po njegovem prejemu. ZZS izvajalcem izvede povračilo stroškov cepljenja naslednji dan od prejema sredstev ministrstva, pristojnega za zdravje. Zahtevki izvajalcev zdravstvene dejavnosti za povračilo stroškov cepljenja, ki niso posredovani ZZS do petega dne v mesecu, se vključijo v naslednji zahtevek ZZS za povračilo stroškov.

(2) Iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije, se zagotavljajo sredstva za prevoze pacientov, obolelih s COVID-19, in sicer za izvajalce nenujnih prevozov pacientov, ki se začasno vključujejo v sistem izvajanja nujne medicinske pomoči. Postopek in višino povračila sredstev s sklepom določi minister, pristojen za zdravje. Iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije, se zagotovijo tudi dodatna sredstva za pokrivanje materialnih stroškov iz 67.č člena Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2020 in 2021 (Uradni list RS, št. 75/19, 61/20 – ZDLGPE in 133/20), ki so jih izvajalci zdravstvene dejavnosti zahtevali z zahtevki, ki so jih posredovali ZZS do vključno 30. novembra 2020, ter sredstva za povrnitev stroškov v zvezi z nakupom zdravil za zdravljenje COVID-19 izvajalcem zdravstvene dejavnosti, ki jim je minister, pristojen za zdravje, izdal pooblastilo za nakup teh zdravil.

(3) Cepljenje proti COVID-19 se zagotovi za vse, ki imajo stalno ali začasno prebivališče na območju Republike Slovenije, in za osebe, ki prebivališča v Republiki Sloveniji nimajo, so pa zaposlene pri delodajalcu s sedežem v Republiki Sloveniji. Minister, pristojen za zdravje, v skladu z nacionalno strategijo cepljenja proti COVID-19 določi način izvedbe cepljenja proti COVID-19, vključno s ciljnimi skupinami za cepljenje proti COVID-19.

(4) Iz proračuna Republike Slovenije oziroma sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije, se zagotavljajo sredstva za stroške, povezane s cepljenjem.

(5) Zagotavljanje podatkov o izvedenem cepljenju in morebitnih neželenih učinkih cepljenja in evidentiranje v skladu z metodološkimi navodili NIJZ, objavljenimi na spletni strani NIJZ, je za izvajalce cepljenja obvezno. Do povračila stroškov so upravičeni le izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki podatke evidentirajo v skladu z navedenimi navodili NIJZ ter sproti posredujejo zapise o cepljenju in morebitnih neželenih učinkih cepljenja v CRPP in zbirko Register obveznikov za cepljenje in izvajanja cepljenja iz zakona, ki ureja zbirke podatkov s področja zdravstvenega varstva.

(6) Ukrep cepljenja proti COVID-19 velja do 31. decembra 2023.

44. člen

(1) Ne glede na peto alinejo tretjega odstavka 12.b člena Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 58/08, 107/10 – ZPPKZ, 40/12 – ZUJF, 88/16 – ZdZPZD, 40/17, 64/17 – ZZDej-K, 49/18 in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZZdrS) ponudniku storitev k prijavi za občasno oziroma začasno opravljanje zdravstvenih storitev pred prvim opravljanjem zdravstvenih storitev v Republiki Sloveniji in vsakokrat, ko se bistveno spremenijo njegove okoliščine za opravljanje storitev, ni treba predložiti izjave o znanju jezika iz 11. člena ZZdrS.

(2) Izvajalec zdravstvene dejavnosti, pri katerem ponudnik storitev iz prejšnjega odstavka občasno oziroma začasno opravlja zdravstvene storitve, zagotovi, da med ponudnikom storitev in pacientom oziroma njegovimi družinskimi člani sporazumevanje poteka v slovenskem jeziku oziroma v jeziku, ki ga pacient oziroma njegovi družinski člani razumejo, ter da je vsa zdravstvena dokumentacija o pacientu, ki ga obravnava ponudnik storitev, tudi v slovenskem jeziku.

(3) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

62. člen

Ne glede na prvi in tretji odstavek 32. člena ZIPRS2021 so plačilni roki lahko krajši tudi za plačila obveznosti iz naslova ukrepov, sprejetih v interventnih zakonih zaradi epidemije COVID-19.

68. člen

(financiranje COVID-19 telemedicine)

(1) Kadar je specialistično bolnišnično dejavnost pri pacientih, obolelih za COVID-19, mogoče opravljati v obliki telemedicine, se storitev telemedicine financira iz proračuna Republike Slovenije in iz sredstev, prejetih iz proračuna Evropske unije.

(2) V telemedicinsko spremljanje pacientov, obolelih za COVID-19, se lahko vključi:

- ambulantne paciente ali paciente po odpustu iz bolnišničnega okolja, obolelih za COVID-19, pa okužba še ni izzvenela;
- paciente, pri katerih klinična slika ne zahteva hospitalizacije;
- paciente, ki imajo prisotne dejavnike tveganja, kot so pridružene kronične bolezni, imunska pomanjkljivost, starost oziroma so prisotne določene druge okoliščine, ki lahko privedejo k poslabšanju zdravstvenega stanja.

(3) Izvajalci zdravstvene dejavnosti zahtevke za povračilo stroškov storitev telemedicine iz prvega odstavka tega člena, nastalih v preteklem mesecu, posredujejo ZZZS do petega dne v mesecu za pretekli mesec, na njihovi podlagi pa ZZZS posreduje do desetega dne v mesecu zahtevek ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ki izvrši plačilo zahtevka ZZZS v desetih dneh po njegovem prejemu.

(4) Izračun cene za storitev telemedicine določi ZZZS.

(5) Ukrepi iz tega člena veljajo do 31. decembra 2021.

98. člen

(kritje stroškov vzpostavitve rdeče cone pri izvajalcu)

(1) Izvajalcem socialnovarstvenih storitev institucionalno varstvo se za obdobje od 1. septembra 2020 do 31. decembra 2021 iz proračuna Republike Slovenije povrnejo stroški, ki so nastali zaradi vzpostavitve rdeče cone pri izvajalcu.

(2) Zahtevki za izplačilo sredstev prejšnjega odstavka se z dokazili vložijo pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za socialne zadeve.

4. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2021 in 2022 (Uradni list RS, št. 174/20, 15/21 – ZDUOP, 74/21 in 172/21)

32. člen

(plačilni roki v breme državnega in občinskih proračunov)

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov so plačilni roki neposrednih uporabnikov v breme proračuna predpisani s tem zakonom. Za plačilo vseh obveznosti je plačilni rok za neposredne uporabnike 30. dan, za posredne uporabnike pa največ 30 dni.

(2) Plačilni rok začne teči naslednji dan po prejemu listine, ki je podlaga za izplačilo. Plačilni rok za izplačila, o katerih se odloča v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in če drug zakon določa, da se nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku v celoti ugodeno, začne teči naslednji dan po poteku roka, ki je z zakonom določen za sprejem odločitve v upravnem postopku. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ko je po zakonu dela prost dan oziroma v plačilnem sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delavnik oziroma naslednji plačilni dan v sistemu TARGET.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena so plačilni roki lahko krajši za plačila:

1. plač, drugih osebnih prejemkov in povračil stroškov zaposlenih pri neposrednih in posrednih uporabnikih;
2. pravnomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnjav;
3. pogodb v breme postavk namenskih sredstev EU in postavk slovenske udeležbe;
4. pogodb v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov in pripadajočih postavk slovenske udeležbe;
5. tekočih transferov, razen tekočih transferov v tujino;
6. obveznosti iz naslova povračil sredstev med neposrednimi uporabniki;
7. obveznosti diplomatskih predstavništev in konzulatov Republike Slovenije v tujini, če je takšna poslovna praksa sprejemne države;
8. prispevkov za humanitarno pomoč prizadetim državam ob naravnih nesrečah in drugih nesrečah velikih razsežnosti;
9. obveznosti, povezanih z migranti;
10. zbirnega računa Slovenske izvozne in razvojne banke, d. d., ki ga ta izstavi za plačilo obračunanega nadomestila bankam;
11. povezana s servisiranjem javnega dolga in upravljanja z denarnimi sredstvi, vključno z likvidnostnim zadolževanjem in poroštvi;
12. obresti na denarna sredstva pri Banki Slovenije.

(4) Minister lahko določi krajši plačilni rok tudi, kadar je to potrebno za zagotovitev gospodarnega in učinkovitega razpolaganja s proračunskimi sredstvi, da se tako prepreči gospodarska škoda, ki bi nastala, če se plačilo ne bi izvršilo v krajših rokih.

(5) Plačilo investicijskih transferov občinam, pogodbenim subjektom na področju zaščite, reševanja in pomoči po 73., 74. in 75. členu Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 97/10 in 21/18 – ZNOrg; v nadaljnjem besedilu: ZVNDN) in 8. členu Zakona o gasilstvu (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo in 23/19; v nadaljnjem besedilu: ZGas) (v nadaljnjem besedilu: pogodbeni subjekt) in posrednim uporabnikom se izvrši en dan pred dnevom plačila občine, pogodbenega subjekta ali posrednega proračunskega uporabnika izvajalcu, če občina, pogodbeni subjekt ali posredni proračunski uporabnik predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu. Če je nesporen le posamezni del predložene dokumentacije, se izplačilo izvrši v nespornem delu, razlika pa po prejemu popolne dokumentacije.

(6) Plačilo za ukrep »podpora lokalnemu razvoju«, ki ga v skladu z Uredbo 1303/2013/EU vodi skupnost v okviru finančne perspektive 2014–2020, se lahko izvede en dan pred dnevom plačila vodilnega partnerja izvajalcu, če vodilni partner predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu.

(7) Pri izplačilu drugih stroškov dela (podjemne pogodbe, avtorske pogodbe in druga obdavčljiva izplačila) je plačilni rok od 20 do največ 45 dni.

(8) Določbe tega člena, razen petega odstavka, veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov, razen če se občina v pogodbi dogovori za krajše plačilne roke, ker doseže nižjo pogodbeno ceno.

(9) Ne glede na določbe tega člena je lahko z mednarodno pogodbo oziroma mednarodnim nepogodbenim aktom dogovorjen plačilni rok do 90 dni.

(10) Ne glede na prvi odstavek tega člena je za občine rok za vračilo sredstev kohezijske politike na podlagi izrečenega finančnega popravka največ 90 dni.

33. člen (predplačila)

(1) Ne glede na drugi odstavek 52. člena ZJF so predplačila dovoljena:

1. na podlagi neposredne uporabe predpisov EU;
2. za namenska sredstva EU, namenska sredstva finančnih mehanizmov in sredstva slovenske udeležbe do višine 30 odstotkov vrednosti predvidenih izplačil teh sredstev in pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega ali javnega prava in je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni ali javni zavod ali ustanova;
3. do višine 30 odstotkov predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter je ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad, samoupravne narodne skupnosti ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu;
4. za plačilo:
 - pogodbenih obveznosti, pri katerih je to uveljavljeno s poslovnimi običaji (na primer šolnine, naročnine, plačila dobaviteljem iz tujih držav, če v nasprotnem primeru pogodbe ni mogoče skleniti);
 - pogodbenih obveznosti za projekte medinstitucionalne pomoči tretjim državam, ki jih financira EU;
 - akontacij stroškov za službena potovanja;
 - akontacij stroškov za izvedbo nakupov po 40. členu Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) in 19. členu Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14) na podlagi odobritve predstojnika;
 - varščine na javni dražbi;

- predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka po 233. členu Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US, 38/16 – odl. US, 63/16 – ZD-C, 54/18 – odl. US, 69/19 – odl. US, 74/20 – odl. US in 85/20 – odl. US);
- 5. do višine 70 odstotkov predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova, če pogodbeni vrednost ne preseže 20.000 eurov in če se pogodbene obveznosti v celoti izvedejo v tekočem letu;
- 6. če tako določa donator.

(2) Pri predplačilih iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka se mora neposredni uporabnik v pogodbi s prejemnikom sredstev dogovoriti, da se prejemnik sredstev zavezuje prejeta sredstva, skupaj z zamudnimi obrestmi, vrniti v proračun, če se naknadno ugotovi, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno. Šteje se, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno, če EK ali donator zahtevek za plačilo sredstev zavrne ali če EK ali donator izstavi zahtevek za vračilo ali če se v proračunskem nadzoru ugotovi, da so bila sredstva porabljena nenamensko ali v nasprotju s predpisi.

(3) Pri predplačilih iz 3. točke prvega odstavka tega člena se mora neposredni uporabnik v pogodbi dogovoriti tudi, da bo prejemnik sredstev najpozneje v 180 dneh po prejemu predplačila, neposrednemu uporabniku posredoval dokazila o upravičeni porabi sredstev in, da se prejemniku sredstev do predložitve dokazil, ki izkazujejo upravičenost porabe sredstev, zadržijo nadaljnja izplačila iz proračuna.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se neposredni uporabnik v pogodbi dogovori, da bo prejemnik sredstev iz 5. točke prvega odstavka tega člena posredoval dokazila o upravičeni porabi sredstev po zaključku izvedbe pogodbenih obveznosti in da bo neplačani del pogodbenih obveznosti prejemniku sredstev izplačan po prejemu dokazil o upravičeni porabi sredstev ter v roku, ki ga določa ta zakon.

(5) Če prejemnik sredstev iz 1., 2., 3. in 5. točke prvega odstavka tega člena ne upraviči prejetega predplačila, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki se je o predplačilu dogovoril.

(6) Ne glede na 2. in 3. točko prvega odstavka tega člena se za predplačilo nad 100.000 eurov ni dovoljeno dogovoriti brez soglasja ministra.

(7) Določbe 3., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov.

5. Zakon o nujnih ukrepih na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 112/21)

38. člen

(nacionalni razpis za izboljšanje dostopnosti do zdravstvenih storitev)

(1) Za namen zmanjševanja števila čakajočih pacientov nad najdaljšo dopustno čakalno dobo, ki je zlasti posledica ukrepov omejevanja in preprečevanja širjenja virusa SARS-CoV-2, ministrstvo, pristojno za zdravje, izvede nacionalni razpis za leti 2021 in 2022 za izboljšanje dostopnosti do zdravstvenih storitev (v nadaljnjem besedilu: nacionalni razpis).

(2) Na nacionalni razpis se lahko prijavijo javni zdravstveni zavodi in drugi izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki imajo dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti ali so vpisani v register zasebnih zdravstvenih delavcev v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost.

(3) Nacionalni razpis se izvede za posamezne vrste zdravstvenih storitev, ki jih s sklepom določi minister, pristojen za zdravje.

(4) Zdravstvene storitve iz prejšnjega odstavka se opravijo pacientom, ki so na dan objave nacionalnega razpisa uvrščeni v čakalni seznam, imajo urejeno obvezno zdravstveno zavarovanje in čakajo najdlje.

(5) Ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko naknadno izvede ponovni nacionalni razpis, če se po že izvedenem nacionalnem razpisu pri dodatnih zdravstvenih storitvah podaljšajo čakalne dobe nad najdaljšo dopustno čakalno dobo. V tem primeru se smiselno upoštevajo vse določbe, ki veljajo za nacionalni razpis iz tega člena in pod pogojem, da so na razpolago sredstva iz 39. člena tega zakona.

(6) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2022.

6. Zakon o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (Uradni list RS, št. 43/06 in 76/10)

76. člen

(1) Odločbo o statusu repatriirane osebe izda urad.

(2) Odločba iz prejšnjega odstavka se posameznikom v tujino vroči v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Odločba o statusu repatriirane osebe in z njo pridobljene pravice ter obveznosti stopijo v veljavo s prihodom posameznika v Republiko Slovenijo.

(4) Pravnomočna odločba, s katero je bil prosilcu priznan status repatriirane osebe, velja kot dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji.

(5) Status repatriirane osebe lahko traja največ 15 mesecev. Po prenehanju statusa repatriirane osebe, posameznik ne more več ponovno zaprositi za status.

7. Zakon o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list RS, št. 30/18)

28. člen

(začetek uporabe)

III. poglavje tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2022.

8. Zakon o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20, 175/20 – ZIUOPDVE, 82/21 – ZNB-C, 112/21 – ZNUPZ in 167/21 – odl. US)

55. člen

(začasna razporeditev zaradi nujnih delovnih potreb)

(1) Izvajalec socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalec zdravstvene dejavnosti lahko ne glede na določbe zakona, ki ureja trg dela, v delu, ki ureja zagotavljanje dela delavcev uporabniku, na podlagi pisnega sklepa zaposlenega začasno razporedi k drugemu izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalcu zdravstvene dejavnosti v primerih povečanega obsega dela zaradi zagotavljanja ukrepov preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe COVID-19 (v nadaljnjem besedilu: začasna razporeditev).

(2) Začasna razporeditev je dopustna na ustrezno delovno mesto, za katero zaposleni izpolnjuje predpisane pogoje in za katero se zahteva najmanj enaka vrsta in raven izobrazbe, kot se zahteva za opravljanje dela, za katero ima zaposleni sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, ter je delo sposoben opravljati.

(3) Zaposleni se začasno razporedi na podlagi pisnega dogovora med delodajalcem in izvajalcem, h kateremu je zaposleni začasno razporejen. Dogovor o začasni razporeditvi vsebuje najmanj:

- datum začetka opravljanja dela na drugem delovnem mestu,
- datum prenehanja začasne razporeditve,
- navedbo delovnega mesta, na katerem bo zaposleni opravljal delo, s kratkim opisom nalog,
- kraj opravljanja dela,
- morebitni dogovor o povračilu nastalih stroškov.

(4) Delodajalec lahko sklene dogovor o začasni razporeditvi delavca k drugemu izvajalcu, če sam ne izkazuje nujnih delovnih potreb iz prvega odstavka tega člena.

(5) Zaposleni je upravičen do dodatka zaradi začasne razporeditve v višini 20 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega.

(6) Začasna razporeditev predčasno preneha z enostranskim odstopom delodajalca od dogovora o začasni razporeditvi.

(7) Zaposleni, ki je pred uveljavitvijo tega zakona začasno opravljal delo pri drugem izvajalcu na podlagi drugega pravnega razmerja, kot je določeno v prvem odstavku tega člena, je upravičen do dodatka iz petega odstavka tega člena za obdobje od 1. junija 2020 do uveljavitve tega zakona.

(8) Zaposleni v času začasne razporeditve k drugemu izvajalcu prejema plačo in povračila stroškov in druge prejemke iz delovnega razmerja pri delodajalcu, s katerim ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi. Sredstva za financiranje potnih stroškov in dodatka iz petega in sedmega odstavka tega člena se delodajalcu povrnejo iz proračuna Republike Slovenije. Zahtevki za izplačilo sredstev se z dokazili vložijo pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, če je delodajalec izvajalec zdravstvene dejavnosti, ali pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve, če je delodajalec izvajalec socialno varstvene storitve institucionalno varstvo. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za zdravje, ali minister, pristojen za socialno varstvo. Izvajalec, h kateremu je zaposleni začasno razporejen, povrne nastale stroške dela, razen potnih stroškov in dodatka iz petega odstavka tega člena, delodajalcu, s katerim ima zaposleni sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, če se tako dogovorita.

(9) Zaposleni ima v času začasne razporeditve pravico do plače, kot da bi opravljal svoje delo, če je to zanj ugodnejše. V primeru, da bi bila plača na delovnem mestu, na katerega je zaposleni začasno prerazporejen, ugodnejša, ima pravico do višje plače.

(10) Ne glede na določbe zakonov in kolektivnih pogodb, ki urejajo osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela, se dodatek iz petega odstavka tega člena ne všteva v osnovo za nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela.

(11) Ne glede na določbe drugega odstavka 149. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E in 40/12 – ZUJF) lahko v primeru izpada kadrovskih zmogljivosti zaradi posledic COVID-19 za uslužbenke, ki opravljajo nujna dela uradnega nadzora v klavnicah, na mejnih kontrolnih točkah in drugih mestih kontrole, v primeru

kužne bolezni živali ali škodljivih organizmov rastlin ter v primeru zastrupitev s hrano, delodajalec odredi delo izven omejitev glede oddaljenosti kraja opravljanja dela.

(12) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

83. člen

(zunanja nastanitev uporabnikov, ki imajo potrjeno okužbo s COVID-19, kritje izpada prihodkov zaradi nezasedenih kapacitet in kritje najema dodatnih prostorov)

(1) Izvajalec socialnovarstvene storitve iz prvega odstavka 82. člena tega zakona lahko uporabnika, ki ima potrjeno okužbo s COVID-19 in ne potrebuje bolnišničnega zdravljenja, ter mu ne more zagotoviti namestitve v rdeči coni v svojih prostorih, po predhodnem soglasju ministra, pristojnega za socialne zadeve, začasno namesti v zunanji namestitveni prostor. Izjemoma lahko v dogovoru z epidemiologom v zunanji namestitveni prostor namesti tudi uporabnike, pri katerih ne obstaja sum na COVID-19 oziroma nimajo potrjene okužbe s COVID-19. Izjema je dopustna le, če je število uporabnikov s sumom na COVID-19 in uporabnikov s potrjeno okužbo na COVID-19 tako veliko, da je pri izvajalcu mogoče organizirati zgolj sivo in rdečo cono.

(2) Izvajalcu iz prejšnjega odstavka se za obdobje od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021 iz proračuna Republike Slovenije povrnejo stroški, ki so nastali zaradi namestitve uporabnikov v zunanji namestitveni prostor. Izvajalcu se za obdobje od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021 iz proračuna Republike Slovenije povrne tudi razlika stroškov, ki so nastali med priznanimi stroški zdravstvene nege, ki jih izvajalcu zagotavlja ZZSZS ter dejansko nastalimi stroški zdravstvene nege, ki so nastali zaradi premestitve v dodatni prostor.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko tudi minister, pristojen za socialne zadeve, začasno zagotovi dodatne prostore za izvajanje institucionalnega varstva zaradi potrebe vzpostavitve rdeče cone, za obdobje do 31. decembra 2021. Sredstva se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

(4) Iz proračuna Republike Slovenije se za obdobje od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021 izvajalcem socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 50. in 51. člena ZSV krije izpad prihodkov v višini cene oskrbe I v standardni dvoposteljni sobi s souporabo sanitarij za vse nezasedene kapacitete, ki so prazne zaradi zagotavljanja ukrepa omejevanja okužbe s COVID-19.

(5) Iz proračuna Republike Slovenije se za obdobje od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021 izvajalcem socialno varstvene storitve institucionalnega varstva iz 52. in 54. člena ZSV krije izpad prihodkov v višini cene za dvoposteljno sobo s souporabo sanitarij, ki je najnižja med vsemi oblikovanimi cenami za kategorije oskrbe institucionalnega varstva odraslih s posebnimi potrebami, za vse nezasedene kapacitete, ki so prazne zaradi zagotavljanja ukrepa omejevanja okužbe s COVID-19.

(6) Zahtevki za izplačilo sredstev iz drugega, četrtega in petega odstavka tega člena se z dokazili vložijo pri ministrstvu, pristojnem za socialne zadeve. Način izstavitve zahtevkov in roke izplačil določi minister, pristojen za socialne zadeve.

104. člen

(vzgojno-izobraževalno delo na daljavo)

(1) Vzgojno-izobraževalno delo (pouk in druge oblike organiziranega dela) z učenci, dijaki in študenti v osnovnih šolah, osnovnih šolah s prilagojenim programom, zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami, glasbenih šolah, srednjih in višjih strokovnih šolah lahko, če je to potrebno za omilitev in odpravo posledic COVID-19, poteka v obliki izobraževanja na daljavo. O tem s sklepom odloči minister, pristojen za izobraževanje.

(2) Z izvajanjem izobraževanja na daljavo iz prejšnjega odstavka se dosegajo realizacija ur in cilji, določeni z vzgojno-izobraževalnimi ali študijskimi programi.

108. člen

(vpis na visokošolskih zavodih za študijsko leto 2021/2022)

(1) Ne glede na določbe predpisov, ki urejajo izvedbo prijavno-sprejemnih postopkov za vpis, se v prijavno-sprejemnih postopkih za vpis za študijsko leto 2021/2022 na visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji prijave za vpis in vsa k prijavi zahtevana dokazila vlagajo po elektronski poti preko informacijskega sistema eVŠ, če je identiteto vložnika mogoče ugotoviti. Pristojni organ visokošolskega zavoda je dolžan pridobiti in preveriti dokazila, potrebna za prijavo za vpis in priznavanje izobraževanja za namen nadaljevanja izobraževanja, kot je določeno s predpisi, ki urejajo dokazila o izpolnjevanju vpisnih pogojev in dokumentacijo, ki mora biti priložena vlogi za priznavanje izobraževanja.

(2) V postopkih uveljavljanja pravic ali obveznosti kandidatov iz prejšnjega odstavka komunikacija poteka pisno ali prek informacijskega sistema eVŠ. Šteje se, da je dokument kandidatu vročen drugi delovni dan po dnevu objave dokumenta v informacijskem sistemu eVŠ oziroma peti delovni dan v primeru odpreme po pošti.

9. Zakona o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva (Uradni list RS, št. 65/00, 47/15, 31/18, 152/20 – ZZUOOP, 175/20 – ZIUOPDVE, 203/20 – ZIUPOP DVE in 112/21 – ZNUPZ)

8. člen

Podatke iz Priloge 1 pod zaporedno številko NIJZ 1 do NIJZ 75, ki se obdelujejo na podlagi tega zakona, je treba vpisati v predpisana evidenčna sredstva ob zdravstvenih pregledih in drugih zdravstvenih storitvah.

Zdravnik, drugi zdravstveni delavci in sodelavci morajo v evidenčnem sredstvu s svojim podpisom potrditi izvide in rezultate pregleda oziroma drugih storitev po vsaki končani delovni izmeni.

Obliko, način in evidenčna sredstva iz prvega odstavka tega člena določi minister, pristojen za zdravje.

Postopek, kako lahko posamezni državljan uresničuje pravico do vpogleda v osebne zdravstvene podatke, določi minister, pristojen za zdravje.

14. člen

eZdravje je na nacionalni ravni usklajen zdravstveni informacijski sistem, ki z delovanjem na enotni informacijsko-komunikacijski infrastrukturi omogoča:

- obdelavo zdravstvenih in drugih podatkov, podrobneje določenih v 14.b členu tega zakona in v Prilogi 2;
- izvajanje storitev eZdravja, ki z elektronskimi sredstvi omogočajo obdelavo podatkov iz prejšnje alineje za namene, določene pri posamezni zbirki eZdravja.

Za zagotavljanje storitev eZdravja NIJZ opravlja naslednje naloge:

- načrtuje, razvija, upravlja, zagotavlja in spremlja uporabo enotnih elementov eZdravja, ki vključujejo sredstva, orodja, naprave in metode, potrebne za delovanje eZdravja;
- načrtuje, razvija, upravlja, zagotavlja in spremlja uporabo enotne informacijsko-komunikacijske infrastrukture za upravljanje zbirk podatkov eZdravja in storitev eZdravja;
- upravlja, zagotavlja in spremlja uporabo zbirk podatkov eZdravja in storitev eZdravja;
- zagotavlja izmenjavo podatkov med eZdravjem in zdravstvenimi informacijskimi sistemi v tujini;

- upravlja in izvaja sistem odobritev vključevanja informacijskih rešitev uporabnikov eZdravja v eZdravje;
- spremlja in sodeluje pri nacionalnih in mednarodnih projektih ter v nacionalnih in mednarodnih delovnih telesih s področja zdravstvene informatike;
- spremlja in sodeluje pri koordinaciji sistema upravljanja informacijske varnosti s področja zdravstvene informatike;
- načrtuje in izvaja promocijo eZdravja in njegovih storitev ter usposabljanje in izobraževanje uporabnikov eZdravja;
- pripravlja strokovne podlage s področja svojega delovanja in vrednoti učinke svojih nalog;
- strateške naloge, ki pokrivajo področje razvoja in upravljanja;
- operativne naloge, ki bodo zagotavljale nemoteno delovanje storitev eZdravja in storitev posameznih komponent sistema eZdravje;
- naloge mednarodnega sodelovanja;
- naloge izboljšanja zdravstvenih procesov z vzpodbujanjem uporabe storitev eZdravja, ki so usmerjene predvsem v promocijo, usposabljanje in izobraževanje.

NIJZ opravlja naloge iz tretje alineje prejšnjega odstavka na podlagi javnega pooblastila.

Uporabniki eZdravja so fizične in pravne osebe, ki uporabljajo storitve eZdravja in enotno informacijsko-komunikacijsko infrastrukturo eZdravja.

Obvezni uporabniki eZdravja so izvajalci, drugi uporabniki eZdravja, določeni v posamezni zbirki eZdravja iz Priloge 2 in drugi obvezni uporabniki eZdravja za posamezne storitve eZdravja, če pravica do obdelave podatkov, vsebovanih v zbirkah podatkov eZdravja, izhaja iz drugega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, za obvezne uporabnike storitev eZdravja določi pogoje, roke, način vključitve in uporabe eZdravja.

14.a člen

Zbirke podatkov eZdravja so Centralni register podatkov o pacientih (v nadaljnjem besedilu: CRPP) in zbirke podatkov, ki se vzpostavijo in vodijo zaradi izvajanja posameznih storitev eZdravja. Te zbirke podatkov so določene v Prilogi zbirk podatkov eZdravja, ki je kot Priloga 2 sestavni del tega zakona. Upravljaivec zbirk podatkov eZdravja je NIJZ.

Ime in vsebina posameznih zbirk podatkov eZdravja, razen CRPP, njihov namen, kdo mora posredovati podatke in kdaj, način pridobivanja podatkov, rok hrambe podatkov in upravičenci do podatkov iz posamezne zbirke podatkov, so opredeljeni v Prilogi 2.

Ne glede na določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, lahko NIJZ:

- za zbirke podatkov eZdravja brez plačila stroškov pridobiva podatke iz drugih zbirk podatkov, lahko tudi le z uporabo EMŠO ali ZZZS številke (identifikacijske številke) zavarovane osebe;
- za namen izvajanja storitev eZdravja brez predhodnega dovoljenja državnega nadzornega organa za varstvo osebnih podatkov povezuje zbirke podatkov eZdravja, tudi le z uporabo enega identifikatorja kot istega povezovalnega znaka.

14.č člen

NIJZ za CRPP pridobiva naslednje pacientove identifikacijske in statusne podatke iz 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona od naslednjih zavezancev:

1. od upravljavca CRP:

- a) podatke o pacientu:
 - osebno ime;
 - državljanstvo;
 - naslov stalnega in začasnega prebivališča;
 - EMŠO oziroma datum rojstva in spol, če posameznik nima določene EMŠO;
 - davčno številko;
 - zakonski stan;
 - izobrazbo;
- b) podatke o osebah iz podtočke n) in tretje alineje podtočke p) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona:
 - osebno ime;
 - EMŠO oziroma datum rojstva, če družinski član nima določene EMŠO;
 - davčno številko;
 - naslov stalnega in začasnega prebivališča;
 - razmerje do pacienta;

2. od upravljavca matičnega registra podatke o smrti pacienta: dan, mesec, leto, ura in kraj smrti;

3. od ZZZS:

- c) ZZZS številko zavarovane osebe in oseb pod podtočko n) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona;
- d) EMŠO;
- e) podatke o izbranih osebnih zdravnikih;
- f) podatke o obveznem zdravstvenem zavarovanju;
- g) poklic zavarovane osebe in podatke o delodajalcu;

4. od zavarovalnic, ki izvajajo prostovoljno zdravstveno zavarovanje: podatke o prostovoljnem zdravstvenem zavarovanju,

5. od Ministrstva za javno upravo iz podatkov Centralnega avtentikacijskega sistema:

- a) EMŠO;
- b) telefonsko številko in elektronski naslov iz podtočke k) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona;

6. od ministrstva, pristojnega za vzgojo in izobraževanje:

- a) EMŠO;
- b) ime in naslov vzgojno-izobraževalnega zavoda, višje strokovne šole ali visokošolskega zavoda ter matično številko zavoda (PRS šifra);
- c) oddelek oziroma vzgojna skupina, razred in letnik.

NIJZ za CRPP pridobiva od upravljavca Registra prostorskih enot kot zavezanca šifrantne občin, naselij, ulic, hišnih števil, števil stanovanj in poštnih števil.

Izvajalci za CRPP od pacienta pridobivajo podatke:

- o delu in delovnem mestu iz podtočke j) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona;
- o kontaktnih podatkih iz točke k) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona;
- iz podtočke l) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona za izvajalce izven mreže javne zdravstvene službe;
- o kontaktnih podatkih iz podtočke n) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona;
- iz podtočk p), r) in š) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona.

CRPP se brez plačila stroškov povezuje z zbirkami podatkov in pridobiva zdravstveno dokumentacijo iz 1.a člena tega zakona iz zbirk Osnovna zdravstvena dokumentacija, zbirk iz Priloge 1 tega zakona in

zbirk upravljavca ZZZS, kot jih določa zakon, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje. Za podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena se CRPP povezuje z zbirkami podatkov zavezancev za njihovo posredovanje. NIJZ z zavezanci iz prvega in drugega odstavka tega člena dogovori postopek izmenjave podatkov. Za potrebe nadzora nad evidentiranjem in obračunavanjem zdravstvenih storitev se lahko s CRPP povezuje evidenca o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja, kot jo določa zakon, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

Izvajalci so glede podatkov iz podtočk d), e), f), j), k), l), m), n), p) in r) 1. točke ter 2. in 3. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona odgovorni za obdelavo, in sicer vsak izvajalec v delu, ki se nanaša na zagotavljanje določene zdravstvene oskrbe. Podatek se posreduje v CRPP takoj, ko nastane ali se prejme pri izvajanju zdravstvene oskrbe ali mrliško pregledne službe, vendar najpozneje do konca delavnika. Podatek se posreduje v CRPP na način, da je razviden čas njegovega nastanka in njegove veljavnosti. Podatek posreduje v CRPP izvajalec, ki ga ob izvajanju zdravstvene oskrbe ali mrliško pregledne službe prvi zabeleži. Izvajalci ažurirajo podatke iz podtočk k) in š) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona v svoji dokumentaciji iz CRPP pred vzpostavitvijo stika s pacientom in preverijo pravilnost kontaktnih podatkov ob vsakem stiku s pacientom, če ta omogoča nedvoumno identifikacijo pacienta. Spremembo kontaktnih podatkov ali načina vzpostavitve stika izvajalci posredujejo v CRPP do konca delavnika.

Pooblastila zdravstvenih delavcev in drugih pooblaščenih oseb za obdelavo podatkov v CRPP se določijo za posamezen podatek ali po posameznih sklopih podatkov oziroma pacientove zdravstvene dokumentacije iz prvega odstavka 1.a člena tega zakona tako, da je obseg pooblastila odvisen od kvalifikacije, poklica in delovnega področja zdravstvenega delavca ter delovnega mesta oziroma dela pri izvajalcu oziroma ZZZS.

Izvajalec oziroma ZZZS je odgovoren za podelitev in uporabo pooblastil v skladu s prejšnjim odstavkom.

Pacient lahko podatke iz podtočk k) in š) 1. točke četrtega odstavka 14.b člena tega zakona posreduje prek portala za paciente, aplikacije za paciente, po pošti z overjeno izjavo, po elektronski pošti z elektronsko podpisano izjavo ali osebno na NIJZ.

Centralna storitev za spletno prijavo in elektronski podpis (v nadaljnjem besedilu: centralna storitev), kot jo določa zakon, ki ureja elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja, lahko za elektronske storitve, ki uporabljajo centralno storitev, iz zbirk eZdravja na zahtevo pacienta, ki uporablja elektronske storitve, pridobi poleg podatkov, določenih v zakonu, ki ureja elektronsko identifikacijo in storitve zaupanja, tudi pacientovo ZZZS številko in jih posreduje elektronskim storitvam v zdravstvu za paciente.

10. Zakona o javnih skladih (Uradni list RS, št. 77/08, 8/10 – ZSKZ-B in 61/20 – ZDLGPE)

7. člen

(namensko premoženje in kapital javnega sklada ob ustanovitvi)

(1) Namensko premoženje je premoženje, ki ga je ustanovitelj namenil za doseganje namena javnega sklada.

(2) Za ustanovitev javnega sklada mora država ali pokrajina zagotoviti namensko premoženje v vrednosti najmanj 30.000.000 eurov, občine pa najmanj 10.000.000 eurov. Z vplačilom namenskega premoženja v kapital javnega sklada postane javni sklad lastnik namenskega premoženja.

(3) Namensko premoženje je lahko zagotovljeno v denarju ali kot stvarni vložek ali stvarni prevzem. Kot stvarni vložki ali stvarni prevzem se štejejo finančni instrumenti, premoženjski predmeti in pravice, katerih gospodarska vrednost je ugotovljiva.

(4) Če predmet namenskega premoženja ni zagotovljen v denarju, mora vrednost stvarnega vločka oceniti pooblaščen revizor.

B) S tem zakonom se začasno odstopa od določb naslednjih zakonov:

1. Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19)

41. člen

(stopnja DDV)

(1) DDV se obračunava in plačuje po splošni stopnji 22% od davčne osnove in je enaka za dobavo blaga in storitev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se DDV obračunava in plačuje po nižji stopnji 9,5 % od davčne osnove za dobave blaga in storitev iz Priloge I in po posebni nižji stopnji 5 % od davčne osnove za dobave blaga in storitev iz Priloge IV. Priloga I in Priloga IV sta prilogi tega zakona in njegov sestavni del.

2. Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS, 81/19, 203/20 – ZIUPOPĐVE in 119/21 – ZČmIS-A)

68. člen

(splošno)

(1) Kot delo na domu se šteje delo, ki ga delavec opravlja na svojem domu ali v prostorih po svoji izbiri, ki so izven delovnih prostorov delodajalca.

(2) Za delo na domu se šteje tudi delo na daljavo, ki ga delavec opravlja z uporabo informacijske tehnologije.

(3) S pogodbo o zaposlitvi se delodajalec in delavec lahko dogovorita, da bo delavec na domu opravljal delo, ki sodi v dejavnost delodajalca ali ki je potrebno za opravljanje dejavnosti delodajalca za celotno trajanje ali le del delovnega časa delavca.

(4) Delodajalec je dolžan o nameravanem organiziranju dela na domu, pred začetkom dela delavca, obvestiti inšpektorat za delo.

162. člen

(izraba letnega dopusta)

(1) Letni dopust je mogoče izrabiti v več delih, s tem, da mora en del trajati najmanj dva tedna.

(2) Delodajalec lahko zahteva od delavca, da planira izrabo najmanj dveh tednov letnega dopusta za tekoče koledarsko leto.

(3) Delodajalec je dolžan delavcu zagotoviti izrabo letnega dopusta v tekočem koledarskem letu, delavec pa je dolžan do konca tekočega koledarskega leta izrabiti najmanj dva tedna, preostanek letnega dopusta pa v dogovoru z delodajalcem do 30. junija naslednjega leta.

(4) Delavec ima pravico izrabiti ves letni dopust, ki ni bil izrabljen v tekočem koledarskem letu oziroma do 30. junija naslednjega leta zaradi odsotnosti zaradi bolezni ali poškodbe, porodniškega dopusta ali dopusta za nego in varstvo otroka, do 31. decembra naslednjega leta.

(5) Delavec, ki dela v tujini, lahko v celoti izrabí letni dopust do konca naslednjega koledarskega leta, če je tako določeno s kolektivno pogodbo, ki zavezuje delodajalca.

(6) Delavec, ki ima v prvem letu zaposlitve pravico do izrabe sorazmernega dela letnega dopusta, pridobi pravico do izrabe letnega dopusta za naslednje koledarsko leto ob začetku naslednjega koledarskega leta.

3. Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/20 – ZIUZEOP, 142/20, 175/20 – ZIUOPDVE, 15/21 – ZDUOP, 82/21 in 178/21 – odl. US)

4. Zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 17/14 in 66/19)

20. člen

(zdravilo v prometu)

(1) Zdravilo je lahko v prometu v Republiki Sloveniji, če ima dovoljenje za promet, dovoljenje za promet s paralelno uvoženim zdravilom oziroma potrdilo o priglasitvi paralelne distribucije ali dovoljenje za sočutno uporabo zdravil.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je lahko zdravilo, ki je dovoljenje za promet pridobilo po centraliziranem postopku, v prometu v Republiki Sloveniji, kadar na podlagi vloge imetnika dovoljenja za promet z zdravilom JAZMP zanj določi nacionalni identifikator zdravil in podatke iz 13. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko JAZMP v naslednjih izjemnih primerih začasno dovoli promet z zdravilom, ki nima dovoljenja za promet:

- na podlagi zahteve lečečega zdravnika in mnenja odgovorne osebe klinike oziroma inštituta, oziroma za zdravila za uporabo v veterinarski medicini, na podlagi zahteve lečečega veterinarja, na njegovo osebno odgovornost, za potrebe enega ali več posameznih pacientov ali živali oziroma skupine živali,
- v izrednih primerih (infekcije, epidemije, pandemije, zastrupitve, sevanja in podobno), za namen izvajanja zaščitnih ukrepov ali iz drugih razlogov, ki so v interesu varovanja javnega zdravja,
- za zdravilo, ki je s svojo učinkovino, farmacevtsko obliko in jakostjo uvrščeno v seznam esencialnih zdravil ali nujno potrebnih zdravil iz 17. člena tega zakona, in v promet ni bilo dano enako zdravilo z dovoljenjem za promet oziroma zdravilo ni na trgu v Republiki Sloveniji v skladu s tem zakonom,
- za zdravila, zagotovljena iz proračunskih sredstev Republike Slovenije v skladu s 141. členom tega zakona, če ni v prometu zdravila z enako sestavo z dovoljenjem za promet v Republiki Sloveniji ali,
- ob pojavu epizootskih bolezni na predlog organa, pristojnega za veterinarstvo, z imunološkim zdravilom za uporabo v veterinarski medicini, ki nima dovoljenja za promet, če ni na voljo ustreznega zdravila, pri čemer organ, pristojen za veterinarstvo, vnaprej obvesti Evropsko komisijo o podrobnih pogojih uporabe.

(4) JAZMP v 30 dneh po prejemu popolne vloge izjemoma začasno dovoli promet z zdravili iz prejšnjega odstavka, razen v primerih iz druge in pete alineje prejšnjega odstavka, ko odloči najpozneje v sedmih dneh. JAZMP zahteva dopolnitev vloge za začasno dovoljenje za promet z zdravili iz druge in pete alineje prejšnjega odstavka najpozneje v petih dneh.

(5) JAZMP enkrat mesečno ministru oziroma ministru, pristojnemu za veterinarstvo, posreduje podatke o zdravilih, ki jim je bilo izdano začasno dovoljenje za promet z zdravilom.

(6) Predlagatelj za pridobitev začasnega dovoljenja za promet z zdravili iz tretjega odstavka tega člena je lahko veletrgovec z zdravili.

(7) Podrobnejše pogoje in postopek za izdajo začasnega dovoljenja za promet v primerih iz tretjega odstavka tega člena določi minister.

158. člen

(določanje cen zdravil)

(1) Zdravilom za uporabo v humani medicini, ki so lahko v prometu v skladu s prvim ali drugim odstavkom ali tretjo alinejo tretjega odstavka 20. člena tega zakona ter so financirana iz javnih sredstev oziroma so namenjena za financiranje iz javnih sredstev, JAZMP na podlagi vloge določi najvišjo dovoljeno ceno.

(2) Zdravilom iz prejšnjega odstavka lahko na podlagi vloge za zvišanje najvišje dovoljene cene, mnenja komisije iz četrte alineje petega odstavka 4. člena tega zakona ter ugotovljenega javnega interesa na področju zdravja in ekonomskih utemeljitev o tveganju, ki bi nastalo zaradi motene preskrbe z zdravili, oziroma o dokazljivih, neizogibnih in nesorazmernih stroških, ki bi nastali izključno zaradi izpolnjevanja obveznosti javnih storitev, JAZMP določi izredno višjo dovoljeno ceno.

(3) Način, merila, obvezne sestavine vloge, stopnjo prometa in postopek za določitev najvišje dovoljene cene zdravil in izredne višje dovoljene cene zdravil ter način, merila, postopek in obdobje za spreminjanje najvišje dovoljene cene zdravil določi minister.

(4) Cene zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki so lahko v prometu v skladu s prvim ali drugim odstavkom ali tretjo alinejo tretjega odstavka 20. člena tega zakona in katerih raven lahko vpliva na zdravstveno varstvo živali in s tem ogrožanje zdravja ljudi, se izjemoma (npr. ob epizootijah, epidemijah povezanih z epizootijami, zoonozah, pri boleznih, ki se zatirajo po predpisih, ki urejajo veterinarstvo, pri nesorazmernem vplivu cen zdravil na ceno hrane) oblikujejo oziroma določajo na način in na ravni prometa z zdravilom, ki ju določi minister, pristojen za veterinarstvo.

5. Zakona o dodatnih ukrepih za omilitev posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 15/21 in 112/21 – ZNUPZ)

22. člen

(1) Ne glede na 40. člen ZZUOOP se izvajalcem bolnišnične zdravstvene dejavnosti v javni zdravstveni mreži, ki so zaradi obravnave pacientov, obolelih za COVID-19, morali prilagoditi način izvajanja programa zdravstvene dejavnosti ter jim je bilo zato začasno onemogočeno izvajanje pogodbenih obveznosti do Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS), iz proračuna Republike Slovenije povrnejo sredstva v višini 80 odstotkov razlike med polno vrednostjo mesečnega dogovorjenega pogodbenega programa v tekočih cenah (brez ločeno zaračunljivih materialov in storitev, dodatka za poseg TAVI in dodatka za robotsko asistiran kirurški poseg) in poročano vrednostjo programa v obdobju, za katerega uveljavljajo zahtevek, ki so jo izvajalci sporočili ZZZS-ju v tekočih cenah. Od tako dobljene vrednosti se odšteje 80 odstotkov realizirane vrednosti storitev, ki so evidentirane z diagnozami za paciente, obbolele za COVID-19, v skladu z evidencami ZZZS na podlagi podatkov, prejetih od izvajalcev, in ovrednotene po cenah iz Aneksa 1 k Splošnemu dogovoru za pogodbeno leto 2020.

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka uveljavljajo le izvajalci, ki imajo hospitalizirane paciente z glavno diagnozo COVID-19, in sicer skupno za obdobje od 1. junija 2020 do 31. decembra 2020 in skupno za obdobje od 1. januarja 2021 do 31. oktobra 2021. Način izračuna višine povračila sredstev določi minister, pristojen za zdravje. Sredstva iz prejšnjega odstavka se ne upoštevajo pri končnem letnem obračunu, ki ga za pogodbene partnerje izvede ZZZS.

(3) Izvajalec ne more uveljavljati zahtevkov iz prvega odstavka tega člena, če za isto obdobje uveljavlja pravice do sredstev drugih interventnih ukrepov iz naslova plač, nadomestil plač in fiksnih stroškov za dejavnost gospodarstva, o čemer pri zahtevku predloži dokazilo.

(4) Zahtevek za izplačilo sredstev se vloži pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, najpozneje:

- do 28. februarja 2021 za leto 2020;
- do 30. novembra 2021 za leto 2021.

(5) Vloge, o katerih do uveljavitve tega zakona še ni bilo odločeno, se obravnavajo v skladu s tem zakonom.

(6) Ukrep iz tega člena velja do 31. decembra 2021.

6. Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, 61/20, 152/20 – ZZUOOP, 175/20 – ZIUOPDVE in 15/21 – ZDUOP)

20. člen
(trajanje ukrepov)

(1) Ukrepi iz tega dela zakona ter iz aktov, sprejetih na njegovi podlagi, veljajo od 13. marca 2020 do 31. maja 2020, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Če do 15. maja 2020 epidemija ni preklicana, se roki izteka ukrepov, ki so določeni do 31. maja 2020, podaljšajo za 30 dni.

7. Zakona o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20, 175/20 – ZIUOPDVE, 82/21 – ZNB-C, 112/21 – ZNUPZ in 167/21 – odl. US),

132. člen

Vlada lahko ukrep iz 35. člena Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20) s sklepom podaljša največ za obdobje dvanajstih mesecev.

8. Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12, 54/15, 11/18 in 200/20 – ZOOMTVI)

18. člen

(1) Obsojenca, ki je na prostosti, pozove na prestajanje kazni zavora okrožno sodišče, na območju katerega je sodišče izdalo sodbo na prvi stopnji, takoj, najpozneje pa v osmih dneh po prejemu izvršljive odločbe.

(2) Osebo, ki ji je odrejen nadomestni zapor, pozove na prestajanje nadomestnega zavora sodišče, ki je po določbah zakona, ki ureja prekrške, pristojno za odreditev nadomestnega zavora.

(3) Sodišče iz prvega in drugega odstavka tega člena posreduje nalog za izvršitev kazni oziroma nalog za izvršitev nadomestnega zavora zavodu, v katerega je obsojenec napoten, hkrati s pozivom na prestajanje kazni oziroma nadomestnega zavora obsojencu. Nalogu za izvršitev kazni sodišče priloži

82. člen

(1) Na prošnjo obsojenca, ali z njegovo privolitvijo na prošnjo njegovih ožjih družinskih članov, rejnika in skrbnika lahko direktor zavoda, kadar za to ne obstajajo varnostni zadržki, prekine prestajanje kazni zapora:

1. če obsojencu zavod zaradi njegove hude bolezni, poškodbe ali potrebnega zdravljenja, ki ni bolnišnično zdravljenje, ne more zagotoviti potrebne zdravstvene oskrbe;
2. če obsojenec brez tuje pomoči ni sposoben opravljati vsaj ene od osnovnih življenjskih potreb v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zavod pa mu te pomoči ne more zagotoviti;
3. če v njegovi ožji družini kdo umre ali je huje bolan in je nujno potrebna obsojenčeva pomoč;
4. če mu je potrebna prekinitev, da bi lahko opravil neodložljiva poljska ali sezonska dela ali dela, ki jih je povzročila naravna nesreča ali kakšna druga nesreča, pa v svoji družini nima za delo drugih sposobnih članov;
5. če je prekinitev potrebna, da obsojenec poskrbi za varstvo in vzgojo otrok ali v primerih, ko bi se lahko bistveno poslabšale bivanjske razmere njegove družine, o čemer da mnenje pristojni center, na območju katerega prebiva obsojenčeva družina;
6. če so skupaj z obsojencem obsojeni njegov zakonec oziroma oseba, ki z obsojencem živi v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, ali v registrirani istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, ali drugi člani skupnega gospodinjstva, ali že prestajajo kazen in bi bilo ogroženo preživljanje starih, bolnih ali mladoletnih družinskih članov, če bi vsi obsojeni hkrati prestajali kazen zapora;
7. če ima obsojenka otroka, ki še ni star eno leto, ali če je obsojenka noseča in do poroda ni ostalo več kot pet mesecev, ali če ima otroka, ki še ni star dve leti, in zahtevajo posebni zdravstveni, socialni ali drugi razlogi, da sama skrbi zanj.

(2) Kazen zapora se iz razloga po 1., 5., 6. in 7. točki prejšnjega odstavka lahko prekine tudi po uradni dolžnosti.

(3) Če je obsojencu, ki že prestaja kazen zapora, odrejen pripor ali mu je izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu, se prekine prestajanje kazni zapora po uradni dolžnosti.

(4) Odločba o prekinitvi se izda za čas trajanja razloga iz prvega odstavka tega člena. Čas prekinitve se ne všteje v prestajanje kazni. V primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena je obsojenec dolžan vsak mesec predložiti zavodu novo zdravniško potrdilo o izpolnjevanju razlogov iz te točke. Potrdilo mora biti izdano na obrazcu, določenem v tretjem odstavku 24. člena tega zakona, in vsebovati navedbo, da se izdaja za namen vložitve prošnje za prekinitev oziroma podaljšanje prekinitve izvrševanja kazni zapora, in opis razlogov, ki narekujejo nujnost prekinitve prestajanja kazni zaradi zdravljenja.

(5) Če se med trajanjem prekinitve kazni ugotovi, da so prenehali razlogi, zaradi katerih je bila prekinitev dovoljena, ali če obsojenec prekinitev kazni zlorabi, pokliče direktor zavoda obsojenca takoj na prestajanje kazni, ne glede na rok, do katerega mu je bila prekinitev dovoljena. Direktor zavoda v treh delovnih dneh od ugotovitve, da so prenehali razlogi za prekinitev, izda odločbo o nadaljevanju prestajanja kazni. Obsojenec se lahko med prekinitvijo kadarkoli vrne na prestajanje kazni.

(6) Zoper odločbo iz prvega, drugega, tretjega in petega odstavka tega člena je dovoljena pritožba, ki ne zadrži njene izvršitve. Generalni direktor odloči o pritožbi v treh delovnih dneh. Pred izdajo odločbe iz razlogov po 1. točki prvega odstavka tega člena lahko direktor zavoda v primeru suma zlorabe ali dvoma o zagotovljenosti ustrezne zdravstvene oskrbe v zavodu pridobi mnenje zdravstvene komisije iz tretjega odstavka 25. člena tega zakona, ki mnenje na podlagi posredovane dokumentacije izda najpozneje v desetih delovnih dneh od prejema zahteve direktorja zavoda.

(7) Če je bila prošnja obsojenca za prekinitev zavrnjena, direktor zavoda o ponovni prošnji za prekinitev iz istega razloga in ob nespremenjenem dejanskem stanju vsebinsko odloča po preteku šestih mesecev od dneva dokončnosti odločbe.

(8) Zavod o prekinitvi prestajanja kazni zapora obvesti pristojni center.

108. člen

(1) Direktor zavoda ima pravico potem, ko dobi mnenje strokovnih delavcev, predčasno odpustiti obsojenca, ki se ustrezno obnaša, si prizadeva pri delu in se aktivno udeležuje drugih koristnih dejavnosti ter je prestal dve tretjini kazni, vendar največ tri mesece pred iztekom kazni.

(2) Zoper odločbo direktorja iz tega člena in odločbo o predčasnem odpustu obsojenca iz hišnega zapora po zakonu, ki ureja probacijo, ni dovoljena pritožba.

9. Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE in 5/21 – odl. US)

19.a člen

(1) Storilec, ki zaradi svojega premoženjskega stanja oziroma zmožnosti za plačilo po kriteriju iz drugega odstavka tega člena ne more plačati globe in stroškov postopka v višini najmanj 300 eurov, lahko najpozneje do poteka roka za plačilo predlaga, da se plačilo globe in stroškov postopka nadomesti z delom v splošno korist.

(2) Sodišče odobri nadomestitev plačila globe in stroškov postopka z delom v splošno korist predlagatelju, ki bi bil upravičen do redne brezplačne pravne pomoči po materialnem kriteriju iz zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(3) Obseg dela v splošno korist določi sodišče tako, da za vsakih začetih 10 eurov globe in stroškov postopka določi eno uro dela, pri čemer lahko odrejeno delo traja najmanj 30 in največ 400 ur. Rok, v katerem mora biti delo opravljeno, ne sme biti daljši od šestih mesecev.

(4) Če sodišče ob upoštevanju storilčeve delovne zmožnosti, njegovih osebnih razmer ali drugih okoliščin v času odločanja oceni, da za to obstajajo utemeljeni in upravičeni razlogi, lahko število ur dela v splošno korist, določeno na podlagi prejšnjega odstavka, zviša ali zniža za največ eno tretjino, vendar ne na manj kot 30 in več kot 400 ur.

(5) Če storilec obseg ur dela v splošno korist, ki mu je bil določen v sklepu iz četrtega odstavka 202.c člena tega zakona, opravi v celoti, se izrečena globa in stroški postopka ne izterjajo.

10. Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20 in 95/21)

86. člen

(1) Obsojenci prestajajo kazen zavora v zavodih za prestajanje kazni (v nadaljnjem besedilu: zavod), ki jih določa zakon.

(2) Obsojenci se razvrščajo v zavode glede na to, koliko mora biti omejena njihova prostost.

(3) Če je obsojencu izrečena kazen zavora do petih let, lahko sodišče odredi, da jo prestaja v odprtem ali polodprtem zavodu ali oddelku; če mu je bila izrečena kazen zavora do osmih let, pa lahko sodišče odredi, da jo prestaja v polodprtem zavodu ali oddelku.

(4) Kazen zavora do treh let, razen za kaznivo dejanje zoper spolno nedotakljivost, se za obsojenca, ki izpolnjuje pogoje, določene v zakonu, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, lahko izvršuje tudi tako, da obsojenec med prestajanjem kazni zavora še naprej dela ali se izobražuje in prebiva doma, razen v prostih dneh, praviloma ob koncu tedna, ko mora biti v zavodu. Natančnejše pogoje izvrševanja določi zavod.

(5) Kazen zavora do devetih mesecev se lahko izvršuje tudi s hišnim zaporom, če glede na nevarnost obsojenca, možnost ponovitve dejanja ter osebne, družinske in poklicne razmere obsojenca v času izvrševanja kazni ni potrebe po prestajanju kazni v zavodu ali če je zaradi bolezni, invalidnosti ali ostarelosti obsojenca kazen treba in jo je mogoče izvrševati v ustreznem javnem zavodu.

(6) V času prestajanja kazni se obsojenec ne sme oddaljiti iz stavbe ali posameznega dela stavbe, kjer se izvršuje hišni zapor, razen če sodišče za določen čas to izjemoma dovoli, kadar je neizogibno potrebno, da si obsojenec zagotovi najnujnejše življenjske potrebščine ali zdravstveno pomoč, ali za opravljanje dela. Sodišče v sodbi, s katero je določilo, da se kazen izvrši s hišnim zaporom, po določbah tega zakonika o pogojni obsodbi določi tudi varstveno nadzorstvo, lahko pa tudi eno ali več navodil. Sodišče lahko obsojencu omeji ali prepove stike z osebami, ki z njim ne prebivajo oziroma ga ne zdravijo ali oskrbujejo in podrobneje določi način izvrševanja hišnega zavora.

(7) Če se obsojenec brez dovoljenja sodišča oddalji iz stavbe ali posameznega dela stavbe, kjer se izvršuje hišni zapor, ali pa to stori zunaj dovoljenega časa ali ne upošteva omejitev ali prepovedi stikov ali krši druga pravila, ki jih sodišče določi glede izvrševanja hišnega zavora, lahko sodišče s sklepom odloči, da se preostanek izrečene kazni izvrši v zavodu.

(8) Kazen zavora do dveh let, razen za kaznivo dejanje zoper spolno nedotakljivost, se lahko izvrši tudi tako, da obsojenec namesto kazni zavora opravi v obdobju največ dveh let od izvršljivosti sodbe delo v splošno korist. Obseg dela se določi tako, da se en dan zavora nadomesti z dvema urama dela. Organ, pristojen za izvrševanje, pri določitvi dela obsojencu v okviru razpoložljivih del pri izvajalskih organizacijah upošteva obsojenčevo strokovno znanje in sposobnosti, lahko pa tudi tiste njegove nujne interese glede neodložljivih družinskih, izobraževalnih ali poklicnih obveznosti, katerih neupoštevanje bi povzročilo težko popravljivo ali nepopravljivo škodo za uresničevanje teh obveznosti. Delo v splošno korist se opravlja brez nadomestila.

(9) Sodišče pri odločanju o izvršitvi kazni zavora na način iz prejšnjega odstavka upošteva zlasti vedenje obsojenca v času odločanja, nevarnost ponovitve dejanja na prostosti, možnost in sposobnost za opravljanje primerne dela ter osebne in družinske razmere obsojenca v času predvidenega izvrševanja kazni.

(10) Sodišče v sodbi, v kateri je določilo, da se kazen izvrši z delom v splošno korist, po določbah tega zakonika o pogojni obsodbi določi tudi varstveno nadzorstvo, lahko pa tudi eno ali več navodil.

(11) Če obsojenec v celoti ali deloma ne izpolnjuje nalog v okviru dela v splošno korist ali v pomembnem delu ne izpolnjuje navodil v okviru varstvenega nadzorstva ali se izmika stiku s svetovalcem ali drugače krši obveznosti iz dela v splošno korist, sodišče s sklepom odloči, da se izrečena kazen zavora izvrši v obsegu neopravljenega dela.

(12) O dopustnosti izvršitve kazni zapor na načine, določene s tem členom, odloča sodišče na predlog obdolženca s sodbo, s katero izreče kazen zapor, ali na predlog obsojenca s posebnim sklepom.

(13) O dopustnosti izvršitve kazni zapor na načine, določene s tem členom, za obdolženca, ki po zakonu, ki ureja kazenski postopek, prizna krivdo, ko se prvič izjavi o obtožnem aktu, v katerem je za tak primer predlagan način izvršitve kazni, ali jo prizna v sporazumu z državnim tožilcem, sodišče odloči v skladu s tem predlogom oziroma sporazumom.

11. Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 176/21 – uradno prečiščeno besedilo)

161.a člen

(1) Državni tožilec sme ovadbo ali obtožni predlog za kaznivo dejanje, za katero je predpisana denarna kazen ali zapor do treh let in za kazniva dejanja iz drugega odstavka tega člena, odstopiti v postopek poravnavanja. Pri tem upošteva vrsto in naravo dejanja, okoliščine, v katerih je bilo storjeno, osebnost storilca, njegovo predkaznovanost za istovrstna ali druga kazniva dejanja, kot tudi stopnjo njegove kazenske odgovornosti.

(2) Zaradi posebnih okoliščin je dopustno poravnavanje tudi za kazniva dejanja hude telesne poškodbe po prvem odstavku 123. člena, posebno hude telesne poškodbe po četrtem odstavku 124. člena, velike tatvine po 1. točki prvega odstavka 205. člena, zatajitve po četrtem odstavku 208. člena in poškodovanja tuje stvari po drugem odstavku 220. člena Kazenskega zakonika; če je ovadba podana zoper mladoletnika, pa tudi za druga kazniva dejanja, za katera je v Kazenskem zakoniku predpisana kazen zapor do petih let.

(3) Poravnavanje vodi poravnalec, ki je zadevo dolžan prevzeti v postopek. Poravnavanje se sme izvajati le s pristankom osumljenca in oškodovanca. Poravnalec je pri svojem delu neodvisen. Poravnalec si mora prizadevati, da je vsebina sporazuma v sorazmerju s težo in posledicami dejanj.

(4) Če se vsebina sporazuma nanaša na opravljanje dela v splošno korist, izvajanje sporazuma pripravi in vodi organ, ki je pristojen za probacijo, ali center za socialno delo, ob sodelovanju poravnalca, ki je vodil poravnavanje, in državnega tožilca.

(5) Ko prejme obvestilo o izpolnitvi sporazuma, državni tožilec ovadbo zavrže. Poravnalec je državnega tožilca dolžan obvestiti tudi o neuspelem poravnavanju ter razlogih za to. Rok za izpolnitev sporazuma ne sme biti daljši od šestih mesecev.

(6) V primeru zavrženja ovadbe iz prejšnjega odstavka oškodovancu ne gredo pravice iz drugega in četrtega odstavka 60. člena tega zakona, o čemer ga mora poravnalec poučiti pred podpisom sporazuma.

(7) Pravila o poravnavanju določi minister, pristojen za pravosodje, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve.

162. člen

(1) Državni tožilec sme s soglasjem oškodovanca odložiti kazenski pregon za kaznivo dejanje, za katero je predpisana denarna kazen ali zapor do treh let in za kazniva dejanja iz drugega odstavka tega člena, če je osumljenec pripravljen ravnati po navodilih državnega tožilca in izpolniti določene naloge, s katerimi se zmanjšajo ali odpravijo škodljive posledice kaznivega dejanja. Te naloge so lahko:

1) odprava ali poravnava škode;

2) plačilo določenega prispevka v korist javne ustanove ali na namensko proračunsko postavko za pomoč žrtvam in povračilo škode žrtvam kaznivih dejanj ali v korist nevladne organizacije v javnem interesu, kot jo določa zakon, ki ureja nevladne organizacije;

3) oprava kakšnega dela v splošno korist;

4) poravnava preživninske obveznosti;

5) zdravljenje v ustreznem zdravstvenem zavodu;

6) obiskovanje ustrezne psihološke ali druge posvetovalnice;

7) upoštevanje izrečene prepovedi približevanja oškodovancu ali kakšni drugi osebi, kar obsega tudi prepoved navezovanja stikov z njo na kakršen koli način, vključno z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, oziroma upoštevanje prepovedi dostopa na posamezne kraje.

(2) Zaradi posebnih okoliščin je dopustno odložiti kazenski pregon tudi za kazniva dejanja omogočanja uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po prvem odstavku 187. člena, nasilja v družini po prvem in drugem odstavku 191. člena, zanemarjanja mladoletne osebe in surovega ravnanja po drugem odstavku 192. člena, velike tatvine po 1. točki prvega odstavka 205. člena, zatajitve po četrtem odstavku 208. člena, izsiljevanja po prvem in drugem odstavku 213. člena, poslovne goljufije po prvem odstavku 228. člena, poškodovanja tuje stvari po drugem odstavku 220. člena in zlorabe negotovinskega plačilnega sredstva po drugem odstavku 246. člena Kazenskega zakonika; če je ovadba podana zoper mladoletnika pa tudi za druga kazniva dejanja, za katera je v Kazenskem zakoniku predpisana kazen zapora do petih let.

(3) Če državni tožilec določi nalogo odprave škode iz 1. točke ali nalogo iz 3. točke prvega odstavka tega člena, izvajanje dela pripravi in vodi organ, ki je pristojen za probacijo, ali center za socialno delo ob sodelovanju državnega tožilca. Za izvedbo naloge iz 3. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, o opravljanju dela v splošno korist, če ni s tem zakonom ali splošnimi navodili iz šestega odstavka tega člena določeno drugače.

(4) Če osumljenec v roku, ki ga določi državni tožilec, izpolni nalogo in povrne stroške v skladu s sedmim odstavkom tega člena, se ovadba zavrže.

(5) V primeru zavrženja ovadbe iz prejšnjega odstavka, oškodovancu ne grede pravice iz drugega in četrtega odstavka 60. člena tega zakona. O izgubi teh pravic mora državni tožilec poučiti oškodovanca, preden da ta soglasje po prvem odstavku tega člena.

(6) S splošnimi navodili, ki jih izda generalni državni tožilec, se določijo način in roki izvršitve nalog iz prvega odstavka tega člena, nadzor nad izvajanjem ter podrobneje opredelijo posebne okoliščine iz drugega odstavka tega člena, ki vplivajo na odločitev državnega tožilca o odložitvi kazenskega pregona.

(7) Osumljenec in oškodovanec nosita vsak svoje stroške postopka odloženega pregona, razen, če se dogovorita, da bo osumljenec oškodovancu povrnil njegove stroške. Stroški izvrševanja nalog iz prvega odstavka tega člena niso stroški kazenskega postopka.